XXXV. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. MÁJUS 24.

Ludas Matyi

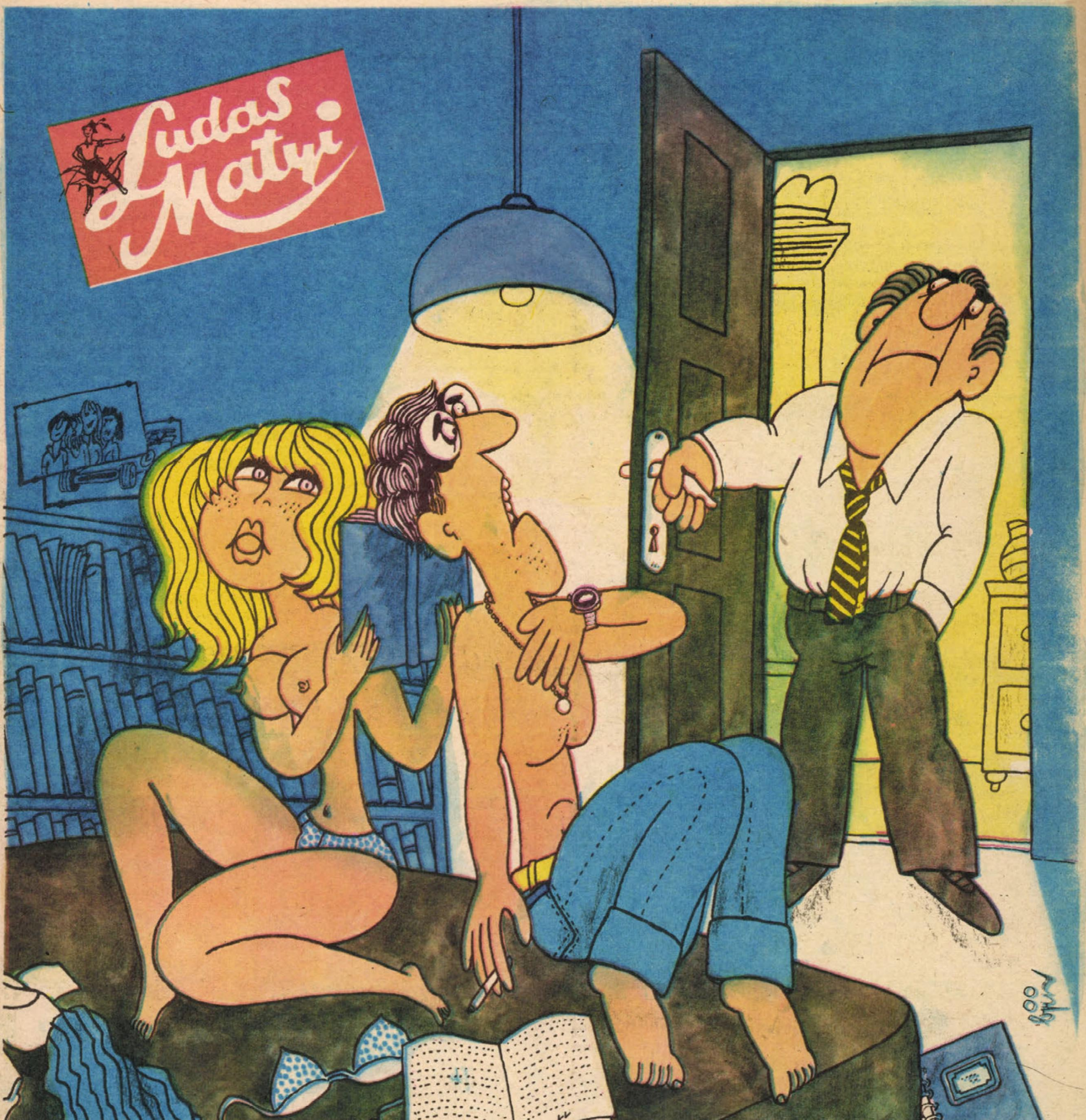
12
11
1
2
3
MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

Balázs-Piri Balázs rajza

– Mondd, papa, muszáj neked ötpercenként megkérdezned, hogyan haladunk az érettségi tételekkel?

Mihez tarcsuk magunkat?

Az a rendkívüli megtiszteltetés ért, hogy az „Édes anyanyelvünk" című lap két cikkben is bírálóan foglalkozott a Ludasban megjelent egyik „szöszöcskémmel", azzal, amely egyebek közt az ilyesféle, főleg a tévében el-elhangzó ejtésmódokat pellengérezte ki: **haccsereg, eccségpárt, kéccárnyú, húscsütünk.**

Az első cikk szerzőjéhez – aki annak ellenére, hogy humorom silány természetének bizonygatására fordítja dolgozatának mintegy harmadát, váratlan fordulattal mégis „fejlett fantáziám szüleményeinek" tartja a **húscsütünk, moscsugározzuk** ejtésformákat – szavam sincs. Mindenki úgy érvel, ahogy tud. Mivel az ilyen – hm – nyelvelésnek vajmi kevés köze van a követendő ejtésmódhoz, én is egy másik módját választom az ejtésnek, s csupán a második, tárgyszerűbb cikk szerzőjének, Kurdi Péternek szavaihoz kapcsolódom.

Igazsága vagyon: van teljes és van részleges azonosulás. Éppen ezért nem (illetve ezért **sem**) valósult meg néhai Verseghy Ferenc úr álma, az „ejtés szerinti helyesírás" bevezetése (pl. „fokkefe"). Hanem amit Kurdi cikke sem mond ki: a részleges azonosulás esetében („hadsereg", „egység", „egyszárnyú", „kétszárnyú", „húst sütünk", „most sugározzuk") nyelvünk egy parányi, betűkkel lekottázhatatlan mozdulatot tesz a szájpadlást súrolva, hátrafelé. A **haccsereg** stb. ejtés úgy jön létre, hogy ez a picike mozdulat elmarad. Lustaságból-e? Vagy mert a helyes ejtést a fennköltség **(fennkölcség?)** gyanúja övezi? Ki tudja? Aztán hipp-hopp, ez az **eccerű** ejtésmód – mely teljes **(tejjes?)** hasonulást, illetve összeolvadást érzékeltet ott, ahol csupán részleges volna helyénvaló – futótűzként terjed. Pedig leszögezhetjük: a sza**baccság, eccség** stb.: parlagi forma! (Mint ahogy, persze, a széttagolt **szabad-ság** forma is helytelen.)

Az említett két cikkből is kitetszik: a nyelvészek közt sincs **(köszcsincs?)** egységes **(eccséges?)** vélemény a hasonulás fokának esetenkénti megítélésében. Az mindenesetre fölöttébb helytelen volna, ha valamiféle hamisan értelmezett demokratizmus jegyében beszédünk a primitív beszédhez hasonulna, még akár részlegesen is. Mert annyit talán mindenki – nyelvész és tévébemondó egyaránt – elismer, hogy más dolog a nemzet **nagysága** előtt leborulni, mint a **naccsága** előtt.

Hát, ha leheccséges, ehhez tarcsuk magunkat.

Timár György

A B.F.R.A.

Hányszor van úgy, hogy az ember a fél várost, a fél országot bejárja egy aprócska holmiért, míg végül a tizedik, vagy a huszadik boltban a kereskedő megszánja, s azt mondja: ne is tessék fáradni a keresésével, nincs sehol, már évek óta nem gyártja az ipar.

Nálunk csendben halnak meg a holmik. Az ipar, ha ráun egy termékre, ha nem gazdaságos, ha nagyon vesződséges, vagy ha egyszerűen csak elmegy a kedve tőle, titkon, az éj leple alatt hagyja abba a gyártását, nem köti azt a fogyasztó orrára, majd észreveszi, hogy nincs, ha hiába keresi.

Van nekünk egy nagyon hasznos, okos intézményünk: a KIVÁLÓ ÁRUK FÓRUMA. A Fórum által védjegyzett árukon megkülönböztető jel figyelmeztet: ezt vedd meg, pajtás, érdemes, mert jól sikerült, fáin portéka!

Javaslom, fenti mintára, a KIHALÓ ÁRUK FÓRUMA megszervezését is. Ha egy gyár valamely árucikk készítésének abbahagyását fontolgatja (ez a sors vár állítólag a zománclábasra, az autórádióra, a hagyományos mosógépre, az evőeszközre), köteles legyen az utolsó esztendőben termékein a Kihaló Áruk Fórumának megkülönböztető jelét feltüntetni. Figyelmeztetésül: most vegyél belőle, ember, mert jövőre már nem lesz, eláll otthon a polcon, nem romlik, nem szagosodik, enni se kér. Vagy: ezt már ne vedd meg, testvér, mert úgy se kapsz hozzá srófot, betétet, pótfület, semminemű pótalkatrészt.

És mi legyen a megkülönböztető jel a kihaló árukon? Talán egy sírkereszt, talán egy kopjafa...

Megvan! Lógó ágú szomorúfűz, alatta öt betű: A B.F.R.A. Gyermekkoromban, falusi fejfákon láttam ilyet. A fűzet és a szomorúságot rögtön értettem, a betűk titkát anyám fedte fel: A Boldog Feltámadás Reménye Alatt. Óvatos a fogalmazás, a boldog feltámadásnak nem a hitéről, csak a reményéről szól. Enynyit a kihaló áruk gyártói is meghagyhatnak nekünk, a reményt, hogy eszünk mi még magyar bablevest, magyar lábasból, magyar eszcájggal...

Radványi Barna

Szervezés, ó...

Hetekig folyt a felvilágosító kampány: kértek bennünket, hivatkoztak állampolgári fegyelmünkre, segítőkészségünkre: amikor értesítést kapunk, menjünk a személyi számunkért.

Mivel azt is üzenték: egy családból elég, ha egy ember megy érte, megkértem édesanyámat: ugyan, hozza el az enyémet is. Nem hozta. Nem azért, mert nem akarta, hanem azért, mert nem kapta meg. Gondoltam: nyilván azért, mert február elsejével a főváros egyik kerületéből a másikba, szüleim lakásából sajátomba költöztem. Türelemmel vártam, amíg új címemen jön az értesítés: menjek! Mentem. De a számot ott sem kaptam meg. Az oka: amikor a számítógép az adatokat feldolgozta, meg a másik kerületbe voltam bejelentve...

Némi nyeldeklés után ezen is átsiklottam volna, ha a tíz perc alatt, amíg vártam, nem küldenek el vagy nyolc embert hasonló okokkal: férjhezment, nevet változtatott, címet változtatott, változott valamilyen egyéb fontos adata...

Kedves szokásom szerint tűnődni kezdtem, melynek eredményét pontokba foglaltam:

1. A széles körű felvilágosító kampányba az már nem fért bele, hogy ha valakinek 1979 első felében változik valamilyen fontosabb adata, ne is menjen hiába a személyi számáért, mert úgyis csak ősszel kapja meg?

2. A személyi szám sokféle adatot tartalmaz, de a lakóhelyre vonatkozót nem! Nem mindegy akkor hát, hogy a régi vagy az új címen adják oda a behívott állampolgárnak?

3. Szép dolog az állampolgári fegyelem. De kár vele visszaélni. Mert a főváros népmozgási statisztikáját ismerve csak Budapesten lesz vagy félszázezer ember, aki, hozzám hasonlóan, egy vagy két ízben hiába megy el a hívásra. És kérdéses: harmadszor is pontosan elmegy-e majd?

Szatmári Jenő István

Elavult lexikon

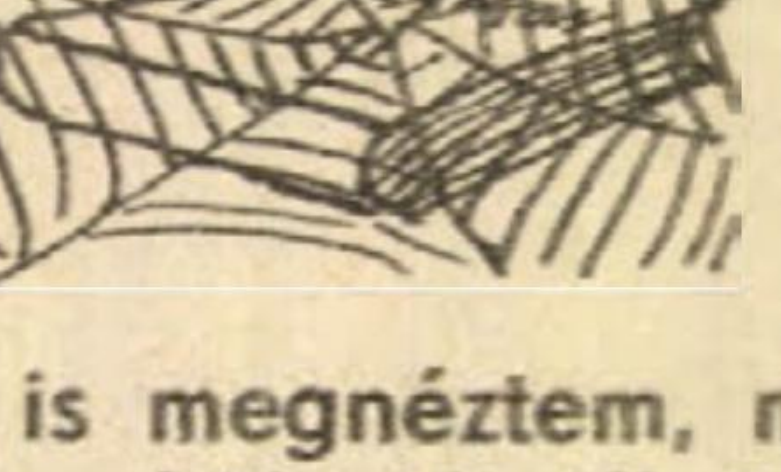

Vadonatúj könyvként gyanúsan csillogott a polcon törzs-könyvesboltomban a Magyar Irodalmi Lexikon. (Azután – ellenőrzésképp – még néhány könyvüzletben is megnéztem, megtaláltam.) Hogyhogy ilyen új és friss – ami a külsejét illeti – ez az 1965-ben kiadott három kötet? Talán ez itt az új kiadása, amire már régen megérett?

Nem új kiadás ez, kaptam a választ, hanem a régi, az 1965-ös Magyar Irodalmi Lexikon, változatlanul, megvolt a krúdája, beköttették, ismét piacra dobták, hangsúlyozom: úgy, ahogy volt.

A meglepetéstől alig jutok szóhoz, miközben a három kötetben lapozgatok. Megvan otthon, odahaza is lapozgathatnám –, de hisz éppen ez az: már régen nem lapozgatom, legfeljebb, ha valami ősi dolgot keresek.

Mert – például –, amikor az évad elején bemutatták a Megoldás című darabot és szerzője, Száraz György azt nyilatkozta, hogy ez már a tizedik darabja, szívesen megnéztem volna, melyik is volt az előző kilenc? De Száraz Györgynek még a nevét sem találni ebben a lexikonban, nemhogy bármelyik művét. Mint ahogy – maradjunk, találomra, az évad színpadi szerzőinél – Bereményi Géza, Kertész Ákos neve sem található meg itt. Örkény István Tótékja és Macskajátékja bejárta már mind a szocialista, mind a kapitalista világ színpadait, sőt: Pisti a vérzivatarban című drámája – igaz, hogy csak tíz évi íróasztalfiók-élet után – még hazai színpadon is színre kerülhetett, de ebben a lexikonban neki mindössze egyetlen, a Voronyezs című drámája kap említést. És sorolhatnánk a prózaírók közül Dobai Pétertől Munkácsi Miklósig, a lírikusok közül Tandori Dezsőtől Veress Miklósig, ma már jól ismert, befutott (esetleg még irodalmi díjjal is kitüntetett) magyar írók egész sorát, akik ebben a Magyar Irodalmi Lexikonban még egyáltalán nem léteznek.

Ami érthető, hiszen e három kötetet – ismétlem – 1965-ben adták ki. De hogyan szabad ezt most, 1979-ben, változtatás nélkül, árengedmény nélkül, vadonatúj könyvként újra a könyvesboltokba juttatni? Miféle eljárás ez – irodalmilag, gazdaságilag? Ha egyáltalán komolyan vesszük azt, hogy Magyar, hogy Irodalmi, hogy Lexikon – sürgős szükség lenne legalább egy pótkötetre, de sehol egy árva nyilatkozat-töredékecske sem ígér ilyesmit. Miért nem?

Barabás Tamás

MŰERTŐ

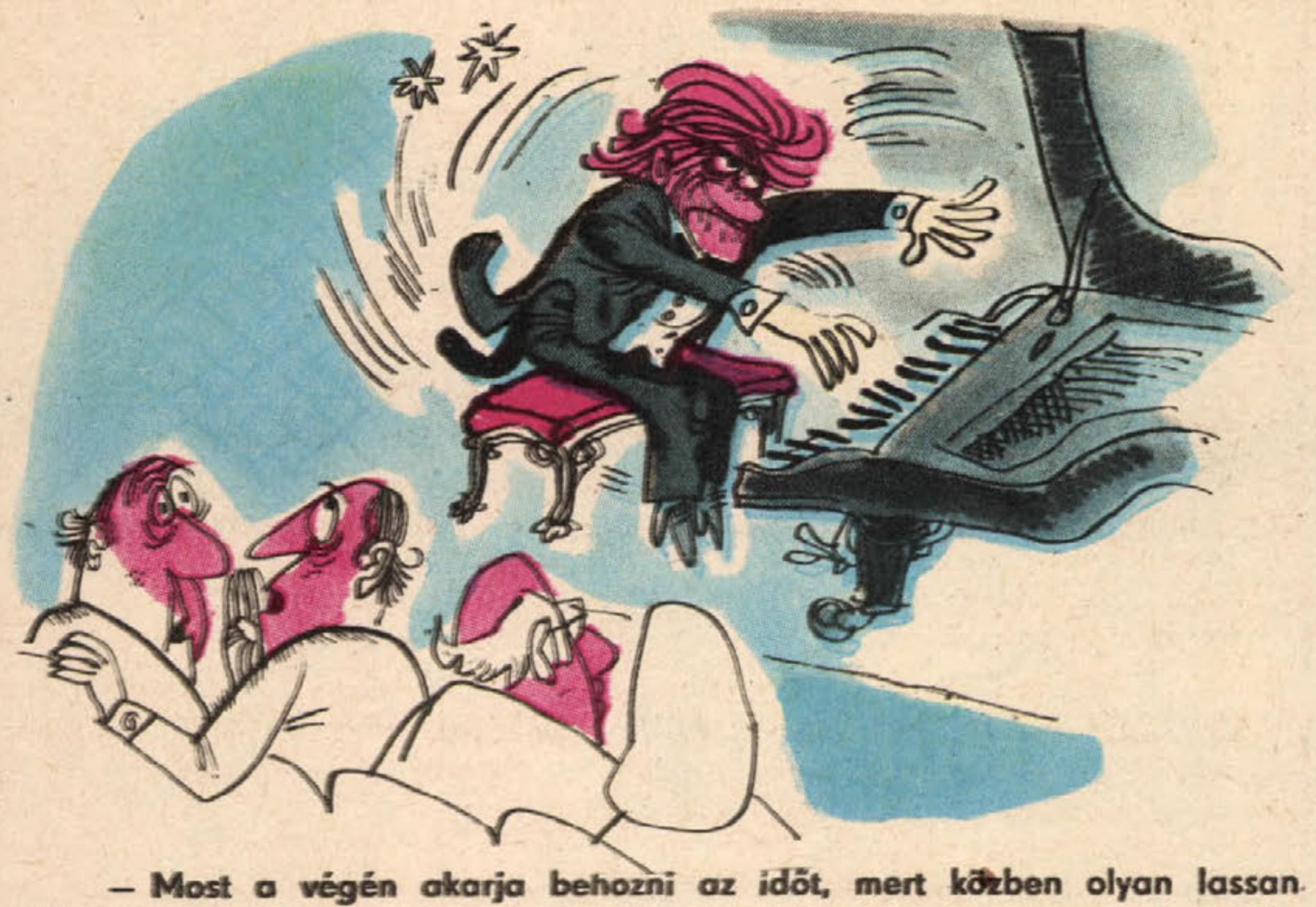

– Most a végén akarja behozni az időt, mert közben olyan lassan játszott.

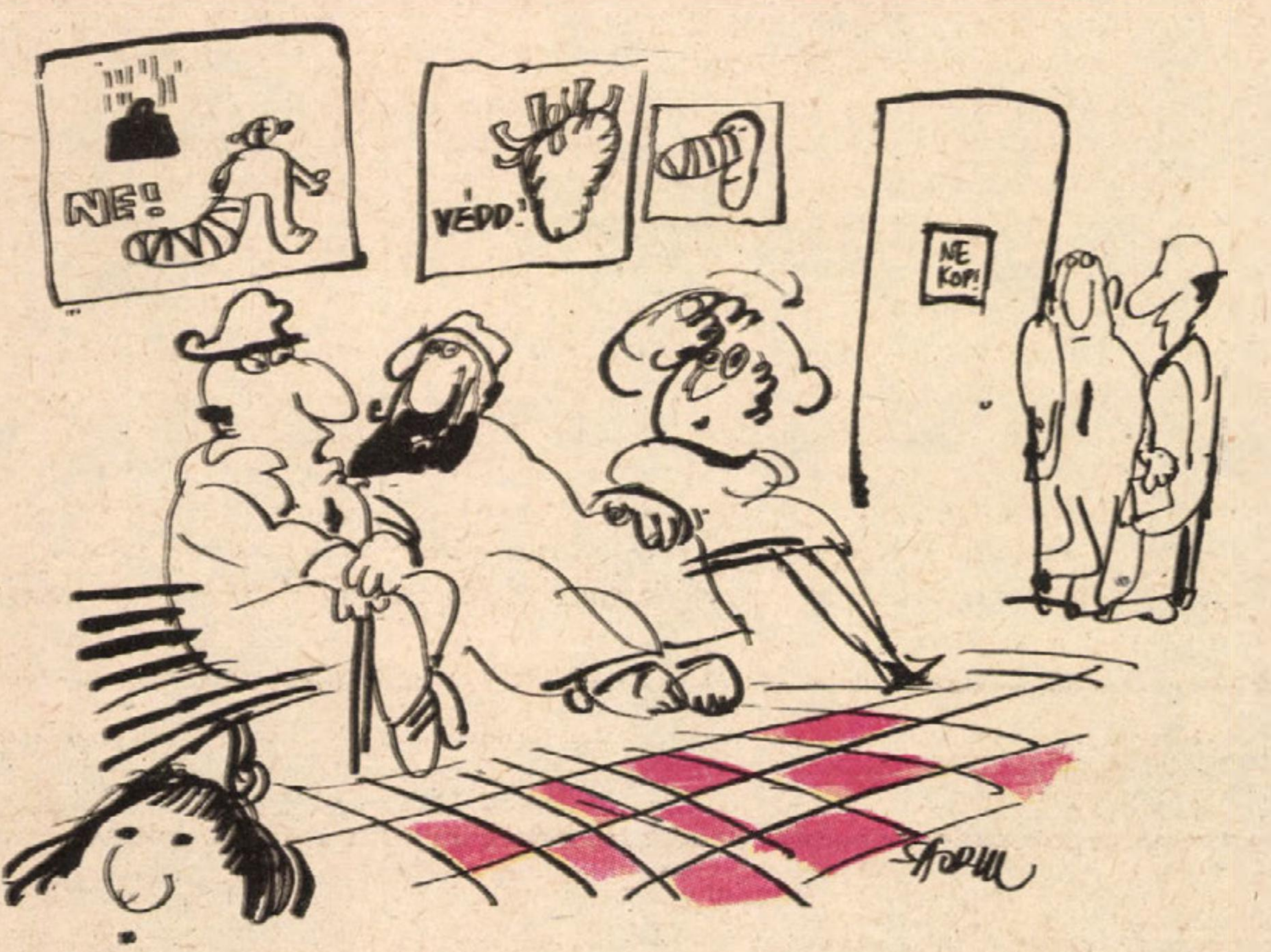
NE!
VÉDD!
NE KOP!

– Egyetlen örömöm a betegségben, hogy olyan jóízűen lehet róla diskurálni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az utolsó törzsfőnök, a rettenthetetlen Szürke Keselyű a sátor előtt ül és a békepipáját szívja. Hirtelen a sátorból előbújik a felesége:

— Szürke Keselyű! Azonnal ásd ki a csatabárdot!

— Jönnek a sápadtarcúak?

— Dehogy. Elromlott a mosógépem és aprófára volna szükségem...

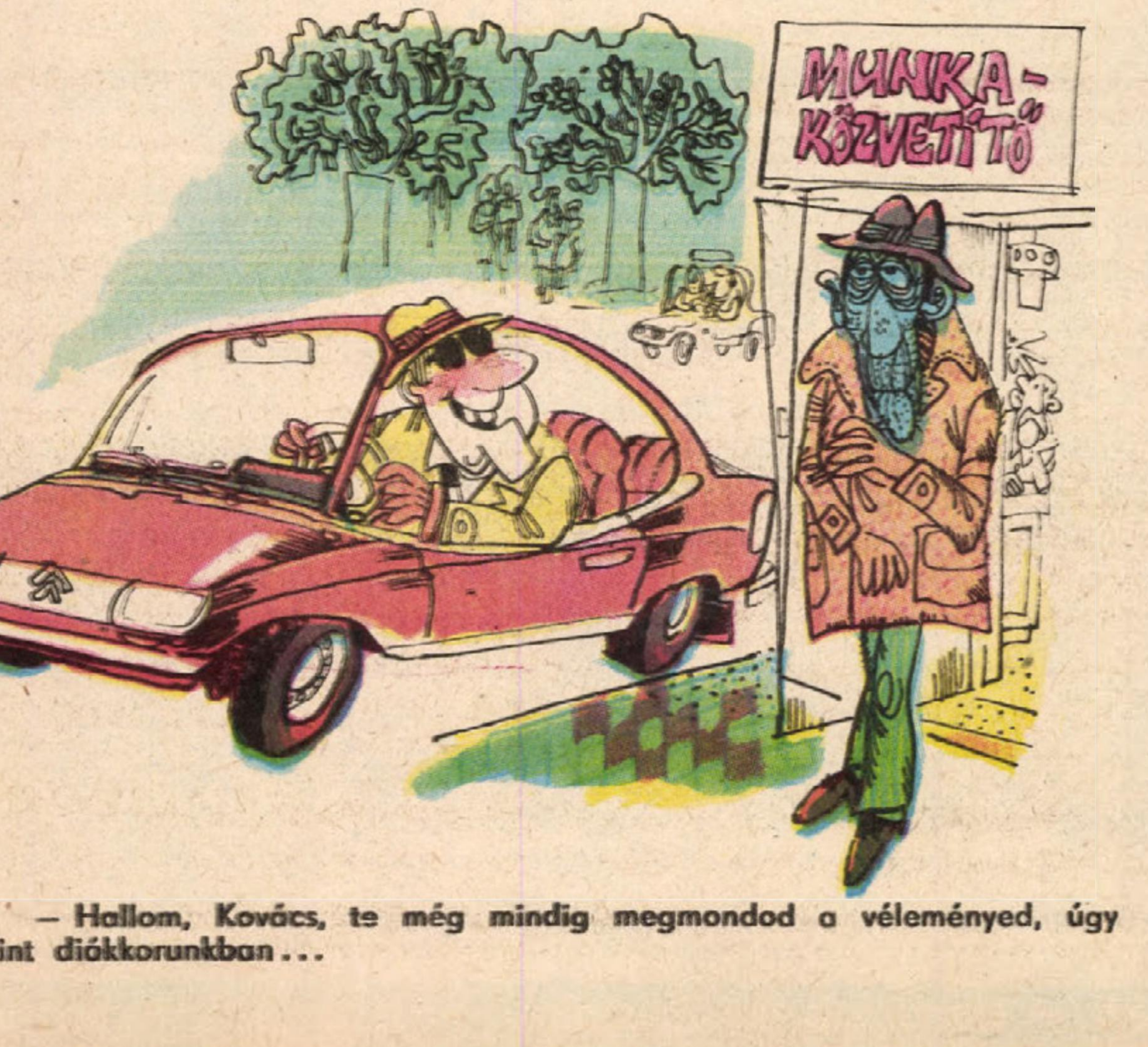

– Hallom, Kovács, te még mindig megmondod a véleményed, úgy mint diákkorunkban...

REKVIEM SZERJÓZSÁÉRT

Amikor megvettem az első hűtőszekrényt, 1958-at írtunk. Szerjózsa — így neveztük el — egy szovjet hűtőszekrény volt, olyan boldog voltam, hogy madarat lehetett volna fogatni velem. Mit tudják a fiatalok, mit jelentett nekünk az első hűtőszekrény! Maga volt a luxus, a nagyvilági életmód, elkényeztetett milliomosok rafinált kényelemvágyának jelképe, amit csak hollywoodi filmekről ismertünk.

És most egyszer csak lett hűtőszekrényünk. Olyan volt mint a mesében. Nem kell sorban állni hajnalonként jégért.

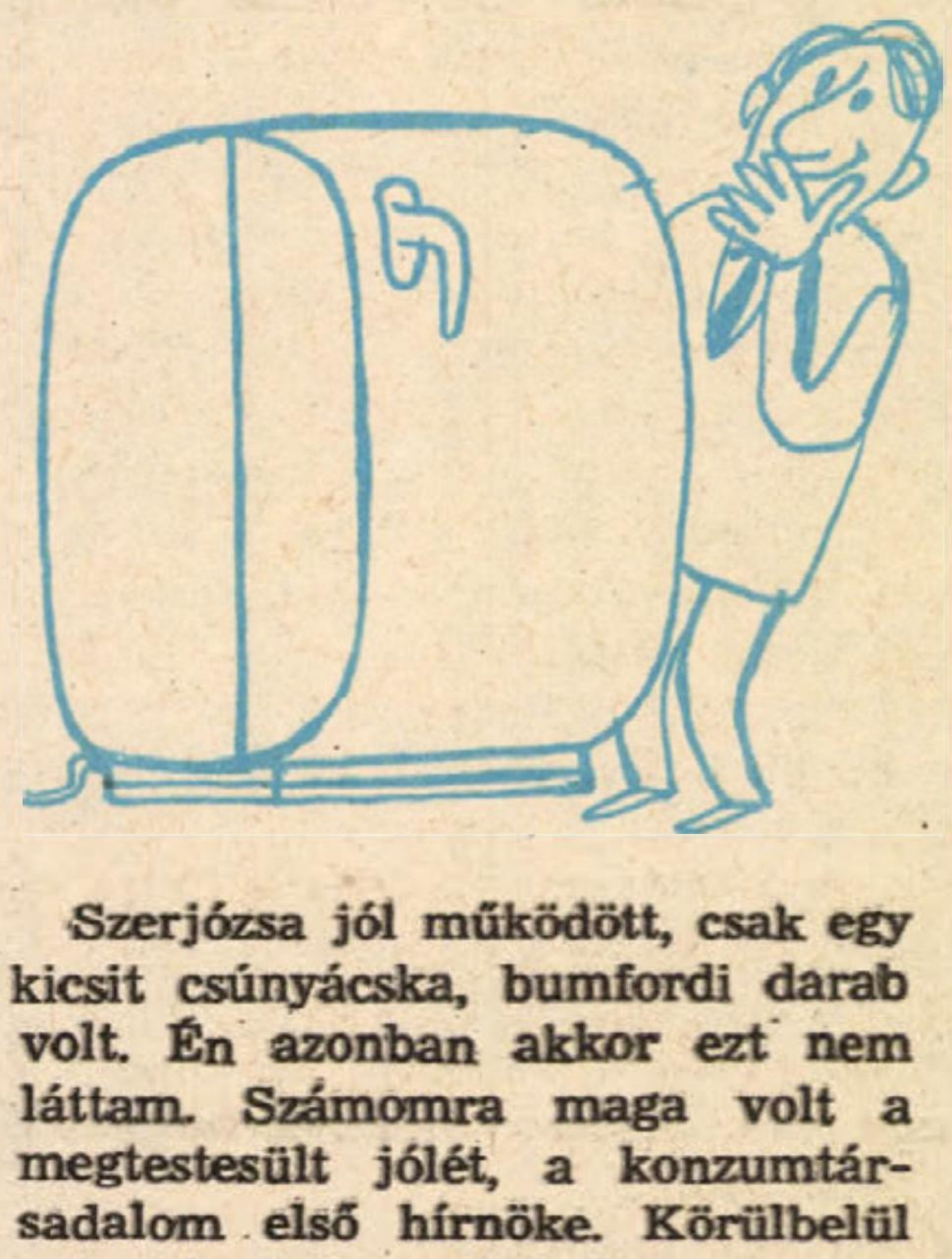

Szerjózsa jól működött, csak egy kicsit csúnyácska, bumfordi darab volt. Én azonban akkor ezt nem láttam. Számomra maga volt a megtestesült jólét, a konzumtársadalom első hírnöke. Körülbelül azt jelentette, mint ha ma egy jachtom lenne a Balatonon.

Aztán múltak az évek. Az üzletekben megjelentek az újabb és újabb hűtőszekrények. Karcsúk, esztétikusak, világítók, tojás- és üvegtartóval ellátottak. Mélyhűtő terük egyre bővült. Bizony az én Szerjózsám jócskán elavult.

Pedig közben nagyot változott a világ. Afrikában egy sor új állam alakult, az ember feljutott a Holdra, elindult az első hangsebességnél gyorsabb repülőgép, elterjedt a színes televízió, bejött a mini, kiment a mini, megrendeztek vagy öt olimpiát, futballban vagy százszor kikaptunk, felépült az M7-es, a körutat vagy hatszor felbontották, a gyermekeim felnőttek, elvégezték az iskoláikat, megnősültek, férjhez mentek, unokánk született...

Szóval minden megváltozott, csak az én első hűtőszekrényem, Szerjózsa maradt a régi. Változatlanul működött. Színét se látta szerelőnek, nem igényelt pótalkatrészt, csak ott állt a sarokban, régimódian, bumfordian, úgy ahogy az Isten, illetve a Masinoszovextorg, vagy kicsoda megteremtette és hűtött és hűtött és hűtött.

Úgy döntöttem, hogy most már azért kicserélem. Hiszen mindenki kicseréli a hűtőszekrényét, modern, áramvonalas, világítós, írni-olvasni és muzsikálni tudó modern darabokra. Csak én... egyedül én nem cserélem ki. És miért? Azért, mert olyan áldott jó szívem van. Nem tudok megbántani valakit, ha nem adott rá okot. Ez a szegény Szerjózsa pedig egyszerűen nem ad okot rá. Szerényen, illedelmesen lapul, duruzsol a konyhában már két évtizede. Legalább romlana el, égne le a motorja, menne tönkre a zárja, lenne pimasz, feleselne, káromkodna, bűzt gerjesztene, vagy valami hasonló! De nem. Nem hajlandó rosszat csinálni. Most dobjam ki?! Nem vitt rá a lelkem és ezért persze — már csak ilyen hálátlan az ember — egyre jobban meggyűlöltem. Hogy lehet valaki ennyire szervilis, szolid és igénytelen, mint ez a romlatlan Szerjózsa, amiben nem romlik meg semmi?!

Aztán mégis eljött a nap. A feleségem azt mondta, most már elég volt, veszünk egy szép, nagy, új hűtőszekrényt, hatalmas korszerű hűtőtérrel, világító tojástartóval és angol—francia felsőfokú nyelvvizsgával. Csináljak valamit Szerjózsával.

Persze eladni nem tudtam. Ki vesz meg egy ilyen öreg masinát? Ajándékba sem kellett senkinek. Már mindenkinek volt lézersugaras, atommeghajtású hűtőgépe.

Egy bánatos vasárnap délután odamentem az öreghez, megsimogattam és azt montam neki: Szerbusz, Szerjózsa! Nekünk most el kell válnunk egymástól... És kihúztam a zsinórját a konnektorból.

És akkor — lehet, hogy nem hiszik el — de Szerjózsa egy nagyot harákolt, aztán — tovább működött. Indulatba jöttem, levettem hátul a lemezt és kiszereltem a motorját. Szerjózsa szívverése egy pillanatra megállt, mint akit leterít az élet kegyetlensége — és tovább működött. Most már a romboló düh kerített hatalmába. Leszereltem az ajtaját, kidobtam a polcait, nullára állítottam a szabályzóját, alaposan kibeleztem, éppen csak a cseppfogó tányért hagytam benne, ami tele volt vízzel.

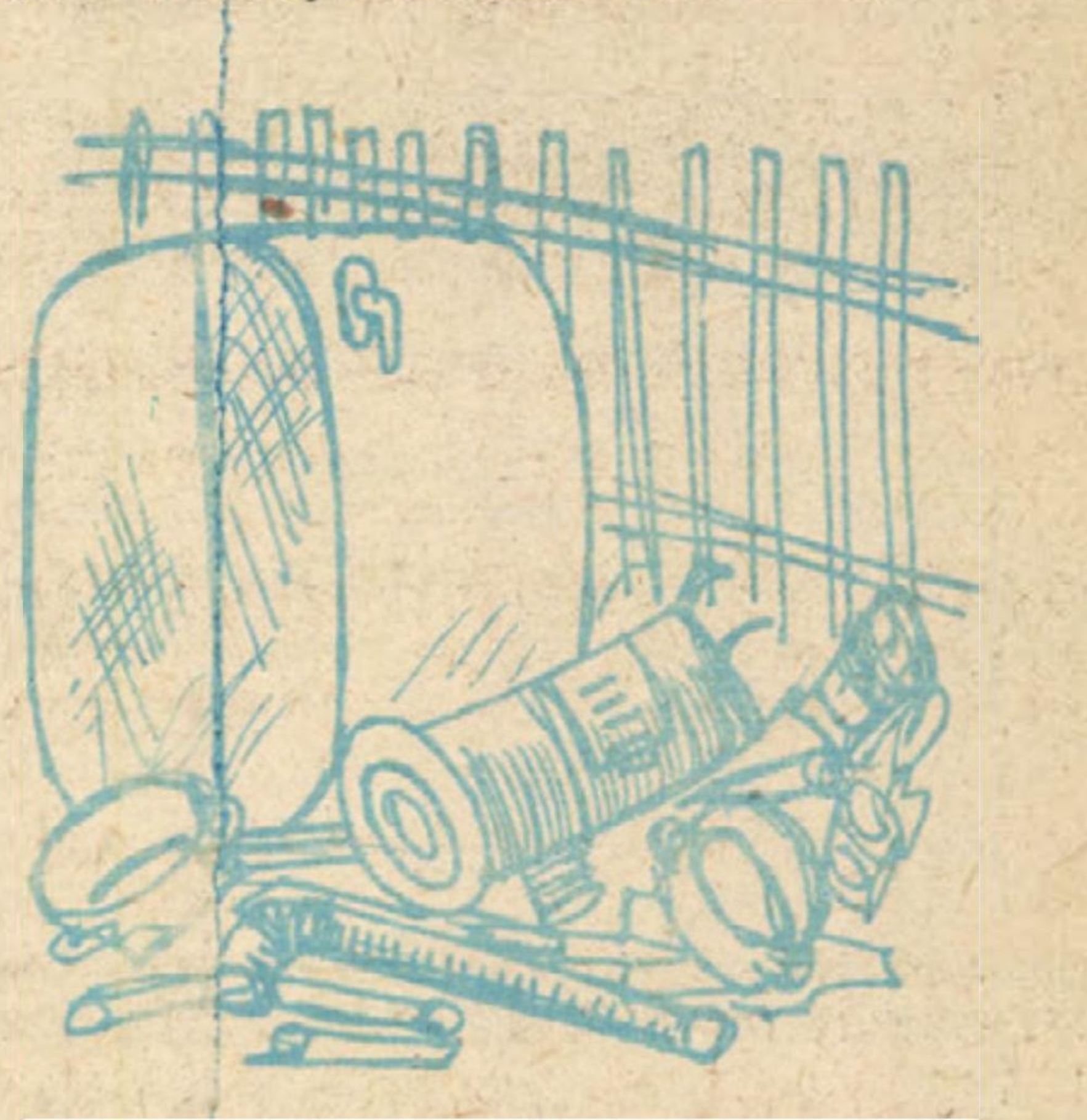

Most már Szerjózsa is megadta magát, elhallgatott én pedig sorsára hagytam a konyha sarkában. Holnap majd elviszem valami ócskavas telepre.

Másnap Szerjózsa ott állt a helyén, ahogy hagytam, leszerelt ajtóval, szétszedett motorral. Olyan volt, mintha bomba csapott volna beléje. Hanem a víz az jéggé fagyott benne. Működött.

Ennek már több mint egy éve. Szerjózsa már nem létezik, vadonatúj áramvonalas hűtőszekrénycsodám van helyette. Én meg gondoltam, megírom ezt a történetet Szerjózsáról. Most éppen van időm, várom a szerelőt, az új hűtőszekrényhez. Ötödször.

Novobáczky Sándor

ELADÓ TELEK

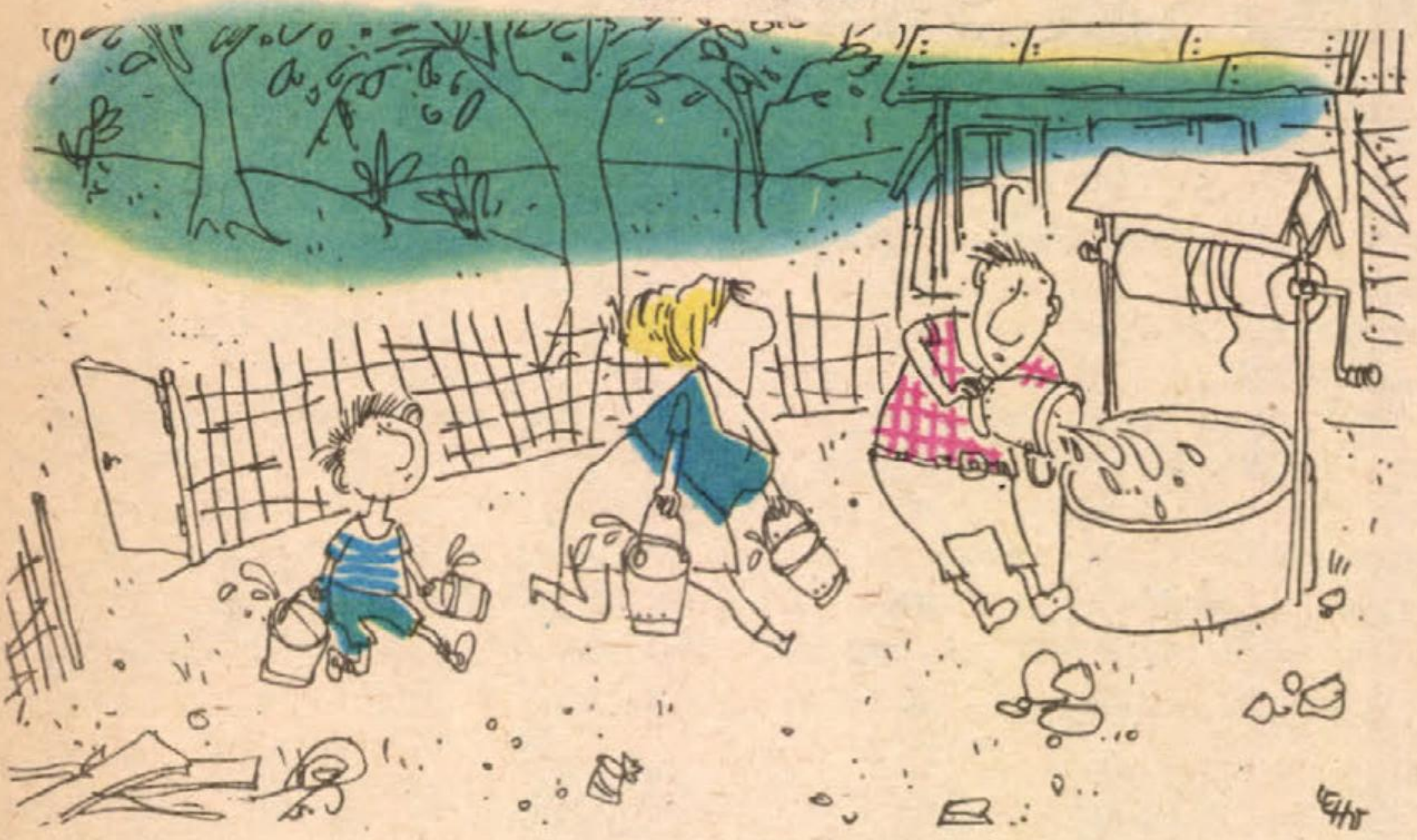

– Gyorsan, gyorsan, mindjárt itt vannak a vevők!

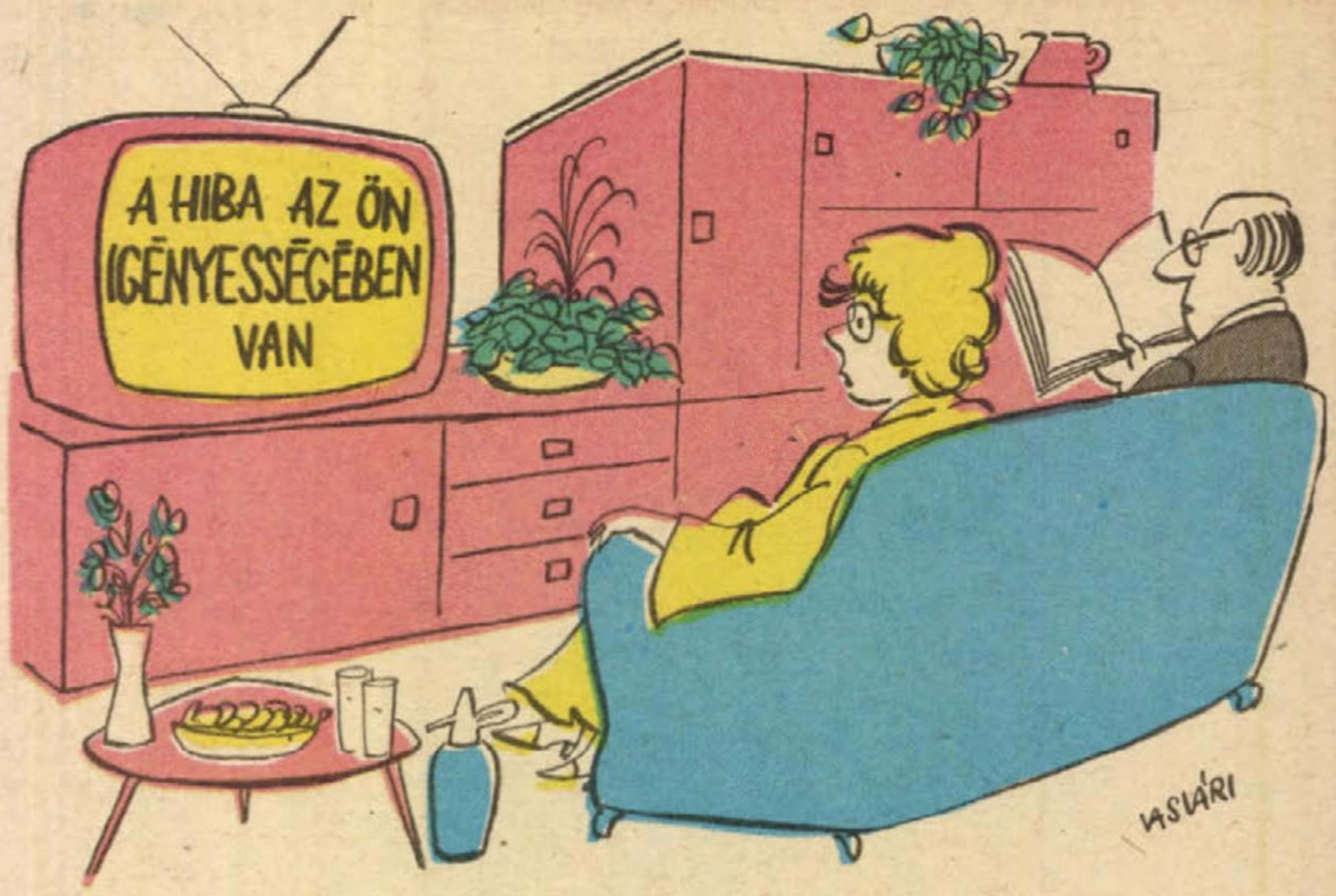
A HIBA AZ ÖN IGÉNYESSÉGÉBEN VAN

BIZTOSÍTÓTŰ

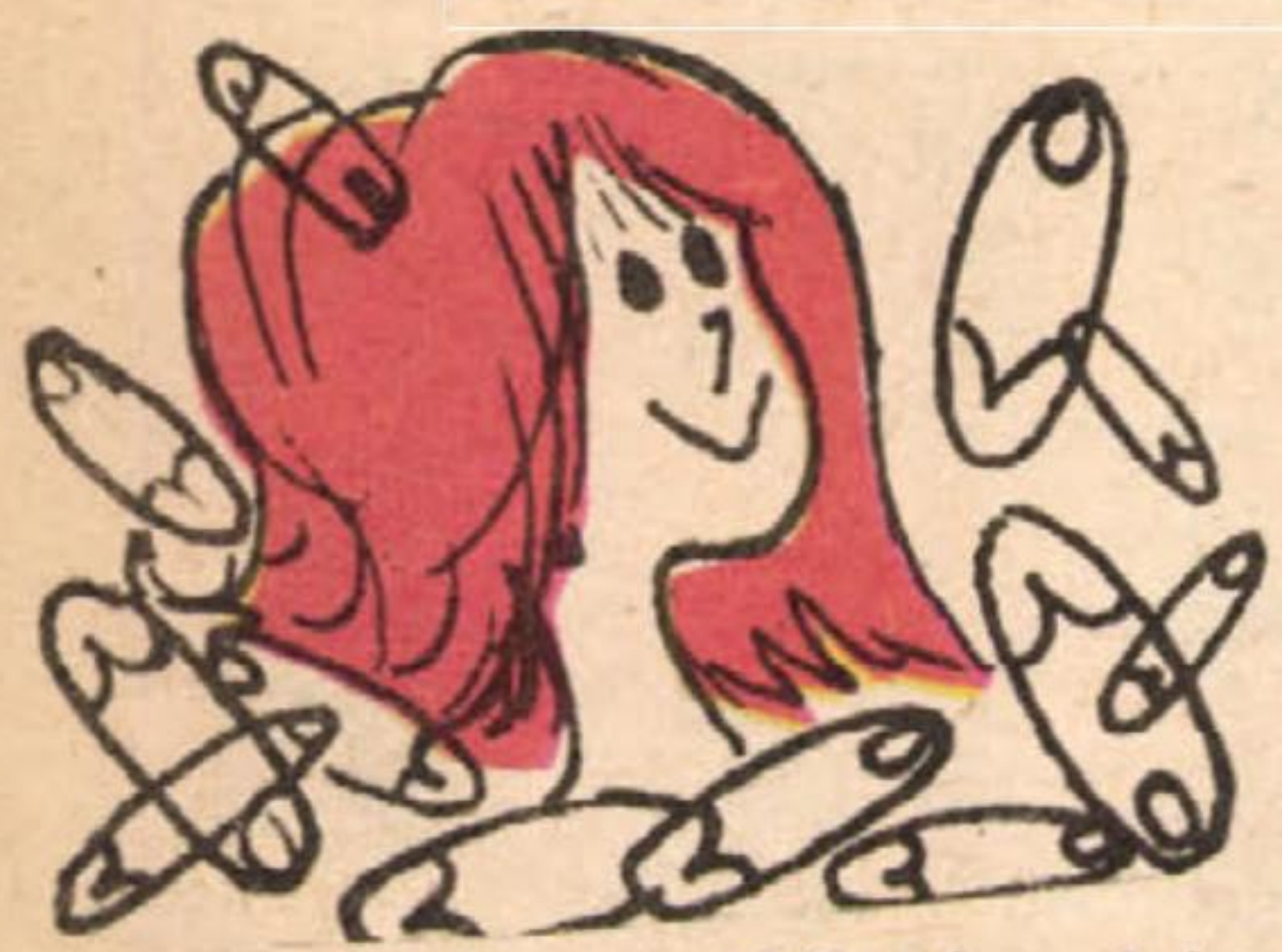

Tegnap délután három óra körül a Rákóczi út forgatagában elkapott egy nagyon csinos, fiatal nő.

— Jaj, de jó, hogy találkozunk! — lelkendezett, és mielőtt viszontlelkendezhettem volna, köszönt is: — ...kolom, Laci bácsi — és határozott hangon fölszólított, hogy — ezt tessék megírni, ezt, hogy nem lehet egy vacak biztosítótűt kapni az egész városban. Tetszik tudni, mi az a biztosítótű?

— Ó, hogyne! — válaszoltam. — Ismertem, mielőtt magyarosított. Ziherejsztűnek hívták. A sarki fűszeresnél egy pár 2 fillér volt, egy tucat 10 fillér.

— A sarki fűszeresnél! Ha-ha! Most tessék megpróbálni a röltexben, a háztartási boltban, vagy az áruházakban! — háborgott a jajdeszép hölgy, név szerint Csilla, aki a minap még a térdemen lovagolt. — Ha nem jártam húsz üzletben, egyben sem!

Kis barátnőm nagy felindultságában magával ragadott, gondolatban már kezdtem is fogalmazni a felelősségrevonást a kereskedelemhez, az iparhoz, a miniszterekhez, az atyaúristenhez, és spontán elővettem butykosomat, amelyben a maró gúnyt tartom, amikor a közben egyre „szövegelő” Csillának a következő fél mondata ütötte meg a fülemet: „ráment az egész ebédidőm...”

Hm! Valami nem stimmel. A dolgozó ebédideje fél óra. Tegyük föl, hogy a biztosítótű miatt nem ebédel, akkor marad fél óra, továbbá feltételezzük — ez ugyan nem valószínű —, hogy minden cicomázkodás, átöltözés nélkül az utcára rohan a biztosítótűt hajszolni. Igen ám, de a hivatal körül (ahol dolgozik) nincs üzlet. Mire az első üzlethez ér — ha futva, ha taxin —, eltelt tíz perc, mire az eladótól megkapja a biztosítótűre vonatkozó felvilágosítást, hogy „nincs”, újabb tíz perc, vagyis... Megkérdezem.

— Mondd, Csilla, mennyi nálatok az ebédidő?

— Fél óra, de demokratikusan!

— Tizenkettőtől...?

— Ühüm.

— Most három múlt tíz perccel.

— Ó, megvannak ott nélkülem is.

Ebben nem kételkedem. Két okból. Először is, mert másnap egy másik, harmadnap egy harmadik, negyednap... Szóval mindennap elmegy valaki a *demokratikusan értelmezett* ebédidőben biztosítótűt keresni, mert a biztosítótűre mindenkinek szüksége van, és az mindig hiánycikk.

Másodszor nem kételkedem abban, hogy Csilla ott hiányozhatna, mert ismerem őt. Kicsiny kora óta. Mindig szép volt, és mindig kicsit butuska, lustácska. Az iskoláit azért úgy-ahogy elvégezte, az érettségi bizonyítványt is úgy-ahogy megszerezte, aztán...

Az apukája komoly pozícióban van, az anyukája jelentékeny pozíciónak a titkárnője, tehát Csillácskát — mivel az egyetemre eleve reménytelen volt — benyomták egy íróasztal mögé.

Márpedig a tehetsége és a képessége alapján inkább — mondjuk — egy automata gép mellett lenne a helye. Egy olyan automata gép mellett, amely — mondjuk — biztosítótűt készít.

Nyugodjon meg hát a kereskedelem, az ipar, a miniszterek és az atyaúristen, nem vonom őket felelősségre biztosítótű-ügyben.

És nyugodjon meg Csilla-apuka és Csilla-anyuka, a haja szála sem fog meggörbülni a kislányuknak, hiszen annyi, de annyi Csilla van... Miért éppen az ő Csillájukról lenne szó itt?

Sólyom László

VÉDEKEZŐ TAKTIKA

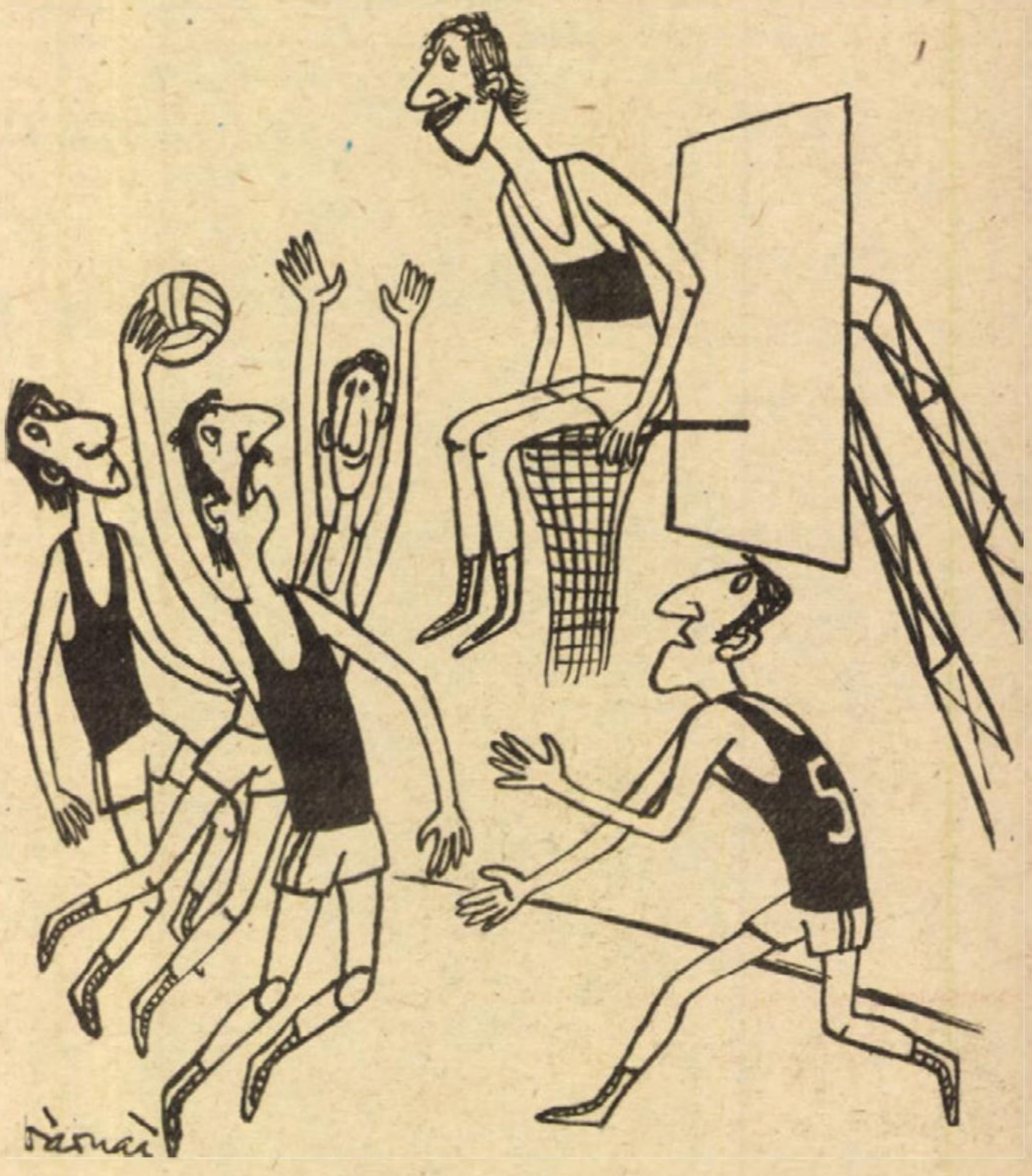

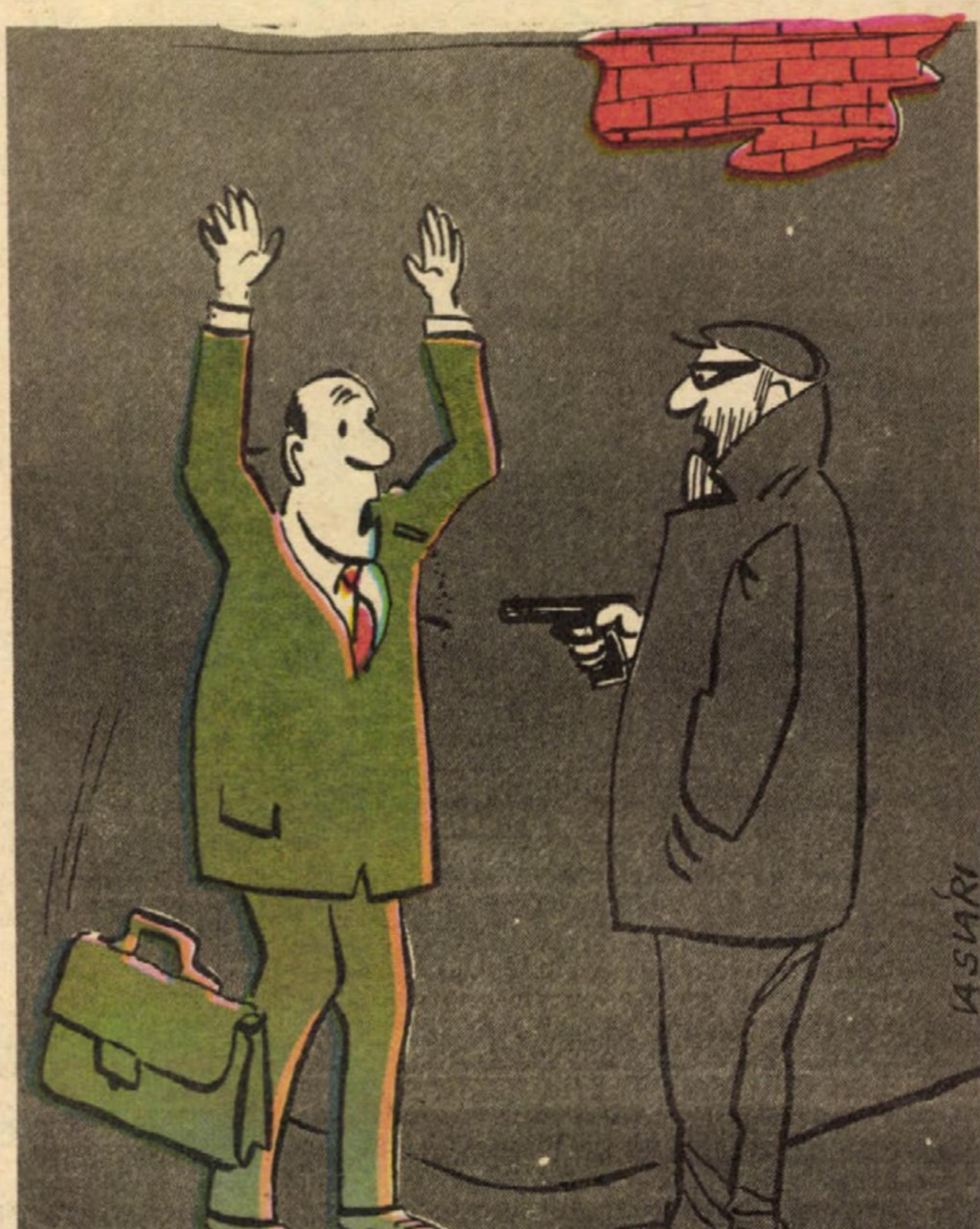

– Kezeket fel! Legalább addig nem dohányzik...

LAKÓTELEP

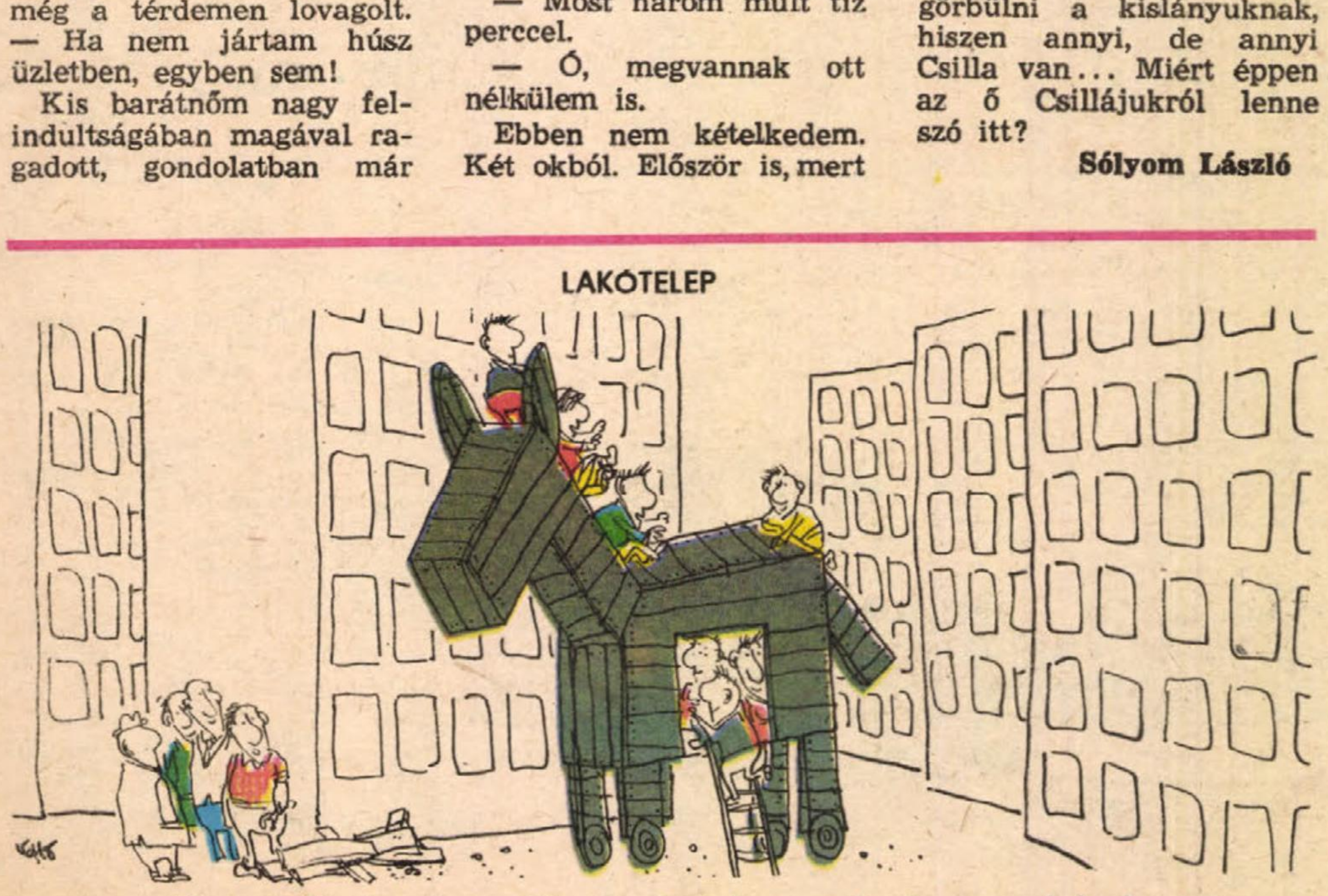

– Megpróbáltunk valami változatosságot becsempészni a gyerekeknek.

Fülöp György:

A technika vívmányaiból

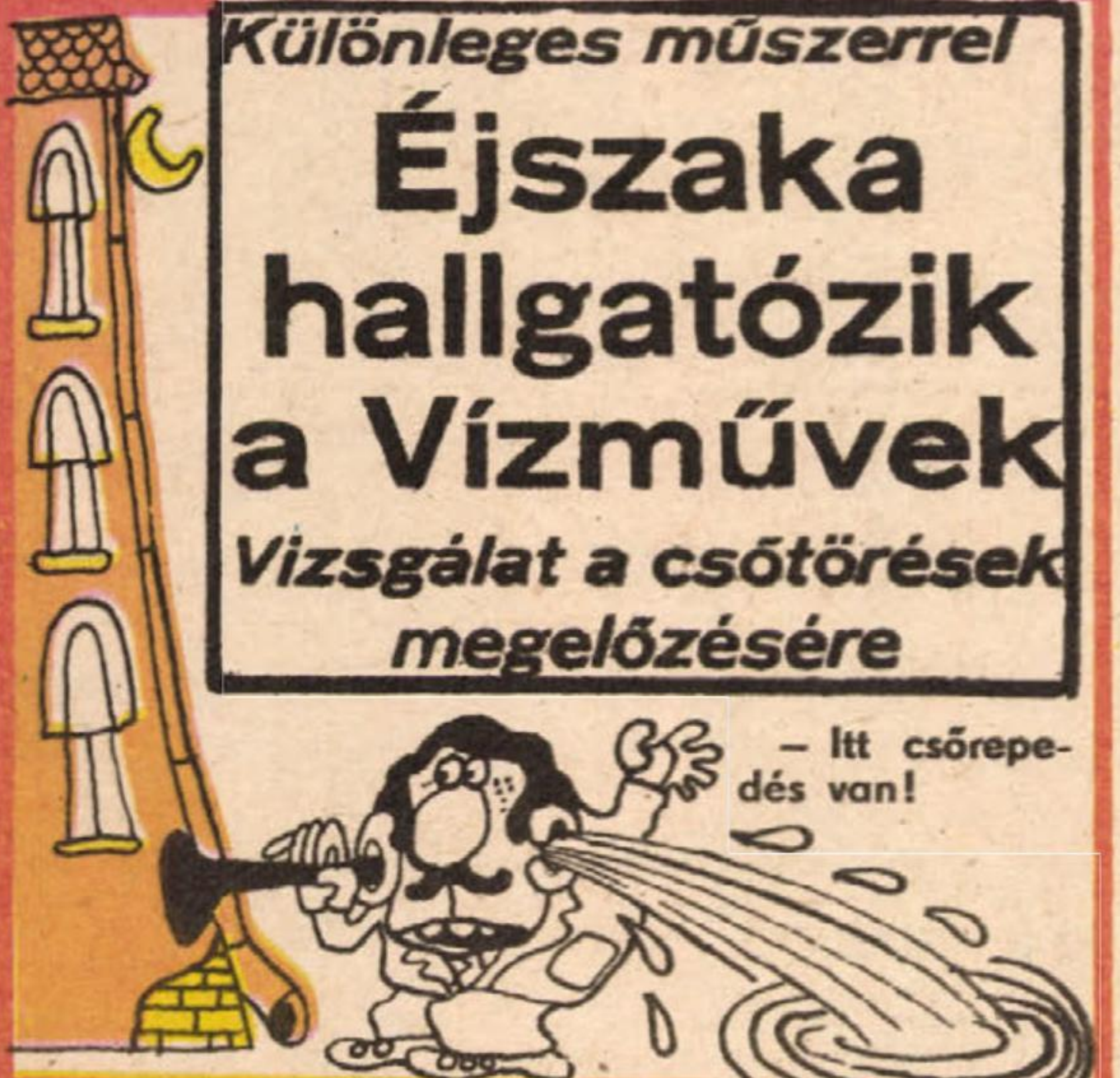

Különleges műszerrel

Éjszaka hallgatózik a Vízművek

Vizsgálat a csőtörések megelőzésére

– Itt csőrepedés van!

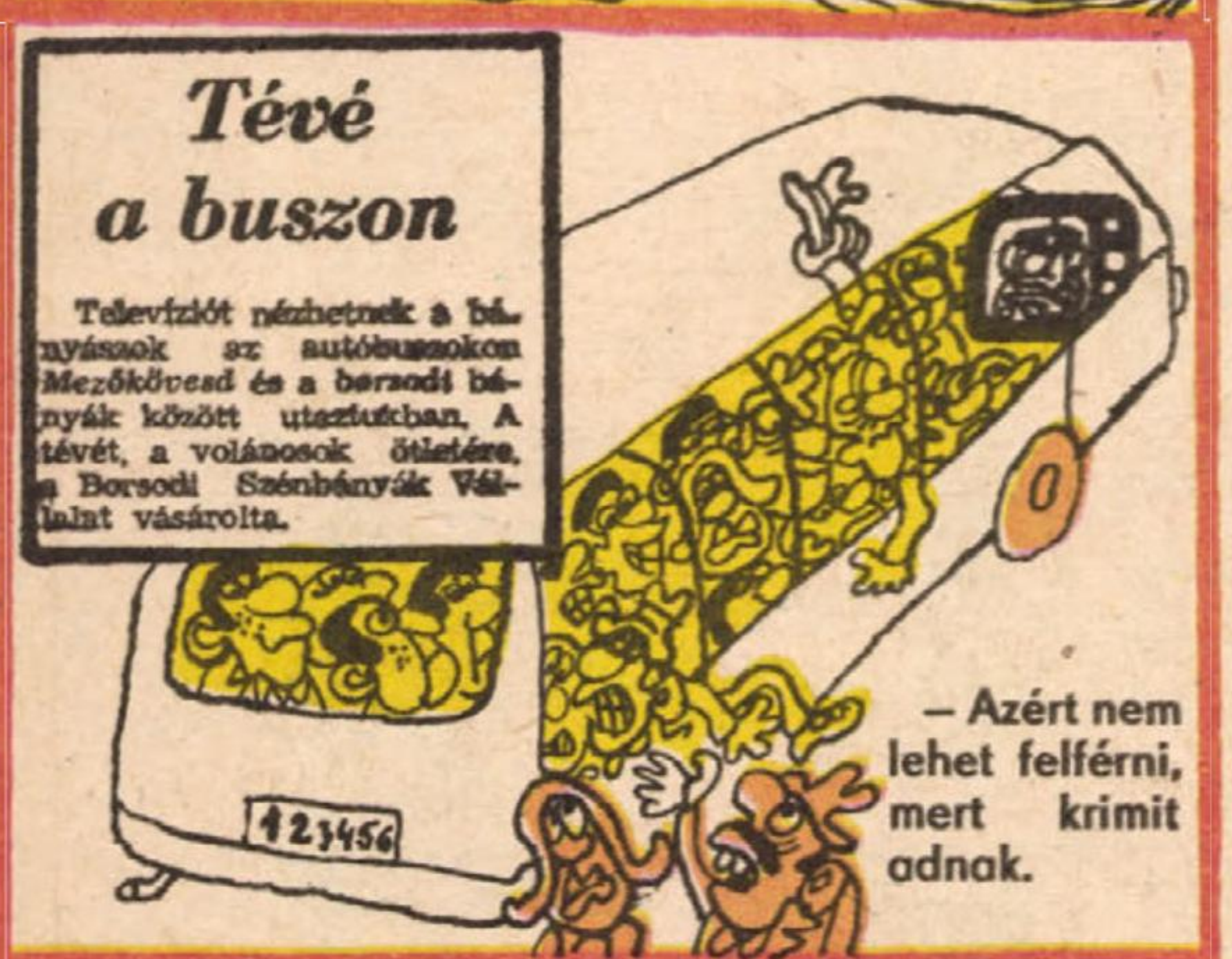

Tévé a buszon

Televíziót nézhetnek a bányászok az autóbuszokon Mezőkövesd és a borsodi bányák között utazásukban. A tévét, a volánosok ötletére, a Borsodi Szénbányák Vállalat vásárolta.

– Azért nem lehet felférni, mert krimit adnak.

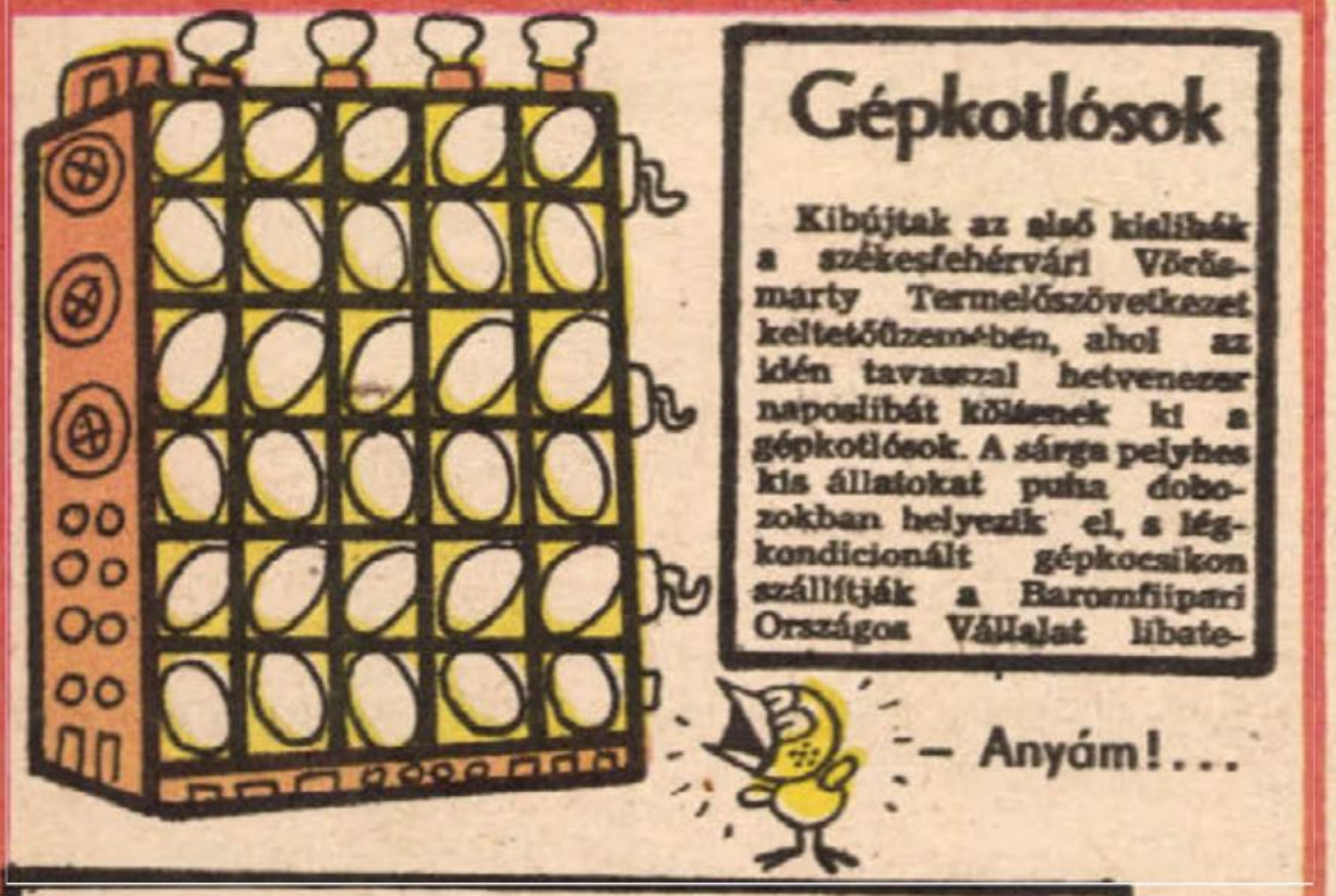

Gépkotlósok

Kibújtak az első kislibák a székesfehérvári Vörösmarty Termelőszövetkezet keltetőüzemében, ahol az idén tavasszal hetvenezer naposlibát költenek ki a gépkotlósok. A sárga pelyhes kis állatokat puha dobozokban helyezik el, s légkondicionált gépkocsikon szállítják a Baromfiipari Országos Vállalat libate-

– Anyám!...

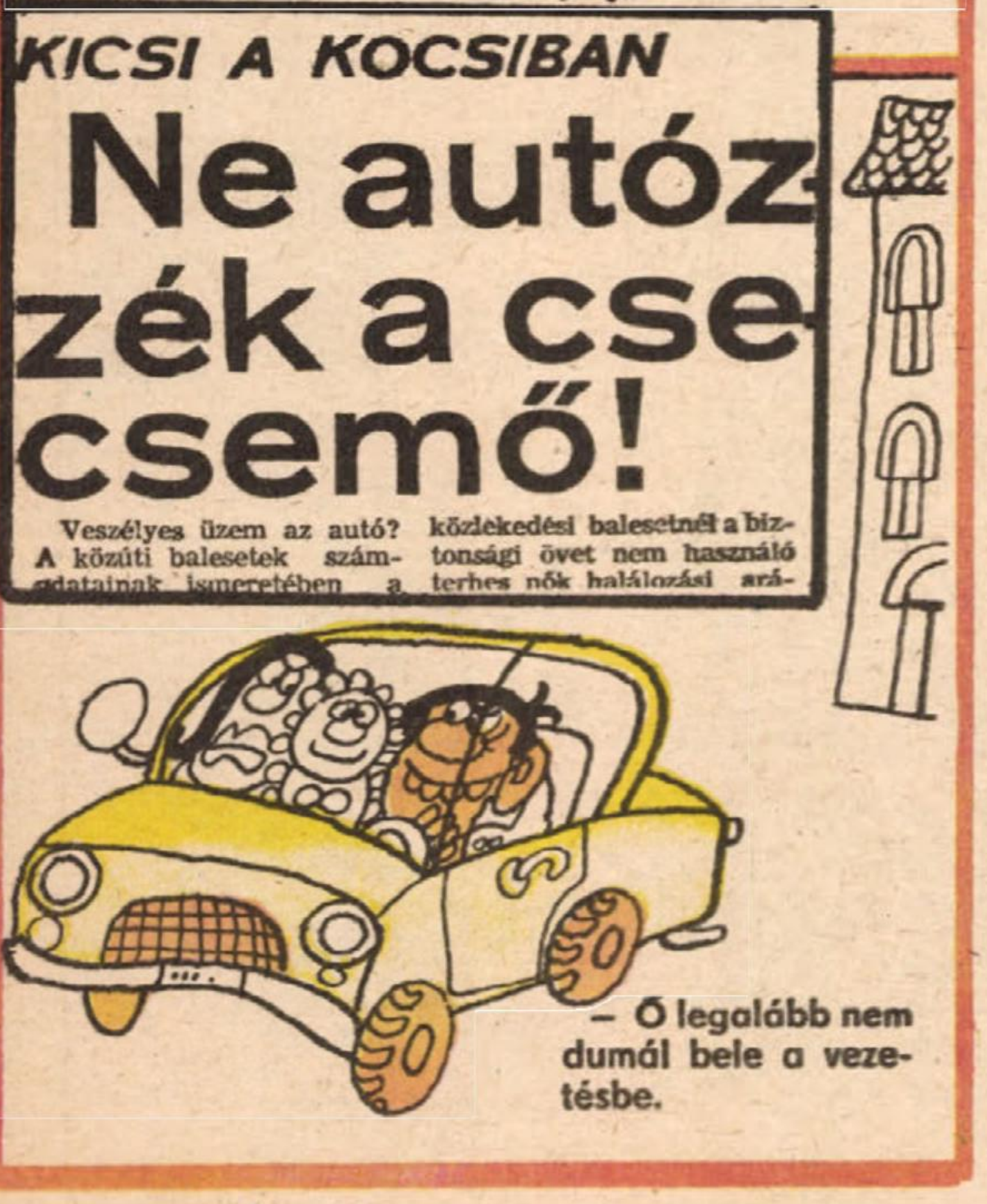

KICSI A KOCSIBAN

Ne autózzék a csecsemő!

Veszélyes üzem az autó? A közúti balesetek számadatainak ismeretében a közlekedési balesetnél a biztonsági övet nem használó terhes nők halálozási ará-

– Ő legalább nem dumál bele a vezetésbe.

TEJ

Amikor meghallottam, hogy most meg nemzetközi tejnapot rendeznek, valami zsibbasztó lelkesedés kerített hatalmába. Úgy éreztem, menten belepusztulok, ha nem hajthatok fel egy meszellyel a szarvasmarhai nedűből. Legott csapra vertem hát egy félliter zacskósat, és amíg a fehér nektárt törölgettem a konyha kövéről, szakadatlanul így kiáltoztam:

— Heuréka!

És, hogy a nemzetközi forma mellett a hazai tartalom se rövidüljön meg, néha így is:

— Ripityom!

Mert a kettő nagyjából ugyanazt jelenti.

Az érző szívű olvasó bizonyára sejti, mi késztetett erre a rendkívüli magatartásra. Elsősorban és mindenekelőtt az egészséges nedű mélységes tisztelete, amelynél drágább van, de fehérebb nincsen. Másrészt pedig a nagy, igazi áhítat: végre, végre ünnepelhetünk valamit, a fehér lé egy kis színt lop szürkén csordogáló hétköznapjaink monotoncsörömpű kannájába. Hiszen, ha jól számolom, a nemzetközi tejnap előtt talán negyvennyolc óra is eltelt a legutóbbi világméretű hacacáré óta. Negyvennyolc óra a legkisebb fesztivál, szümpózion, biennálé, dzsembori és paláver nélkül... sajdítóan hosszú idő. Mert az ember örömre született, s ha nem jut hozzá, megsavanyodik a szíve, mint hordóskáposzta a kő alatt.

A nemzetközi tejnap ünnepségsorozata minden bizonnyal úgy kezdődik, hogy borítékos tejsorsjegyet bocsátanak ki. Az akció jelszava: „Segítsük legelőre derék magyartarkáinkat!" A „legelőre" szó kettős értelme bizonyára elégedett és huncut kuncogásokra ihleti a sorsjáték szervezőit. Legelőre — vagyis a csúcsra, az élvonalba. És legelőre — vagyis a szép, zöld füvet hullámzó mezőre... hihihi, roppant ravasz. Egy-egy sorsjegy ára nyolc forint lesz. Izgatott ujjakkal bontogatjuk majd a kis borítékot, és örömünk az egeket vívja, ha a cetlin ezt olvassuk: „Ön túrót nyert!"

A tejnap főeseménye természetesen a nemzetközi tudományos kongresszus lesz. Az örömteli várakozástól reszkető orrcimpákkal várom a vitaindító expozét, amelynek címe: „A tej folyékony tehén." Számítok arra is, hogy a békés eszmecserét elvakult és idegen zsoldban álló tejszeparatisták próbálják majd megzavarni. Ezek a megtévesztett emberek „Fogyassz több marhahúst!" feliratú transzparensekkel vonulnak majd az ülésterembe, de a résztvevők ereiben sem joghurt folyik, egykettőre tejbeköpülik az akciót, majd munkakefirre vonulnak vissza.

Lesz persze nemzetközi tejkiállítás is és a buzgó látogatók ugyancsak elcsodálkozhatnak: hogyan is hasonlíthat egymáshoz ennyire a világ minden tájáról begyűrűzött, különféle pártállást, felfogást, nézetet tükröző tízezernyi tejminta? Már legalábbis, ami a fehérjéket és a cseppfolyósságot illeti. A kiállítás nagydíját majd az a tej nyeri, amely leginkább hasonlít a többihez.

A nemzetközi tejnap ürügyén néprajzi bemutatót is tartanak, s ott az ősi életforma mesterfogásaival ismerteti meg a látogatót néhány melegszívű ridegpásztor. „Mit fejjek, hogy fejjem?", „Ahogy én elletek, nem ellet úgy senki!", „Se nyelni, se köpülni...?" — csak néhány a vonzó folkbemutató attrakciói közül. Hátul pedig a hevenyészett grófi szérűn egy öreg specialista, a sokszorosan díjnyertes kurtakiskendi Riska néni avatja be a látogatót a kérődzés tudományába.

Az ünnepségsorozatot az emelkedett hangulatú Marhabál zárja le. A bálkirálynő büszke címét alighanem valamelyik holstein-friz vendég nyeri, mert mi tehénben is imádjuk a külföldit.

Repeső szívvel várom hát az ünnepségsorozatot és csak azt kérem a rendezőktől, hogy a nagy hercehurcában a derék segédszemélyzetről — gulyásokról, bojtárokról, csordásokról — se feledkezzünk meg.

A tejnap forgatagában jusson nekik is legalább egy-két pásztoróra.

Peterdi Pál

VASÁRNAPI JÁRAT

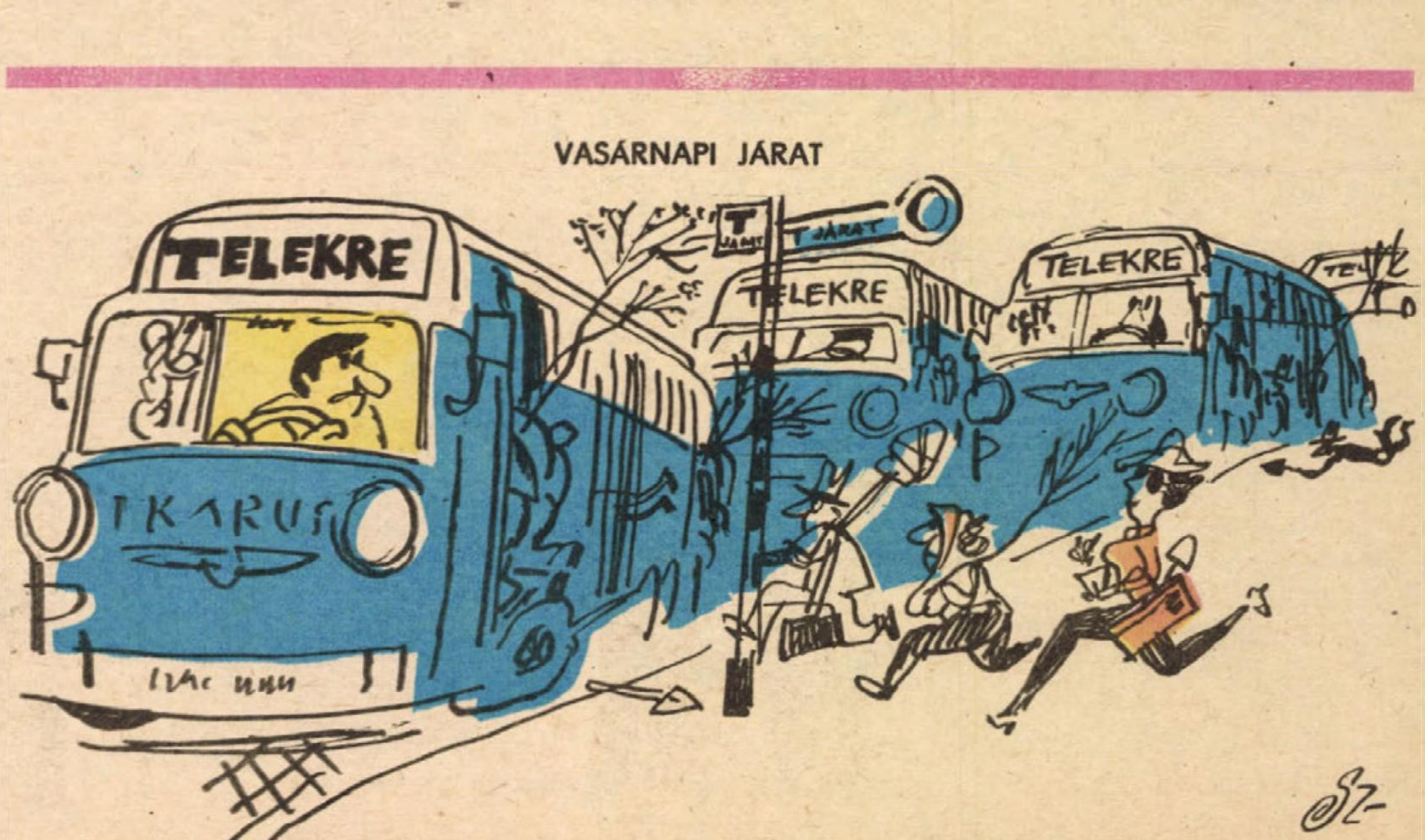

ELŐSZEZONI KALANDOK A BALATONNÁL

A közelmúltban a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli gyaloglója lettem. Igaz, nem az akadémia nemrég befejeződött közgyűlésén, hanem a Balaton mellett. Behívóparancsot kaptam ugyanis dr. Láng Istvántól, az MTA főtitkárhelyettesétől a balatoni környezetvédő haderőbe. Az expedíció történetét majd részletesen elmesélem a Ludas Matyi 1980-as évkönyvében, a balatoni előszezont pedig most itt.

Egyszer volt, hol nem volt, ott ahol a kurtafarkú nyár dúl:

SIÓFOK:

A nyár fővárosában ilyenkor még mindenki vidám. A siófoki szállodasoron megmosolyogják a szállodák dolgozói a hősugárzóra és olajkályhára vadászó fagyos előszezoni vendégsereget, a Siófok étteremben még nem veszik komolyan a pincérek a harmincforintos komplett reggelit, és hagyják, hogy a vendég távoli asztalokon vadásszon a reggelihez járó dzsemre meg zsömlére. A Vénus-szállóban még nem közlik a zöldfülű előszezoni vándorral, hogy csak két és fél napra nyitottak ki a május elsejei hármas ünnep alkalmából, s rossz faviccként kilakoltatják a Pannonia Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalatban bízó, félfagyott előszezoni nyaralót május elsején, a szállodai dolgozók munka ünnepén is, pont délben a zuhogó esőbe. Ezért gondolkoztam el a Vénus-szálló eresze alatt nemzetközi huszonötöd magamban az íróasztalok mellett kinyilatkoztatott rugalmas vendéglátásról. Aztán szétszéledtünk Pannonhon más szállodái felé.

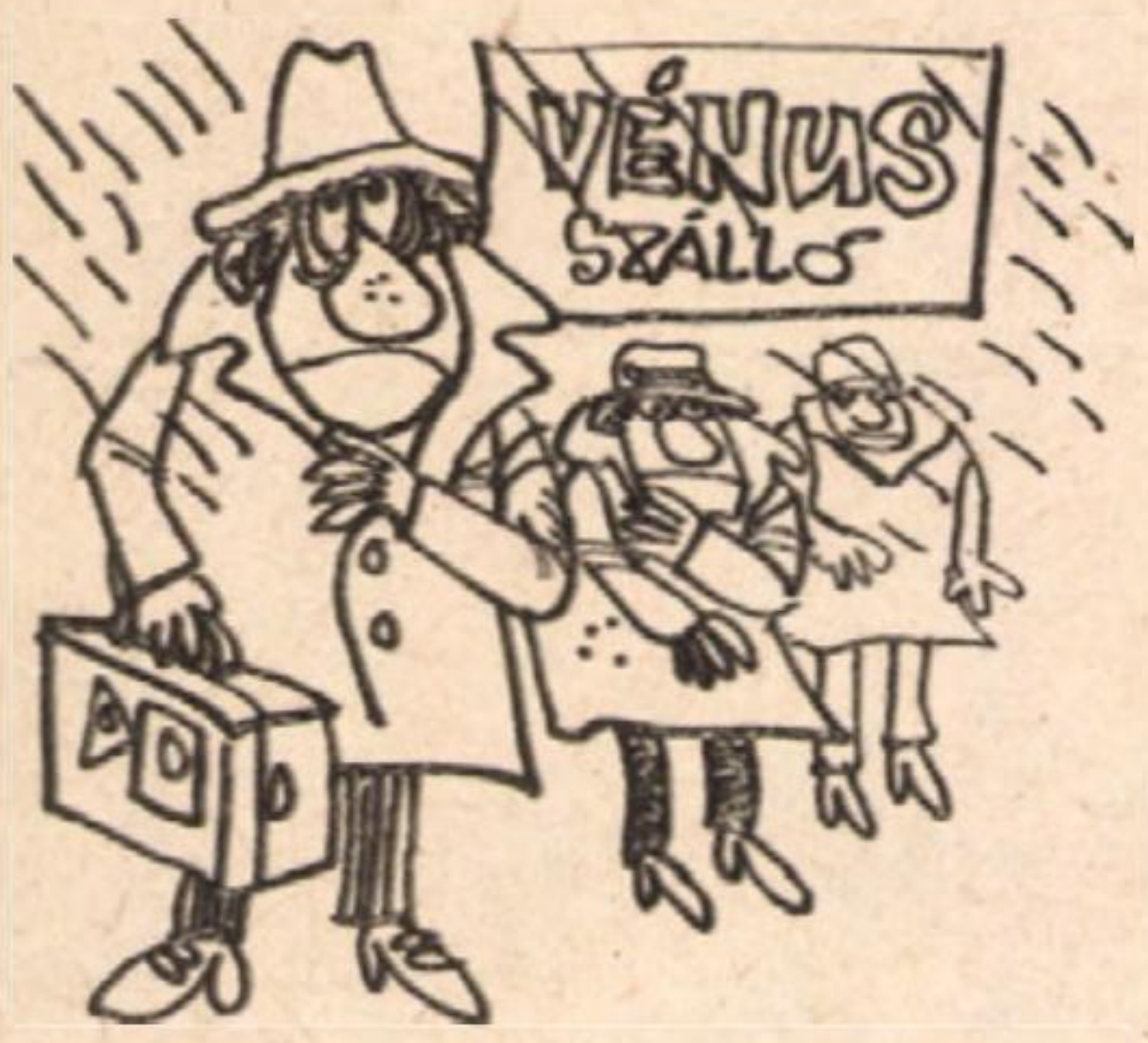

FÖLDVÁR:

Itt már benépesült a hajókikötő a szilvalevelű hínárral, a balatoni eutrofizáció rózsájával, és építenek egy második világháborús betonbunkert is bevásárlóközpontként a centrumban, biztosan azért, hogy a nyaralókat veszélyeztető balatoni algarobbanás idején mindenki algabiztos helyen vehesse meg reggelire a zacskós kakaóját. Egyébként a földvári parti sétány alatt mosószer- és koszhabhegyeket építget az északi szél, mert még itt sem talált ki a helyi tanács olyan fizetést, amiért egy köztisztasági szakember karbantartaná előszezonban a Balaton-partot.

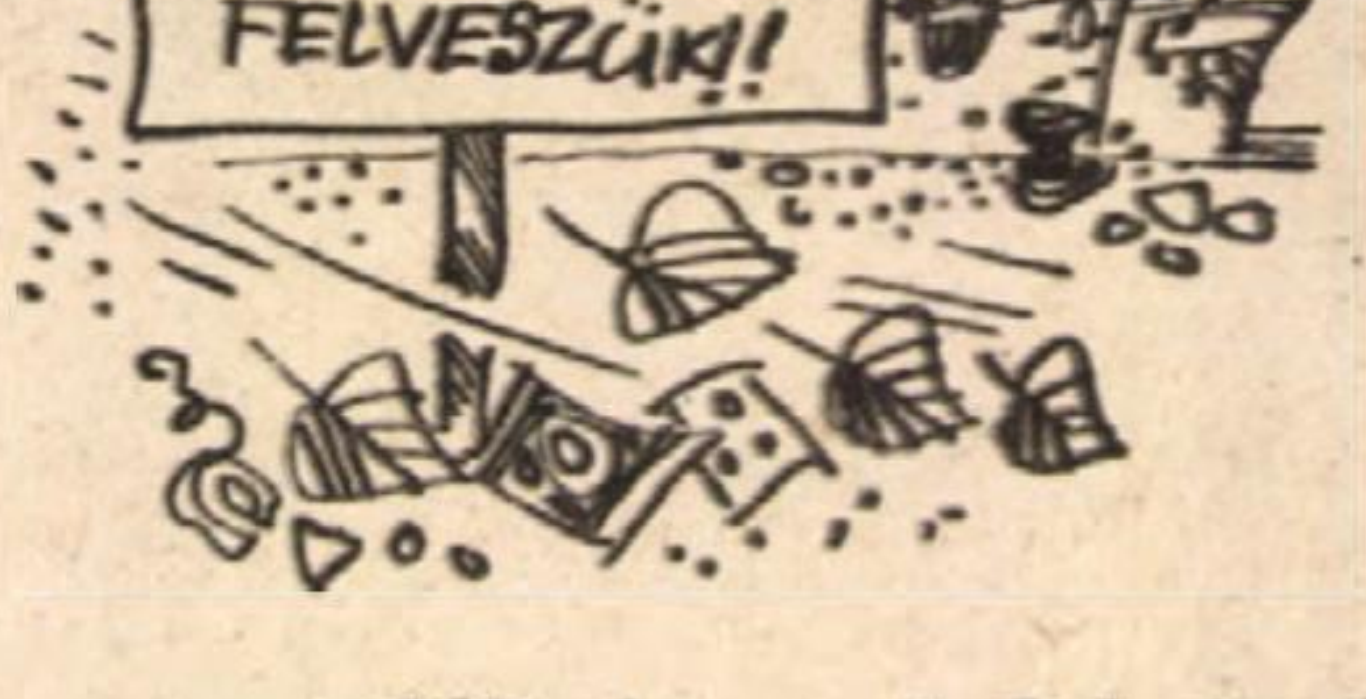

LELLE:

A Köztársaság úton, a sétányra telepített gömbakácok már nem nőnek az égig, mert megszületett kivágásukhoz a halálos ítélet. De ne is sajnáljuk a múltat, csak a jövőt, hiszen az út túlsó oldalára fiatal juharfákat telepítettek, és ha ezek megnőnek, akkor csak a telefondrótot és a villanyvezetéket kell kivágni errefelé.

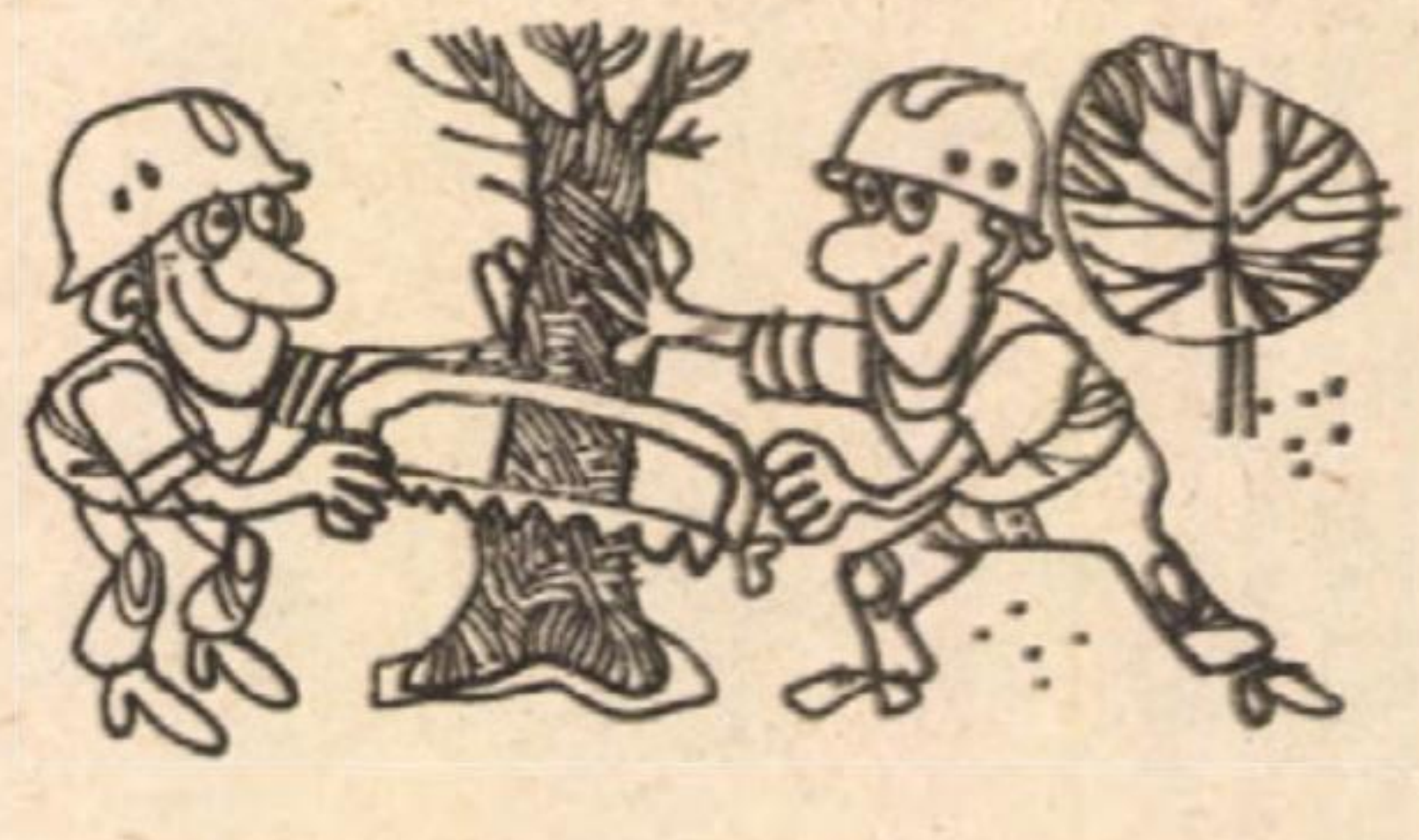

BOGLÁR:

A móló csücskénél egy elsüllyedt kotróhajó vesztegelt, mert előszezonban egyes boglári-muskotályos-párti hajósok még rosszul veszik a kanyart. Ebből is látszik, hogy milyen picike víz ez a Balaton, itt csak egy kotróhajó, és nem egy Titanic süllyedt el.

FENYVES:

Vihartól kicsavart robosztus fenyőfák mutogatták gyökereiket az égnek. E látványtól nemcsak a kiskertek tulajdonosainak arca, hanem a berki vizek is ellilulnak. Közben egy mátyásmadár az egyik pintyőke fészkéből tojást lopott, mert egy verébtől hallhatta, hogy a Pötyike és a Mariska néni híres fenyvesi régiségboltjában azért már előszezonban is jó pénzt adnak. Csak legyen balek, aki a főszezoni áron megveszi a pintyőketojást, a pitykegombot, a tehénkolompot, a zománcozott kisbilit, és az utolsó balatoni árnyékszék romjait.

FENÉKPUSZTA:

Keszthely még csak ezerkétszáz köbméter szennyvizet ürített a szennyvíztisztító telepre, de lesz ebből a nyári csúcsra talán négyezer köbméter is naponta, s akkor a Csókakő-patak megváltoztatja a Balatonba folyó előszezoni illatát.

BADACSONY:

Az előszezoni vendégeken kikísérletezik a borsétányon a főszezoni árakat. Egy helybeli jól értesült szerint a Kisfaludy-házban nyáron már százötven forintért is lehet kapni majd egy liter bort.

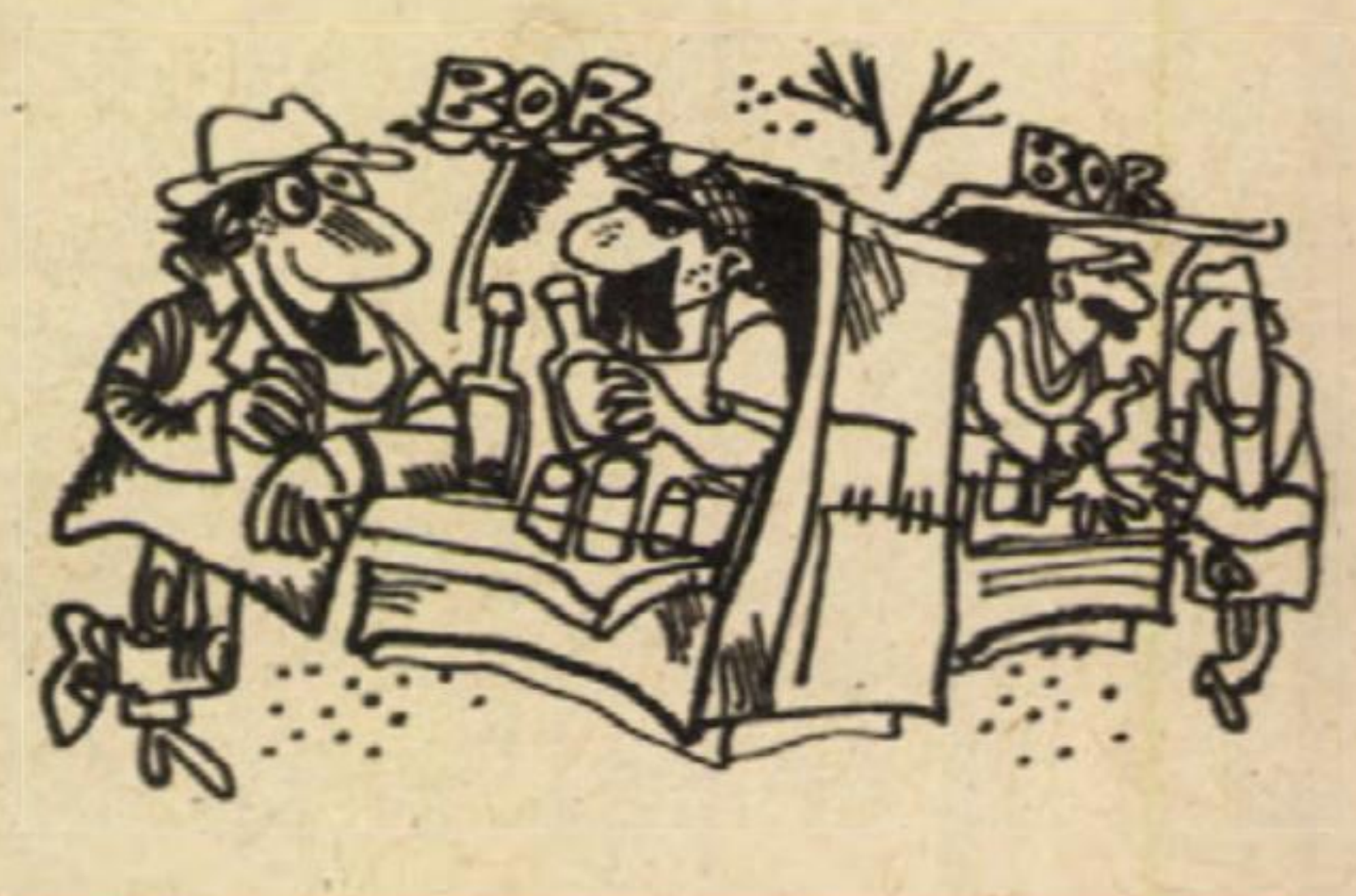

TIHANY:

Az újdonsült palancsintasütő bevallotta, hogy még nincs gyakorlata a Balaton mellett, s ezért két púpozott kanál baracklekvárt tett az ízes palacsintámba. Kénytelen voltam beavatni a nyáron errefelé szokásos palacsinta beruházások titkaiba. Cserébe meghívta társaságomat egy kör mákospalacsintára.

FÜZFŐ:

Az öböl tele van kolokánnal és tavirózsával. A kanadai átokhínár most még magába roskadva vár a fürdőzők lábaira. A füredi Marina szálló és Siófok felől a szél ide hozta, hogy a tó mellett élő éjszakai pillangók a sárréti túzokokkal együtt megkezdték a dürrögésüket. Gondolatban én is beleolvadtam a főszezonba.

Tormai László

TRIBÜN

Duncan McKenzie, a kiváló angol labdarúgó már ötször cserélt egyesületet, most pedig az egyik amerikai proficsapattal tárgyal. A változtatásokra aligha fizethetett rá, mert a héten így nyilatkozott:

— A lelépésekkel annyit kerestem, hogy most már talán Muhammad Ali is tűnődni kezd: jó sportágat választott-e. Lehetséges, hogy jobb üzletet csinált volna, ha nem ökölvívónak, hanem focistának megy.

Aranymondás a Quick magazinból:

— Ha a futballról akarsz csevegni, akkor egy bankárral beszélgess. Mert egy futballista csak a pénzről tud beszélni.

Chris Schenkel, a híres amerikai sportriporter mondta:

— Lóversenyt közvetíteni a legkönnyebb. Legalább nem kell a ló után rohannod, hogy nyilatkozzék néhány szót a mikrofonodba.

Ami az egészségügyi sportolást illeti...

— Néha olyan erőfeszítéseket kell tenned a jó kondíciód érdekében — írja a Quote magazin —, hogy a végén abba rokkansz bele.

Remek dolgot olvastunk az oaklandi Tribune című lapban.

— Ha csendben tudsz maradni, amikor körülötted ezer és ezer ember magából kikelve üvöltözik, annak csak egy magyarázata lehet: az ellenfél szurkolói közé keveredtél.

Intelligenciavizsgán vettek részt az egyik amerikai egyetem rögbicsapatának tagjai. Az egyik tesztkérdés így hangzott: „A szex szó ige-e, vagy főnév?"

A csapatkapitány így válaszolt:

— Hétfőn és szerdán ige, a többi napokon főnév.

(p. p.)

ELŐREGYÁRTOTT ELEM

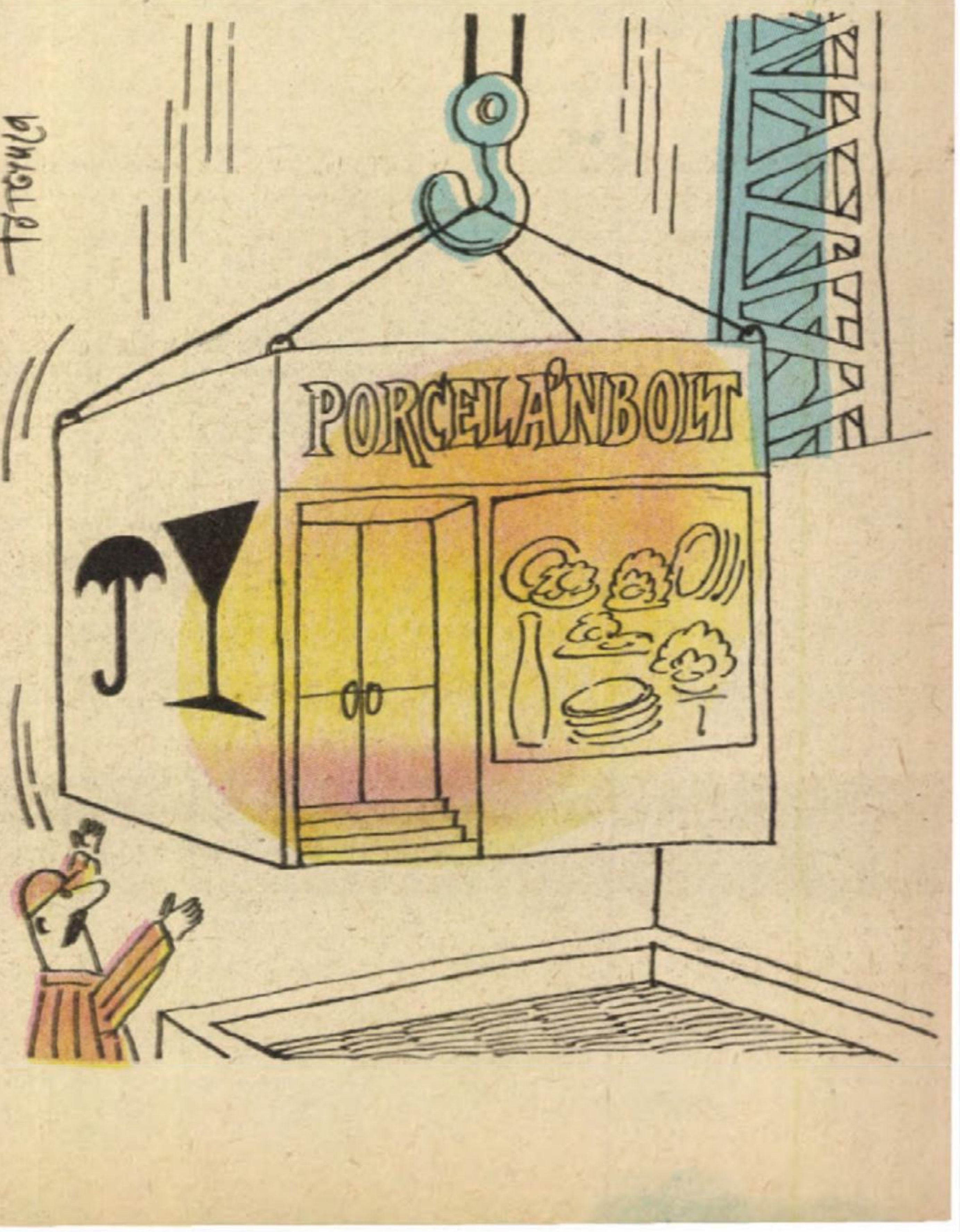

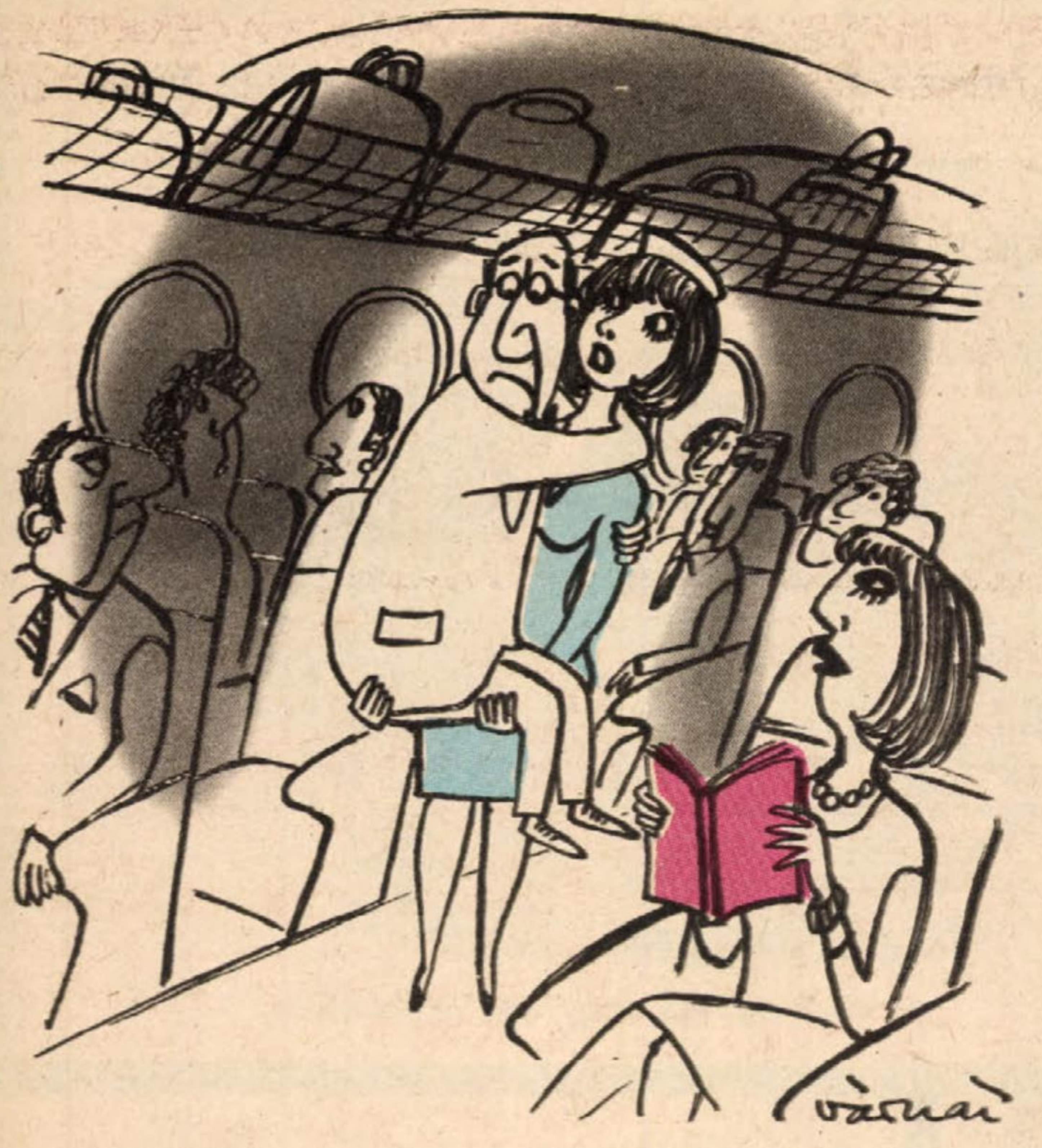

– Ugye a kedves utas először repül életében?

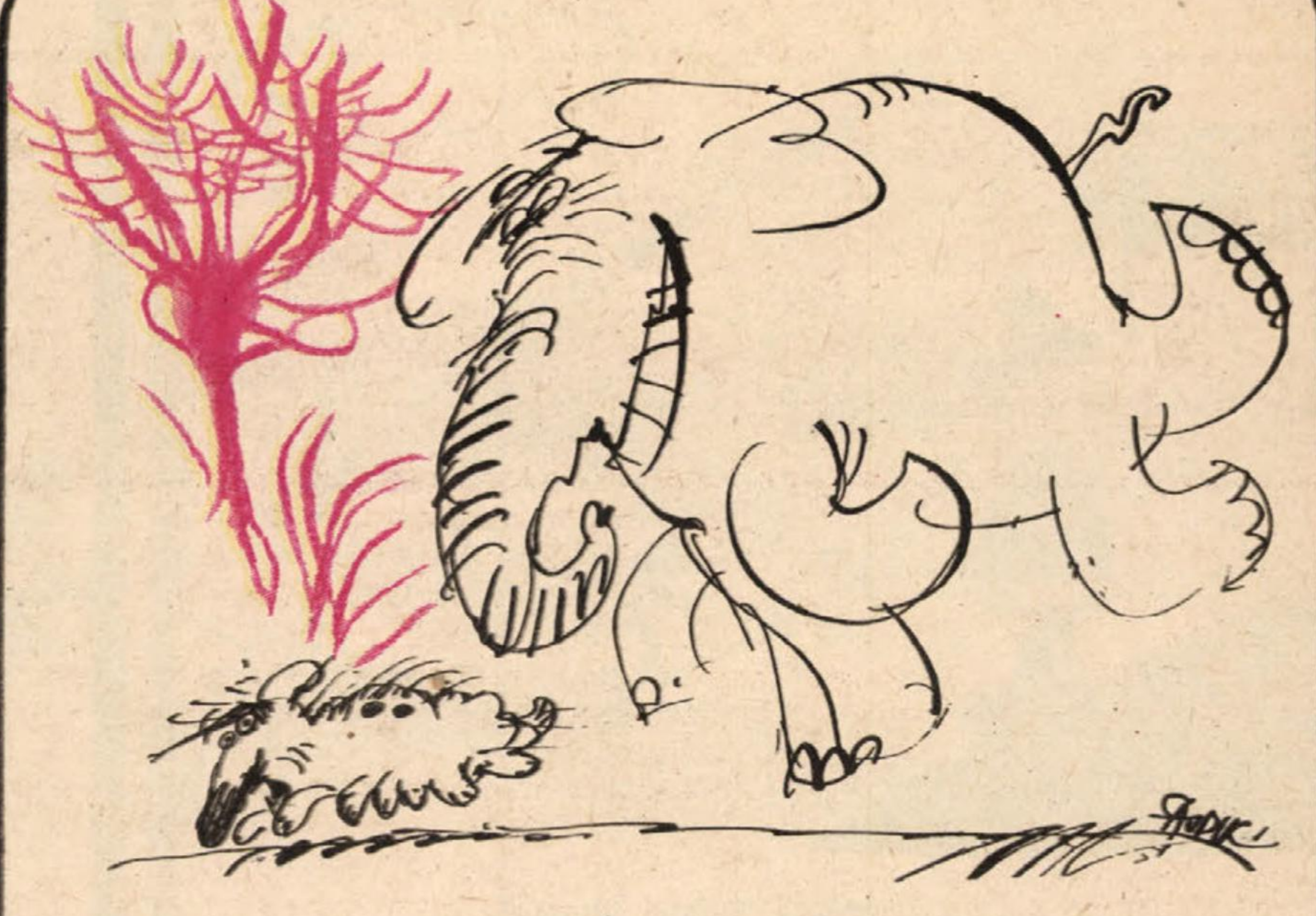

– Ennek úgy látszik már minden mindegy, 385 éves és kapuzárás előtti pánikban van.

SZANÁLÁS

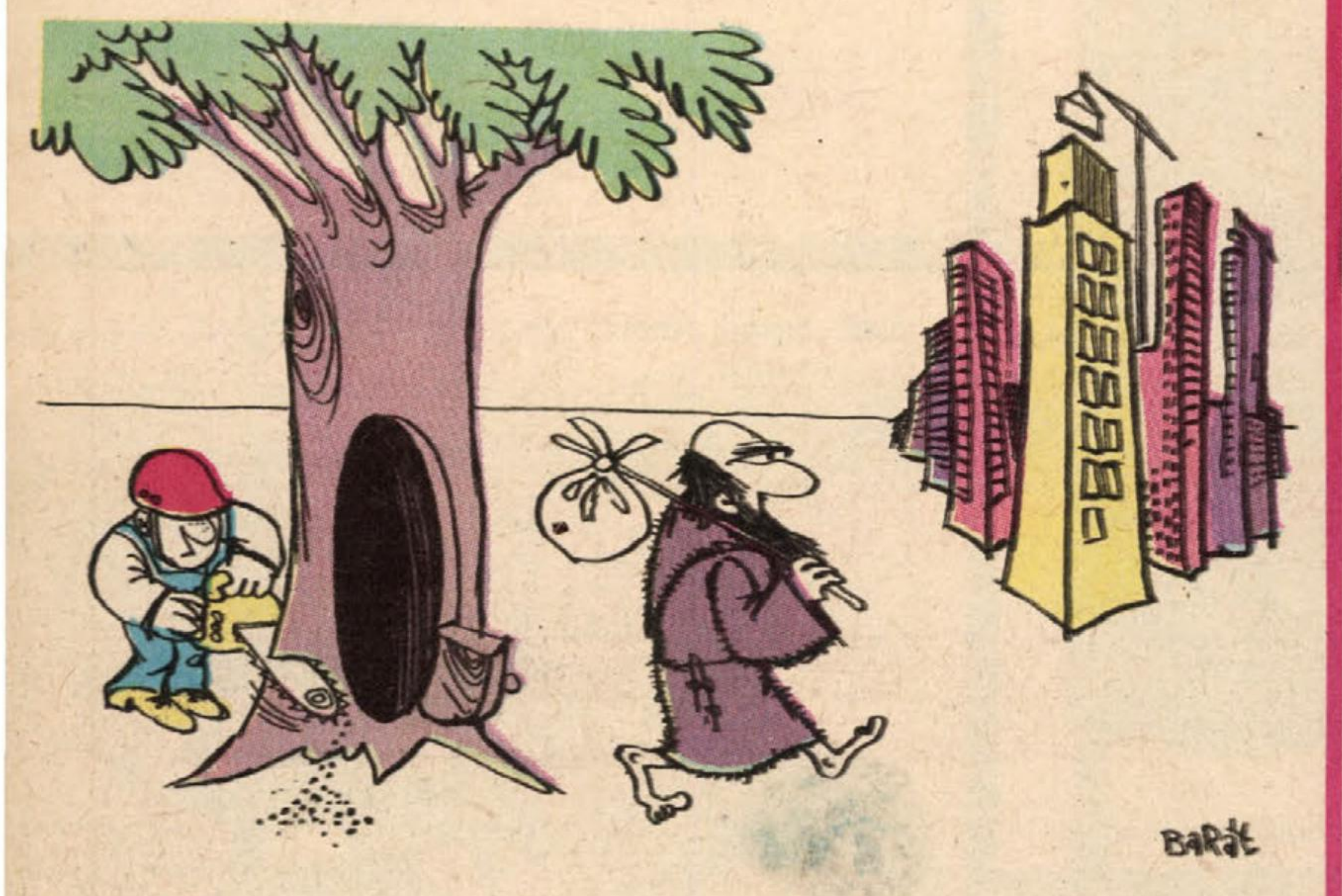

HÉTFŐI BESZÉLGETÉS

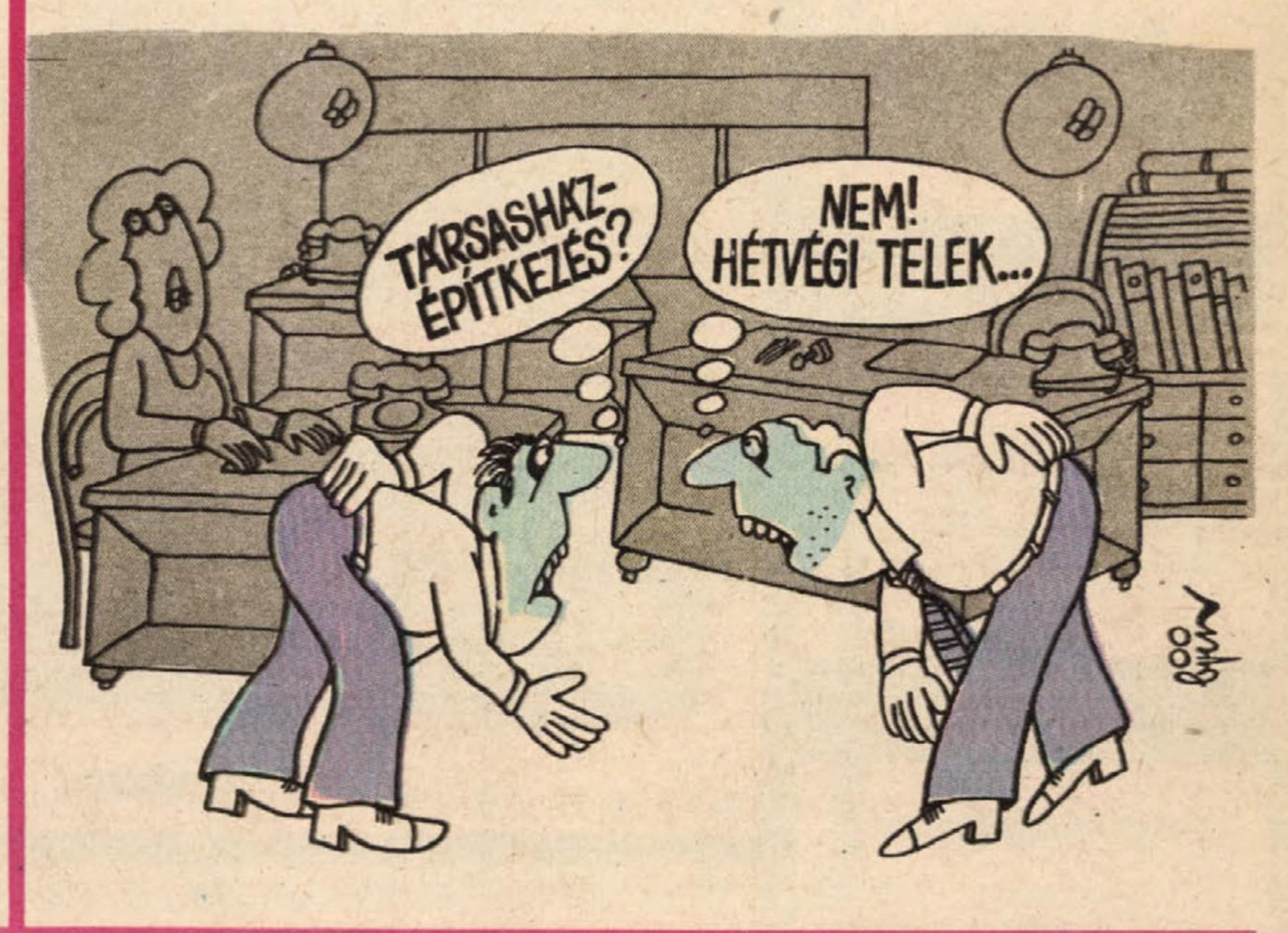
TÁRSASHÁZ-ÉPÍTKEZÉS?
NEM! HÉTVÉGI TELEK...

OSZLANAK A ZENEKAROK

Tele van a város szállongó pletykákkal, márminthogy kik hová tartanak. A hazai rockzenei társadalmat az együttesek feloszlási változásai tartják izgalomban. Egyik-másik hír már meg is jelent a napi sajtóban, amelyeket azután buzgón megcáfolták az érintettek. Amíg véglegesen megnyugtató és megbízható hírek nincsenek a birtokunkban, nem is kívánunk ezzel foglalkozni. Egyelőre csak annyi bizonyos, hogy a kettévált Skorpió együttesből Frenreisz Károly a Nemzeti Színházhoz szerződött, igazgató-helyettesnek, míg volt zenekarából, ketten a Fradiba léptek át, mint beállós és mint söprögető. Ugyanakkor a zenekarok személyi változásai nem kerülték el a klasszikus zenekarokat sem. Hogy végére járjunk a szállongó híreknek, felkerestük pincehelységében azt az új klasszikus zenekart, amelyet tagjai nemrégiben alapítottak. Vezetője, idősb. özv. Puhorák Tyutyu nyilatkozik.

— Én eddig az Állami Operaház zenekarában játszottam, mint másod-brácsás, de nem értettem egyet a zenekarvezető, Kórodi Bubu művészeti elképzeléseivel. Bubu nagyon ráment a kommerszre, a közönség uszályába került, mindenáron a slágerzenét forszírozta. Verdit, meg ilyesmit. Én inkább a tartalmasabb, elgondolkoztatóbb zenére vágytam, ezért is alapítottam új zenekart hasonló gondolkodású társaimmal. A zenekarom igazi szupergroup. Minden egyes muzsikus már más zenekarnál szerzett magának hírnevet, elismerést és remélhetőleg hozza magával közönségét is. Így hozzánk szerződött az MRT Szimfónikusoktól Prácsai Gugu, az ország legjobb basszus gambaviolása, az ÁHZ-tól Prcsep Sunyó, aki félkézzel játszik gordonkáján és nyelvével csalja ki a hangokat, mint egykoron Jimi Hendrix. A negyedik tag Klepp Benő, a Filharmonikusok üstdobvirtuóza.

— Jelenleg egyelőre csak a klubunkban lépünk fel csütör- és vasárnap esténként. Nagyon szeretnek bennünket, már törzsközönségünk is van; a műsorunk előtt B. Tóth László tart bemutatót a klasszikus lemezlistáról. És persze készülünk kislemezre, nagylemezre és külföldi turnéra is. Reméljük, hogy a Te Deum című feldolgozásunk sláger lesz! Ma különben is népszerű a zenei nosztalgiára alapuló régi szerzemények új feldolgozása, felelevenítése a rock and rolltól Corelliig. A klubunkban már nagyon szeretik Beat Hovennek, a bonni nyugatnémet szerzőnek az Ötödik, című fülbemászó szerzeményét. Figyelje csak, milyen siker ez nálunk!

És beintett zenekarának:

— Egy-két-há-négy-ötödik!

Tardos Péter

2 millió budapesti kérdezi – a Ludas Matyi munkatársaitól:

HOGYAN KÖZLEKEDNEK A PETŐFI-HÍD LEZÁRÁSA ÓTA?

Barát József:

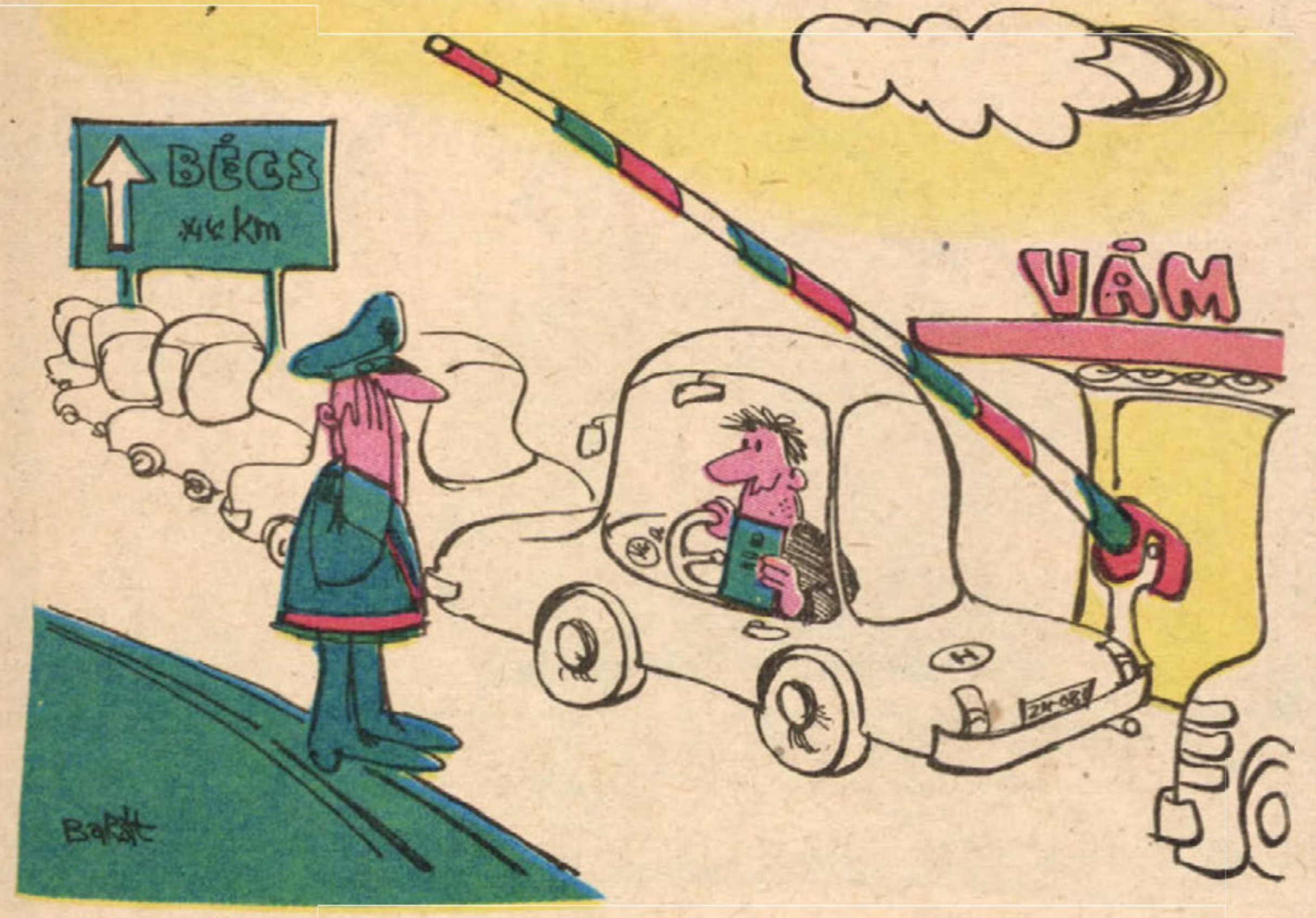

– Kék útlevéllel, Bécsen keresztül.

Hegedűs István:

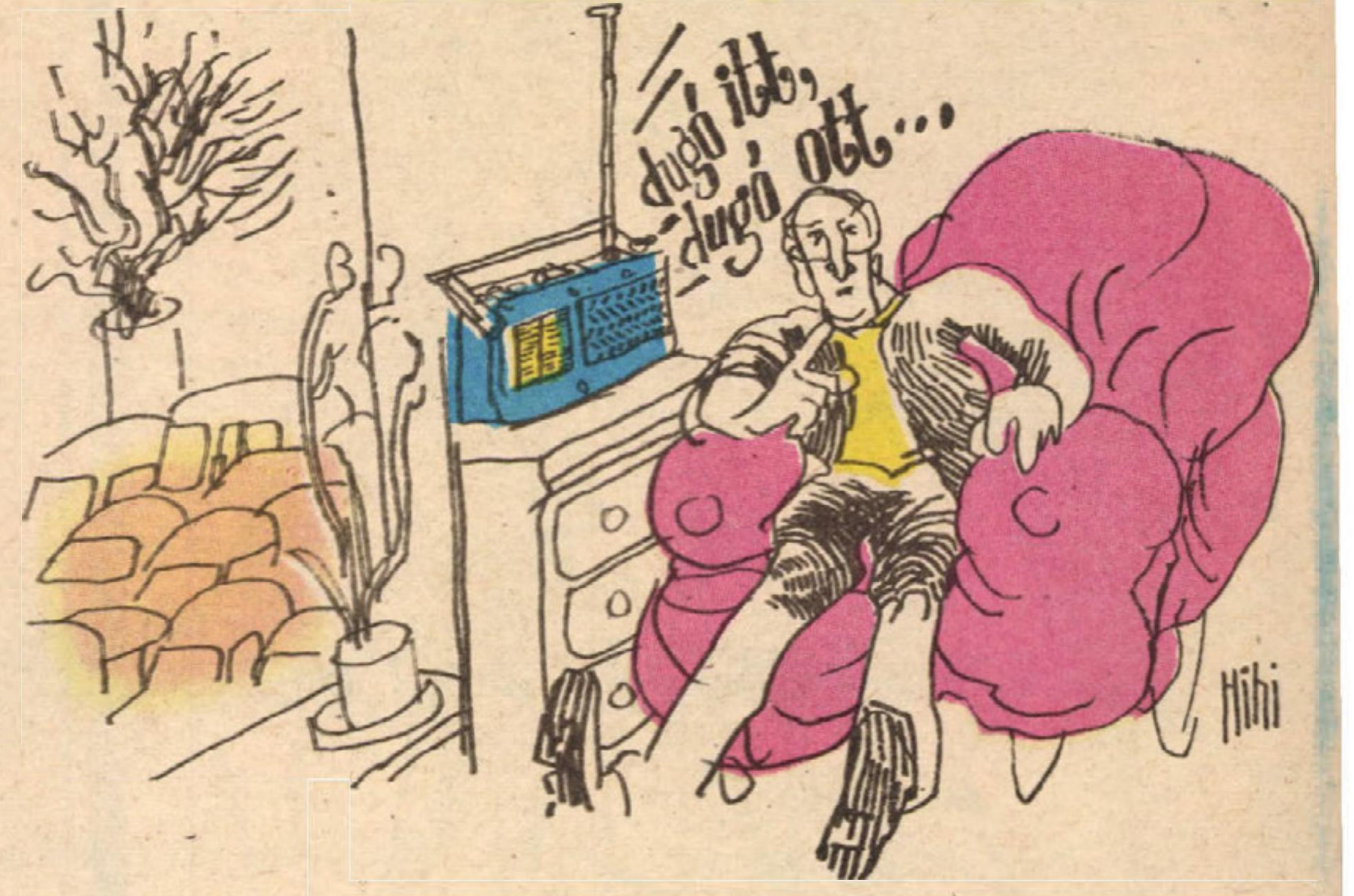

– Meghallgatom, hogy oda ne rohanjak.

Endrődi István:

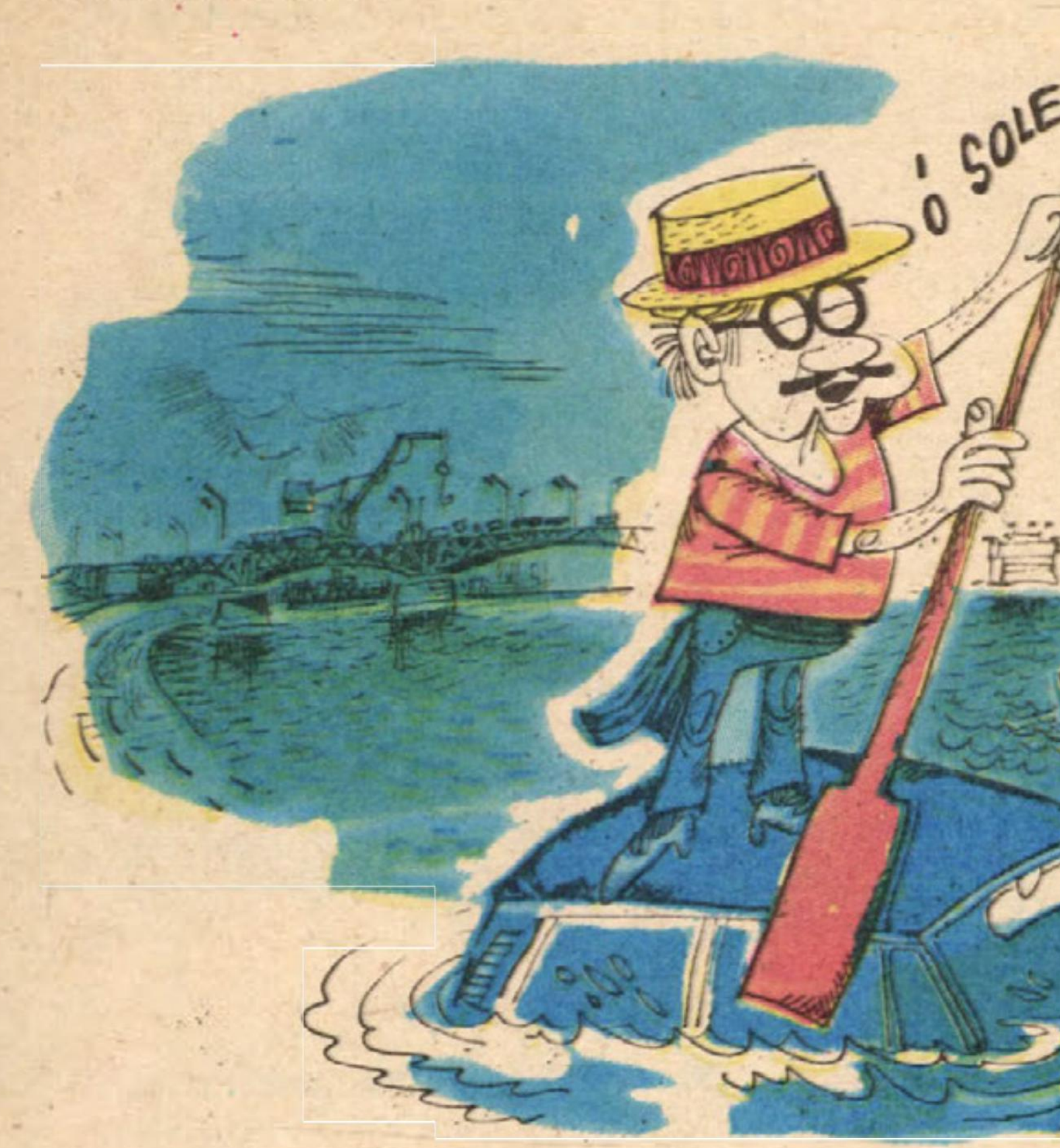

– Így.

Fülöp György:

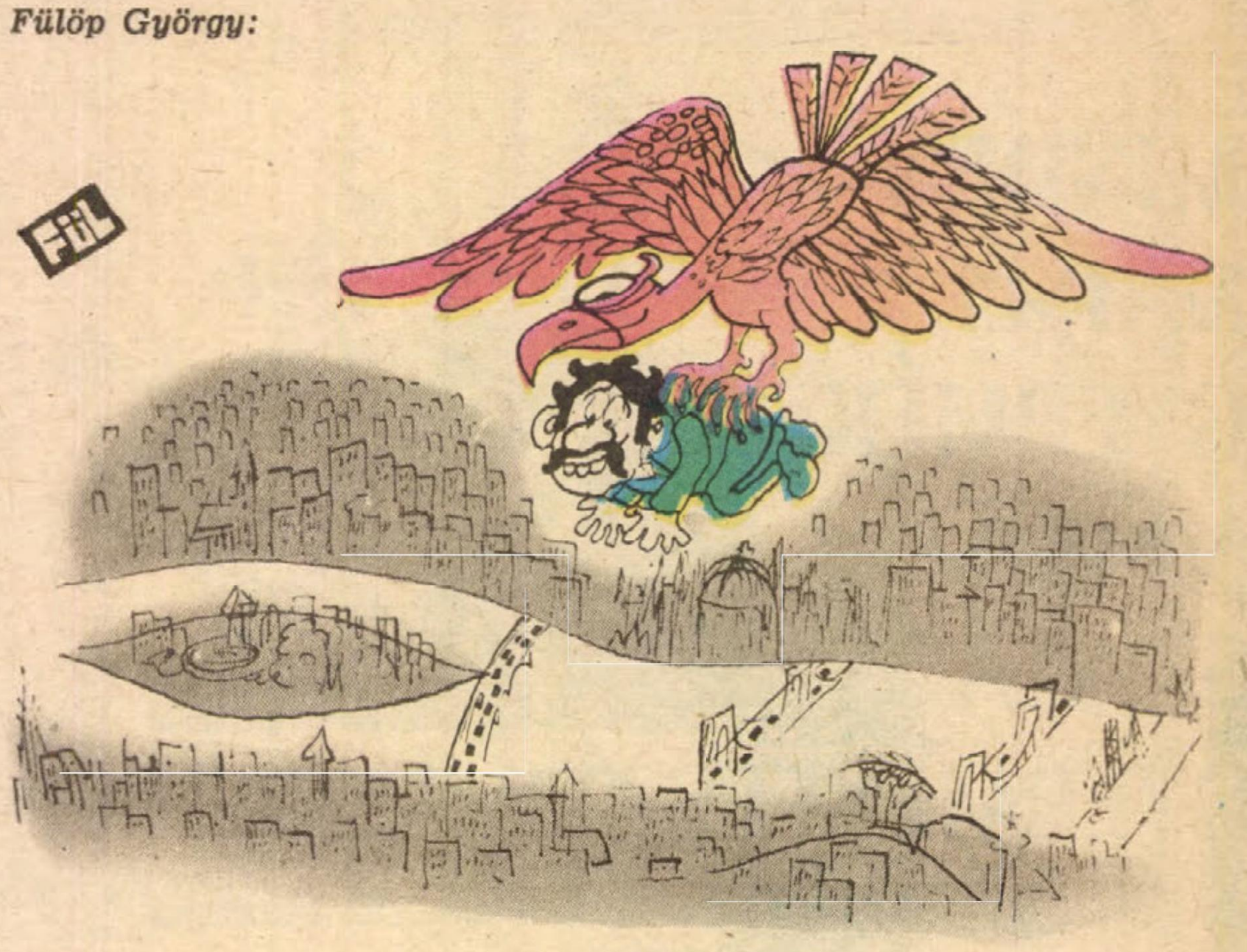

– Sassal, leginkább.

Mikes György:

Megkérem Jónyert, hogy üssön át a budai partra Klampárnak.

Somogyi Pál:

Kékre festem magamat, dudálok és azt állítom, hogy én vagyok a tizenkettes autóbusz.

Galambos Szilveszter:

Jelentkezem hídépítő munkásnak, akkor annyiszor mehetek át, amennyiszer csak akarok.

Várnai György:

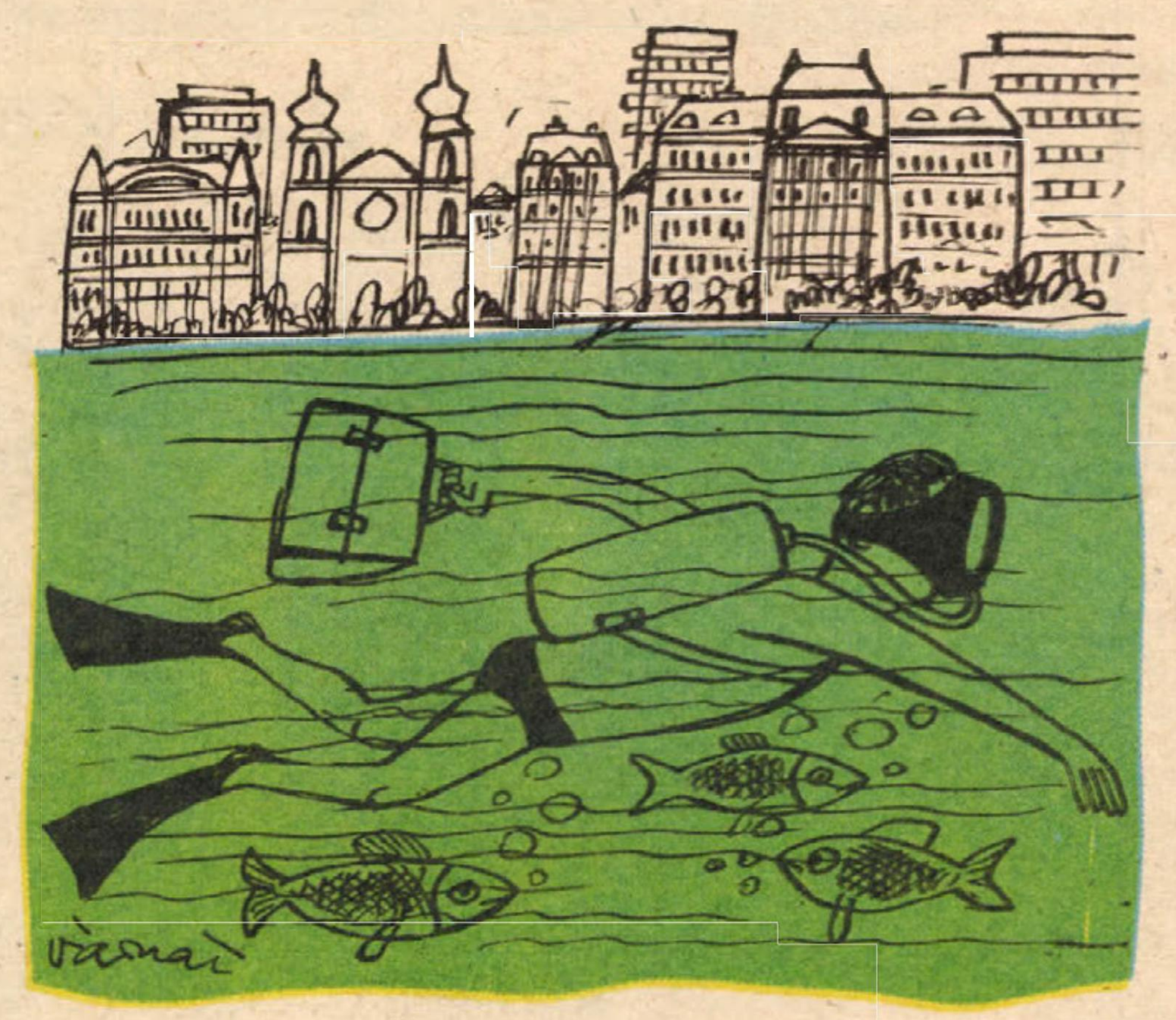

– Mint könnyűbúvár.

Tormai László:

Minden reggel feladom magamat csomagként a Kelenföldi pályaudvaron és a vonat átröpít a Keleti pályaudvarra a déli összekötő vasúti hídon.

Szűr-Szabó József:

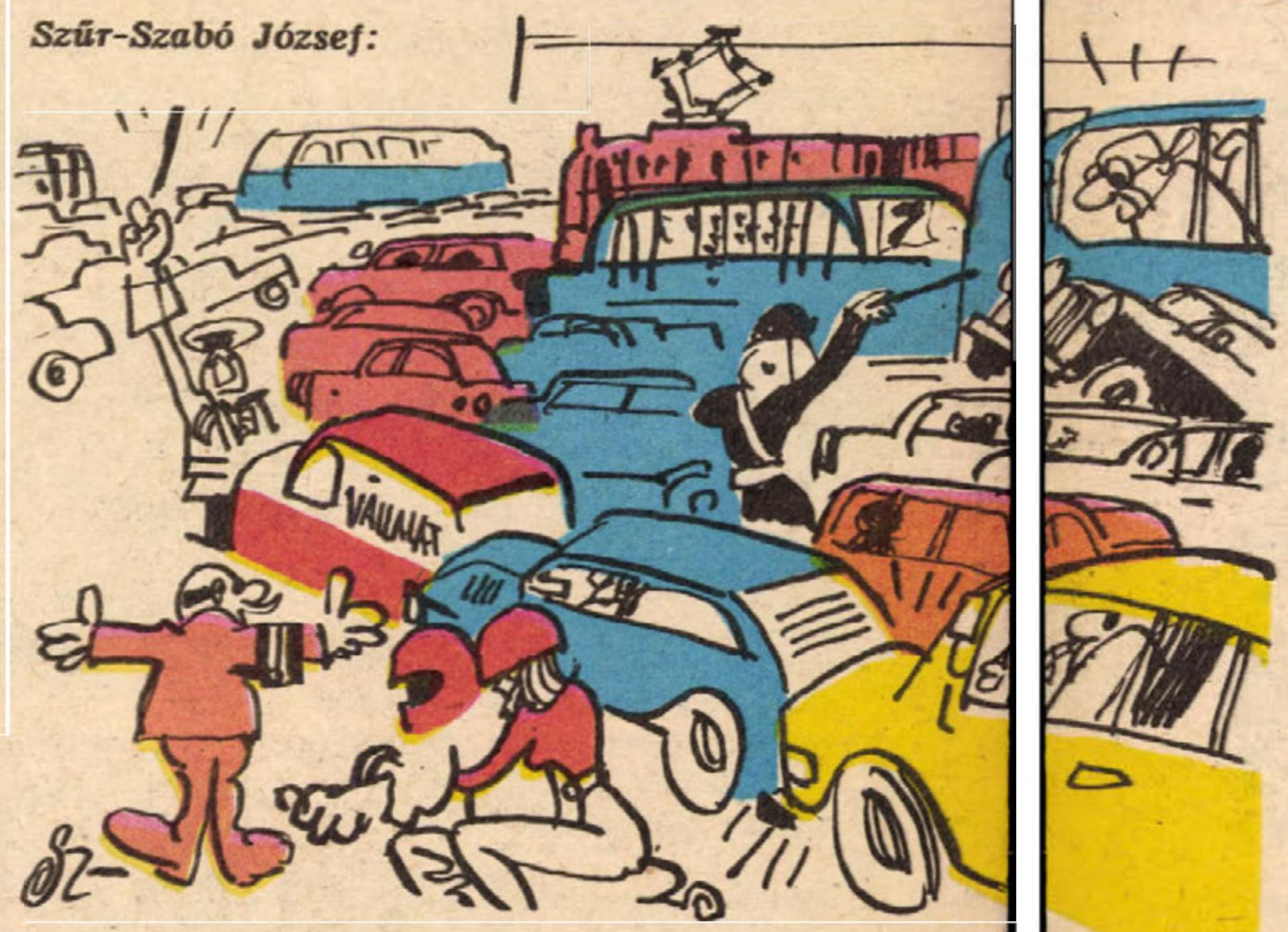

– Azzal vigasztalom magam, hogy ez olyan, min tha másfél évig magas vendég járna hazánkban.

Vasvári Anna:

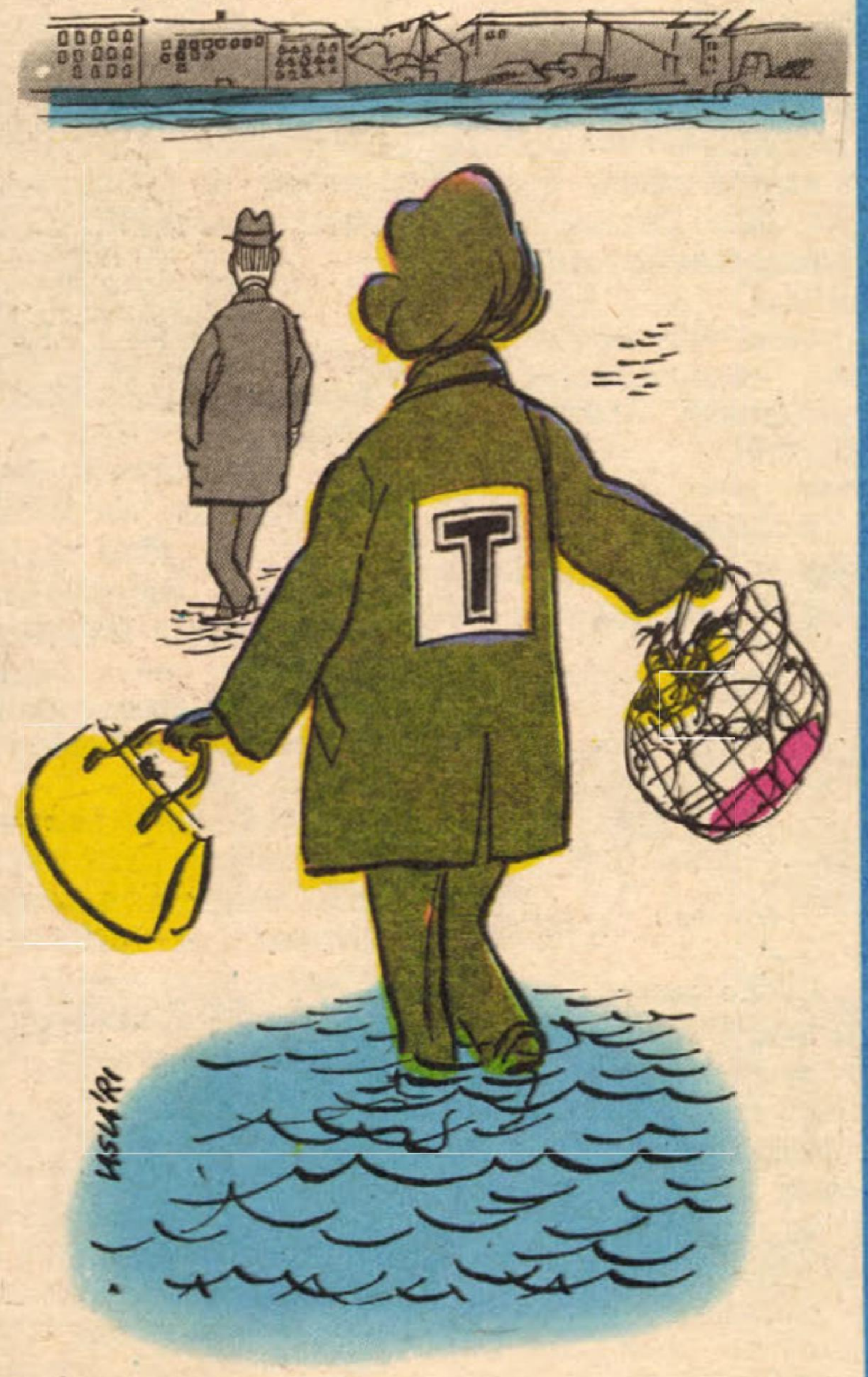

– Tanulok a vízen járni.

Balázs-Piri Balázs:

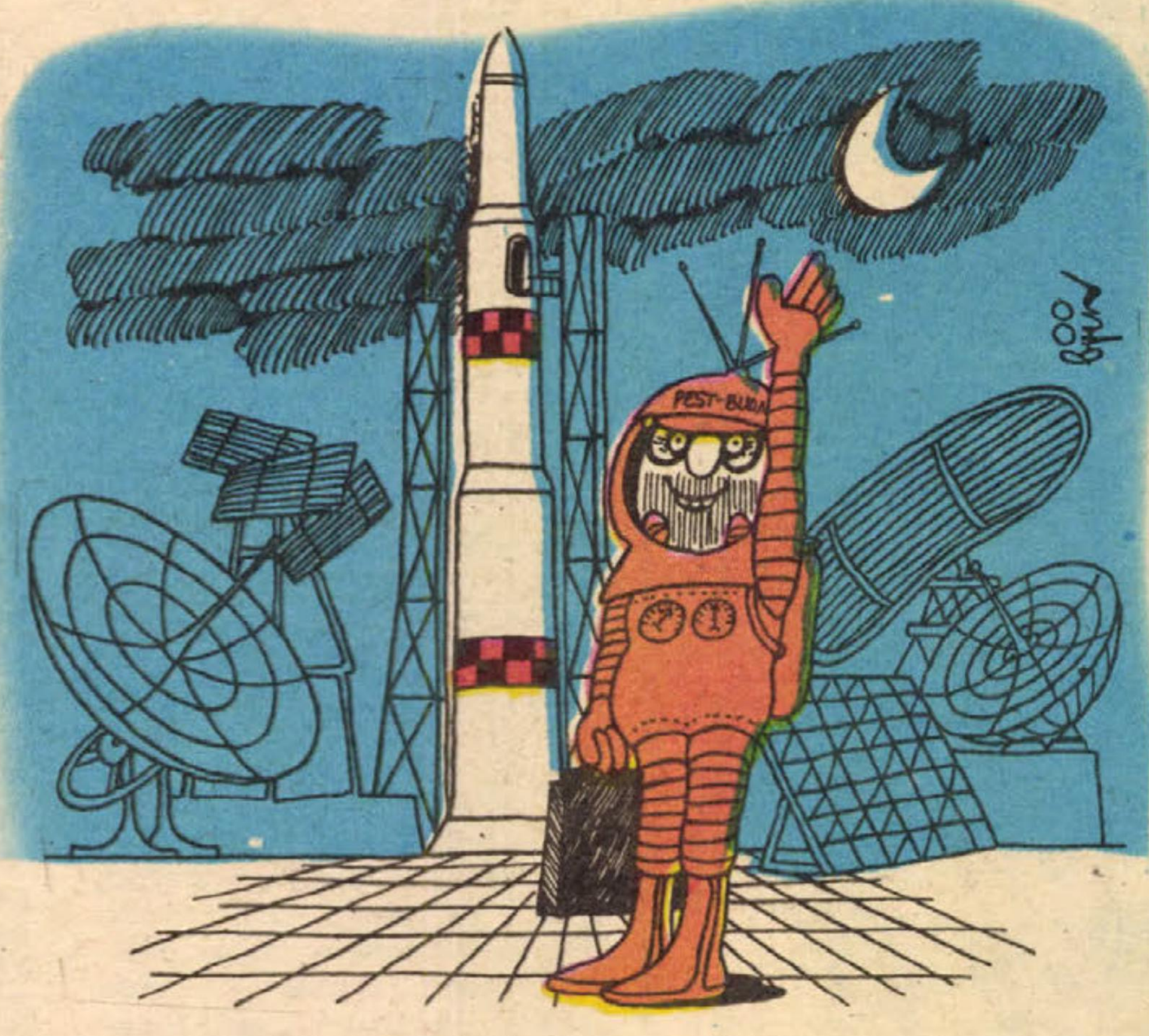

– Jelentkezem űrhajósnak, és a Duna másik oldalán szállok le.

Árkus József:

Megpróbálkoztam a Mózes-módszerrel: rácsaptam egy vesszővel a Dunára, de nem a víz vált ketté, hanem a Petőfi híd.

Peterdi Pál:

Ha Budáról a Deák térre akarok jutni, csak közbotrányt okozok. Akkor értem jönnek és odavisznek.

Föld S. Péter:

Néhány héttel ezelőtt a kormány elnöke az első kerületbe látogatott. Őt kellene megkérdezni, hogyan jutott át a Parlamentből Budára?

Radványi Barna:

Megkérem a katonáinkat, hogy még a mezőgazdasági munkálatok megkezdése előtt verjenek nekem egy kis pontonhidat.

Tót Gyula:

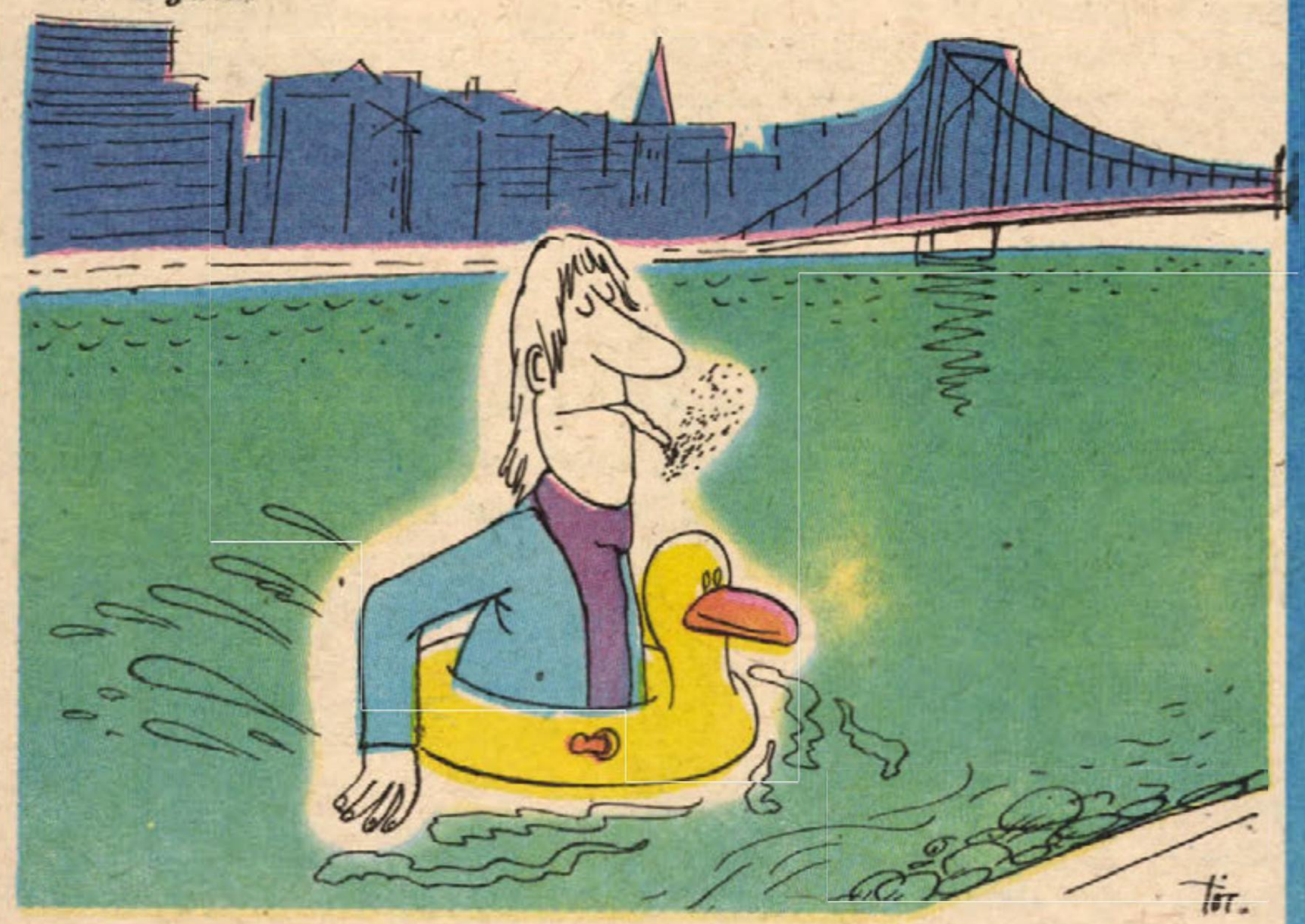

– Gumikacsával.

Sólyom László:

Miként őseink: kecsketömlőn úszom át a Dunán. Tudok egy maszekot, akinél lehet kapni.

Sajdik Ferenc:

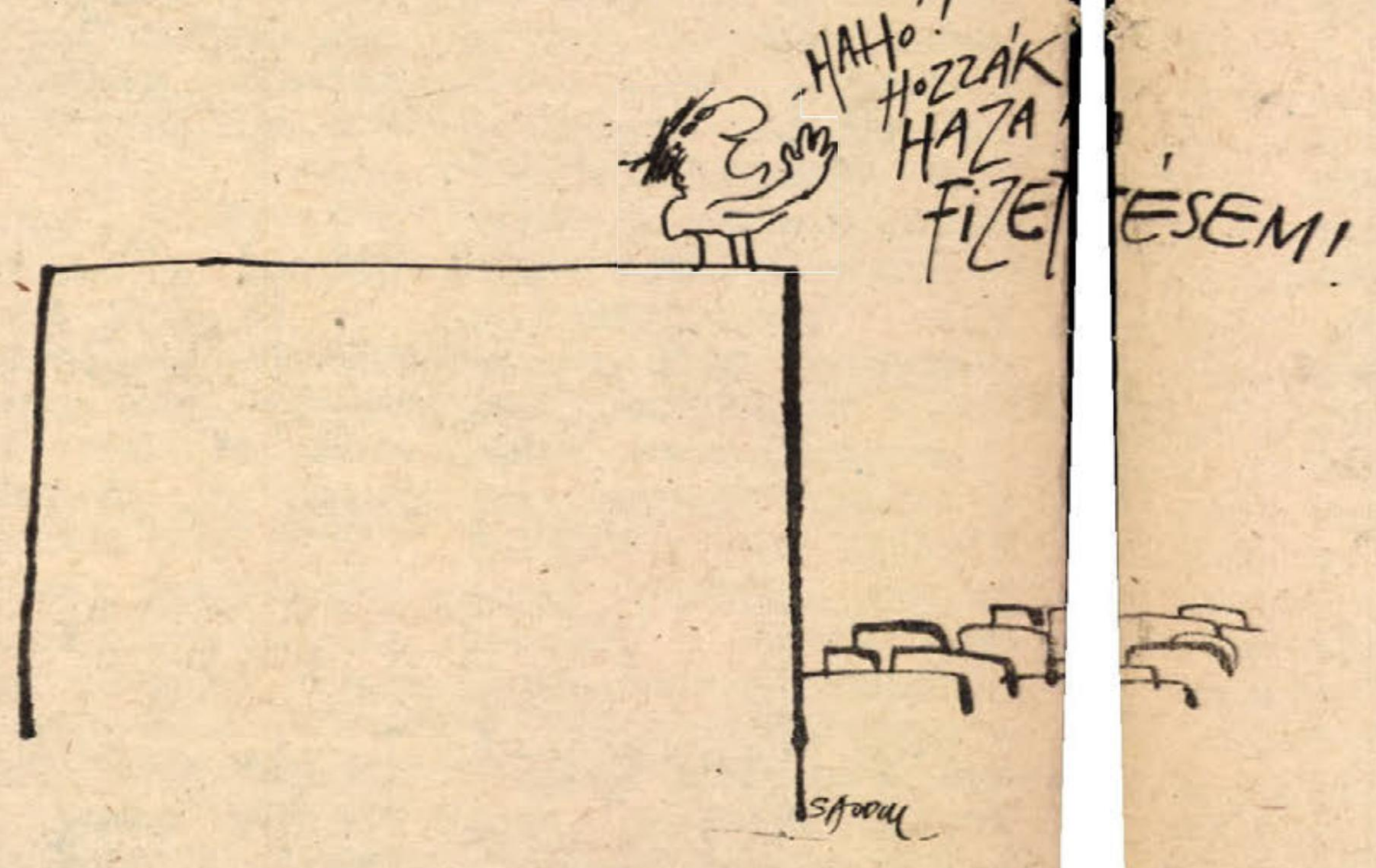

– Megpróbálok mindent otthonról megoldan

Novobáczky Sándor:

Fúrtam magamnak egy maszek alagutat a Duna alatt, de nem mondom meg, hol, nehogy lezárják és átépítsék.

Dallos Jenő:

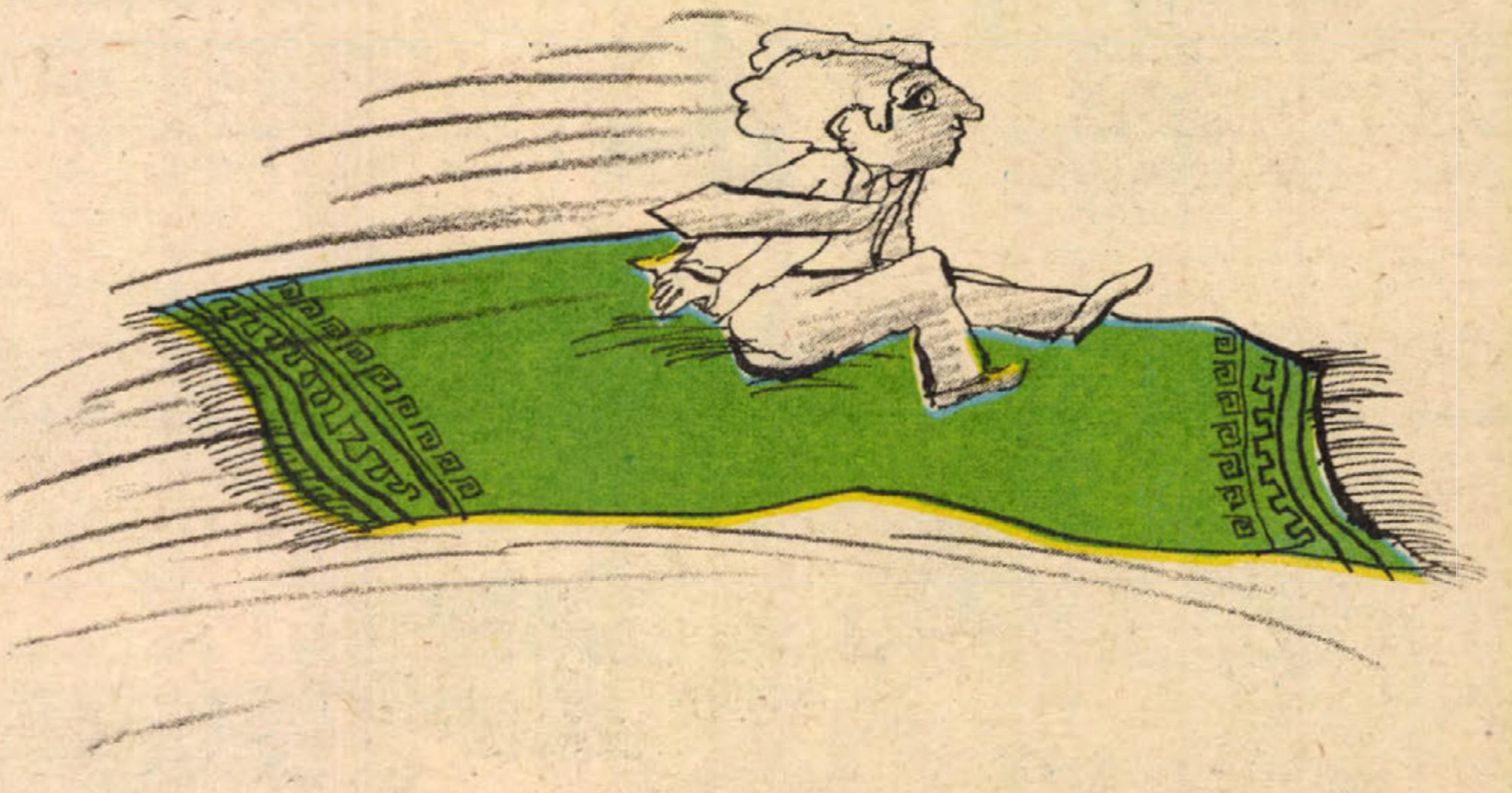

– Keletiesen.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

MINDEN-
NAP
GYERMEK-
NAP A
SKÁLA
GYERMEKFESZTIVÁLON,

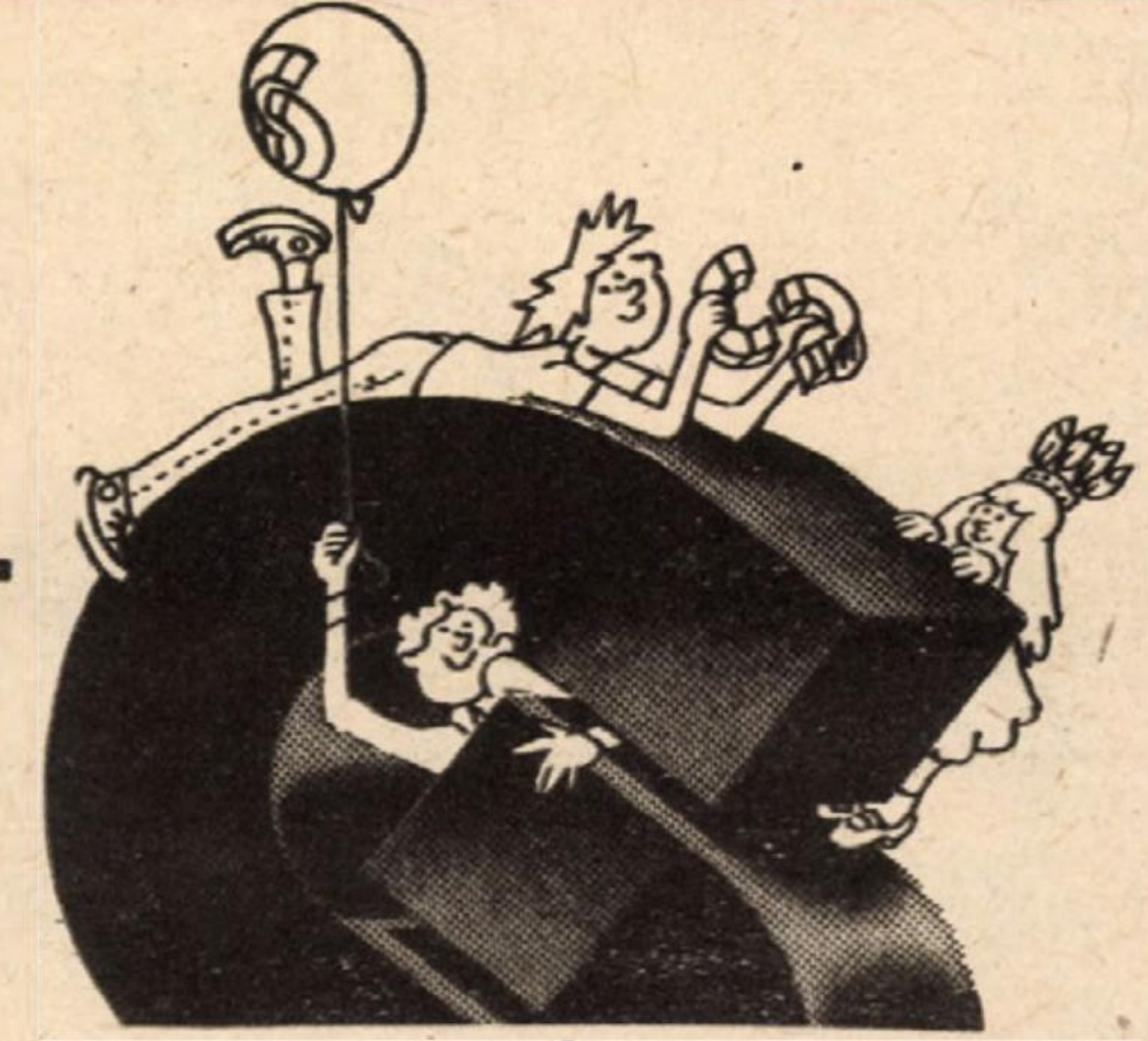

A Skála és a XI. kerületi KISZ-bizottság
közös programja:
„Most nekünk mutasd meg!” vetélkedő naponta 14-től 16 óráig.
„Riporter kerestetik” pályázat.
Skála vidám park a hét minden napján.
Vasárnap 10-től 18 óráig változatos műsor, közben ügyességi versenyek.
Értékes díjak, nyeremények.
Szeretettel várjuk a gyermekeket.

SKÁLA
BUDAPESTI SZÖVETKEZETI NAGYÁRUHÁZ
XI. KERÜLETI KISZ-BIZOTTSÁG

SZILÁNKOK

ELFOGLALT EMBER

— Irénke, csináltasson magáról hat fényképet az útlevelembe.

ÉLETÚT

— A sikeres életúthoz tehetség kell, szorgalom és szerencse. Nekem egyik sincs, csak sikeres életutam.

SZOLID VÁGY

— Egy kis telket szeretnék Pest környékén, rajta barátságos családi házzal, amit aztán magas felárral eladhatnék.

KELLEMETLEN FRÁTER

Egy hirdetőoszlop előtt nézegettem a plakátokat. Rémülten látom, hogy Lajos közeledik, ez az undok, lerázhatatlan fráter. Hátba vág:

— Merre mégy?

— Egyelőre a plakátokat nézegetem, azután ellenkező irányba megyek.

Mire ő:

— Szerencsés ember vagy. Nekem is arra van dolgom. Mehetünk együtt...

EMLÉK

— Gyermekkorom legszebb emléke, mikor egyszer kaptam egy játékautót negyvenéves koromban.

RÉSZEG

— Felháborító ennek a részegnek a viselkedése. Hol van ilyenkor a kidobóember?

— Ő a részeg.

SZÜLŐI TERVEK

Az ötéves Pistike keservesen bőg. A szomszéd bácsi megkérdi:

— Miért zokogsz, kisfiam?

— Anyuka megvert, mert nem akarok egyetemi hallgató lenni.

IDŐ

— Még annyi időm sincs, hogy elkéssek valahonnan.

HIRDETÉS

ANYAGIAKKAL, INGATLANNAL RENDELKEZŐ NŐVEL SZERELMI HÁZASSÁGOT KÖTNÉK.

JUBILEUM

— Ma van tizenöt esztendeje annak, hogy először sikkasztottam és azóta sem vette észre senki...

HIÚSÁG

— A tüdőszűrésről jövök. Istenien sikerült az ernyőfényképem.

ORVOSI TANÁCS

— Idegeskedjen, bosszankodjon minél többet, mert alacsony a vérnyomása.

FELHÍVÁS

ÜGYES SZÍNPADI DÍSZLETMUNKÁST KERESÜNK, AKI A HAMLETET IS ELJÁTSZANÁ.

Galambos Szilveszter

A TERMÉSZET AJÁNDÉKA!
Traubisoda
TÖRV. VÉDVE

ZSÖLLYE

A Kozák András — Drahota Andrea házaspárnak nagy öröme, hogy 13 éves kislányuk, Ági nemcsak a háztartásban segít, hanem 3 éves Dénes öccsének gondozásában is. Egyik délután Dénes meglehetősen összemaszatolva jött be a kertből, hogy uzsonnához üljön. Drahota odaszólt Áginak:

— Ágikám, vidd ki Dinit a fürdőszobába és mosd meg az arcát és a kezét.

Néhány perc múlva a fürdőszobából kihallatszott Dini bömbölése.

— Anyúúúú! Szólj rá az Ágira! Nyakat is mos!

A nálunk is népszerű Catherine Deneuve néhány hete saját társulatával járja Franciaország városait, A lindenbergi apáca című darabbal. Már a turné első napjaiban kiderült, hogy a színésznő népszerűsége sem tudja ellensúlyozni a darab gyengeségét. Rouenben néhány néző azzal juttatta kifejezésre nemtetszését, hogy a legdrámaibb jelenet közepén bűzbombákat dobált a színpadra. A színészek prüszkölve, tüsszögve igyekeztek kimenekülni a könnyfakasztó füst- és bűzfelhőből. Catherine Deneuve volt a legnehezebb helyzetben, ugyanis őt még a felvonás elején a színpad közepén elhelyezett nagy fához kötözik. Mikor a füst a színpadon már elviselhetetlenné vált és a színésznő semmiképpen sem tudta kibogozni magát a kötelekből, Catherine végső kétségbeesésében felemelte hátával a hatalmas, de természetesen papírmaséból készült fát és azzal együtt kirohant a színpadról. A másnapi helybeli újság így emlékezett meg az esetről: „Ez volt az egyetlen jelenet, amelyben Catherine Deneuve erőteljes alakítást produkált!”

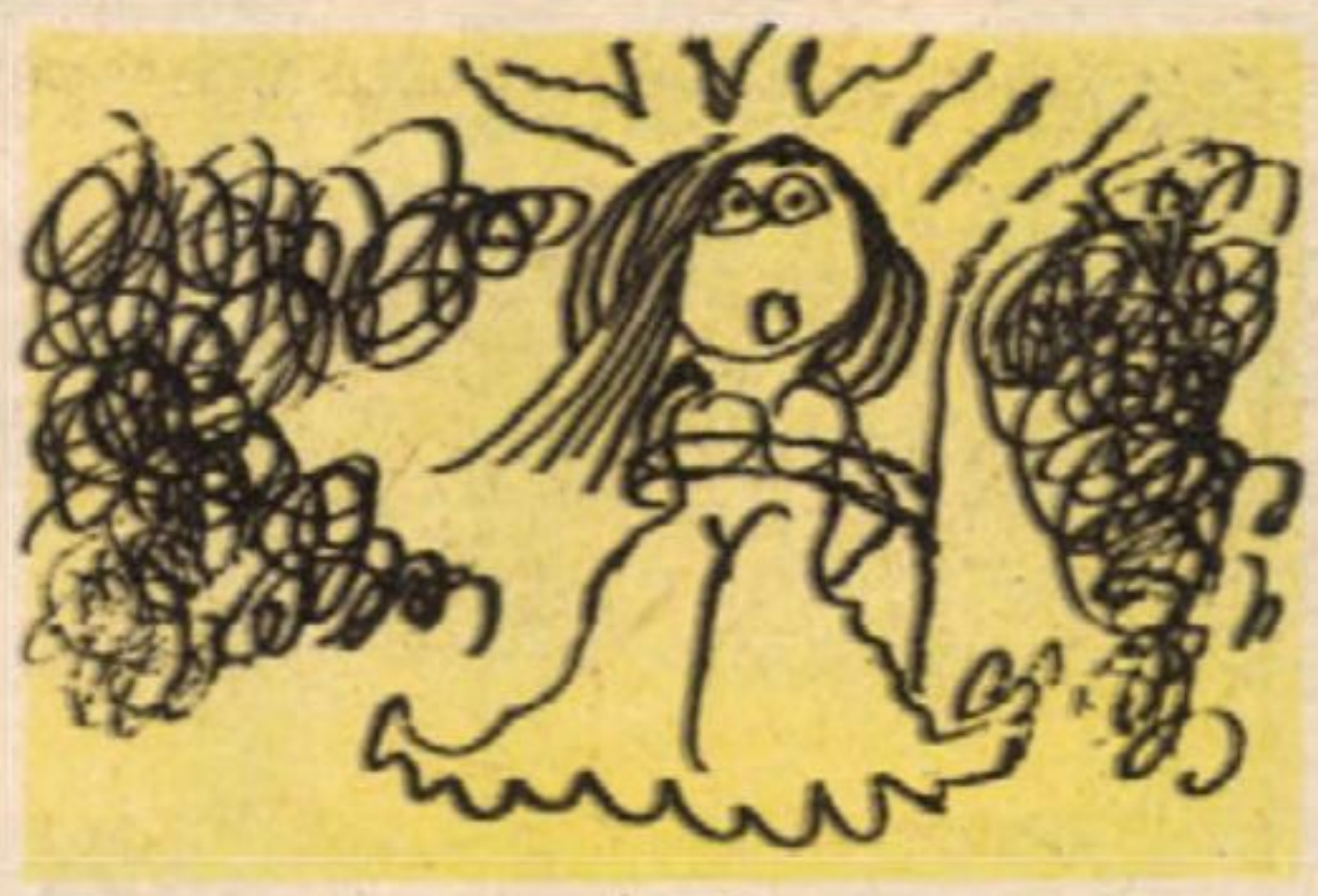

Seregi Lászlót, Operaházunk kitűnő balettmesterét a múltkoriban felkereste egy régi jó barátja.

— Lacikám, a kislányom 16 éves és az iskolájában fellép a jövő héten egy műsoros délutánon. Táncolni fog. Mindenki azt mondja, hogy nagyon tehetséges. Szeretném ha eljönnél és véleményt mondanál róla!

Seregi nem tudott ellenállni a rég nem látott kedves ismerős kérésének és elment az előadásra. A büszke atya odaült melléje és ahogy a kislány táncolni kezdett rögtön odasúgta Sereginek:

— Nem akarlak befolyásolni, de figyeld meg mit tud ez a gyerek! A tánc a vérében van...

Seregi sóhajtott.

— Igen... de hát néha egészen fiatal lányoknak is rossz a vérkeringésük!

Rátonyi Róbert

FOGADJUNK, HOGY A KICSIKE
fabulon-t
HASZNÁL!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ki írta ezt a levelet?

— A feleségem.

— És mit ír húsz oldalon keresztül?

— Azt, hogy amikor itthon lesz, majd részletesen elmeséli, hogyan érezte magát a barátnőjénél...

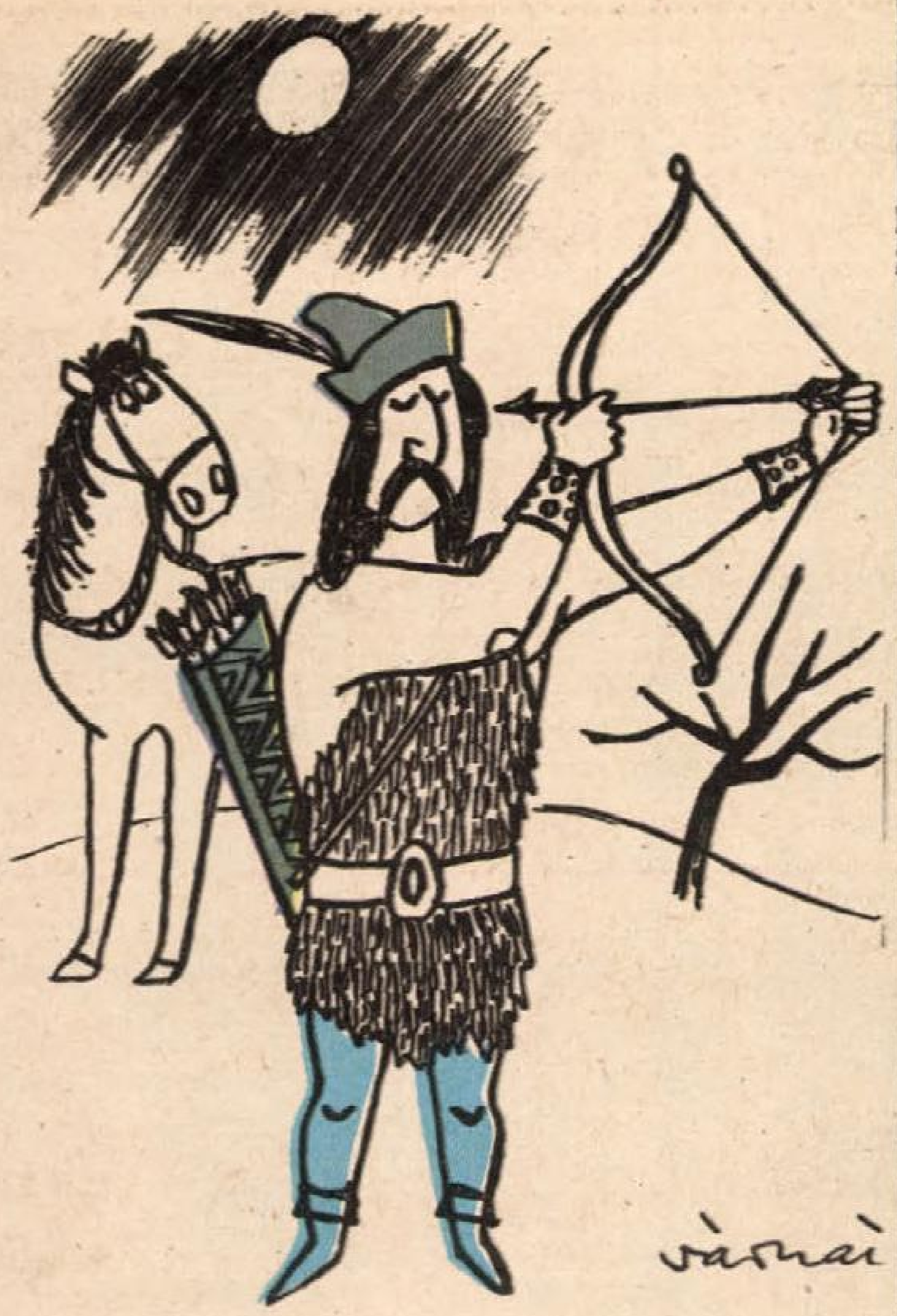

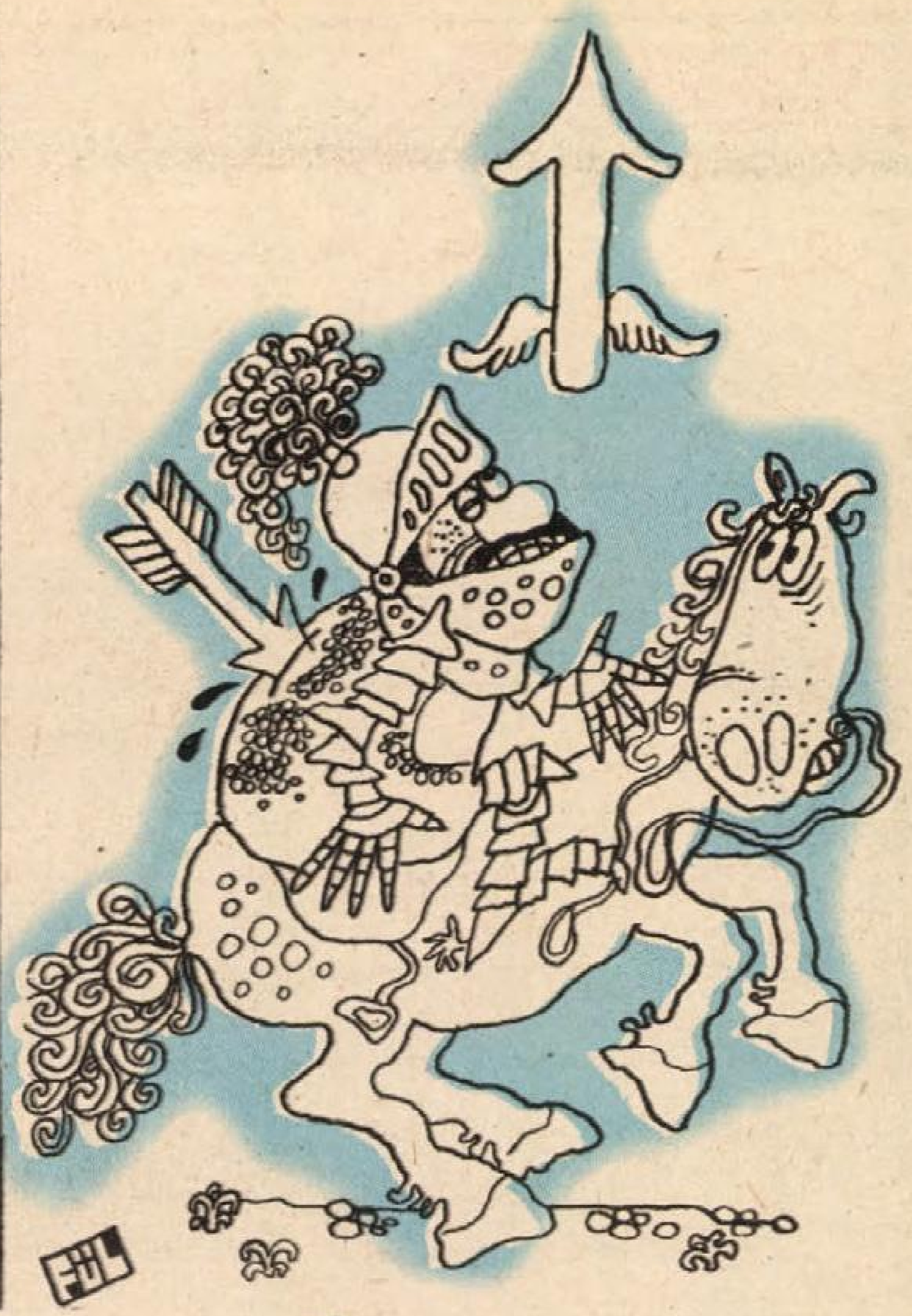

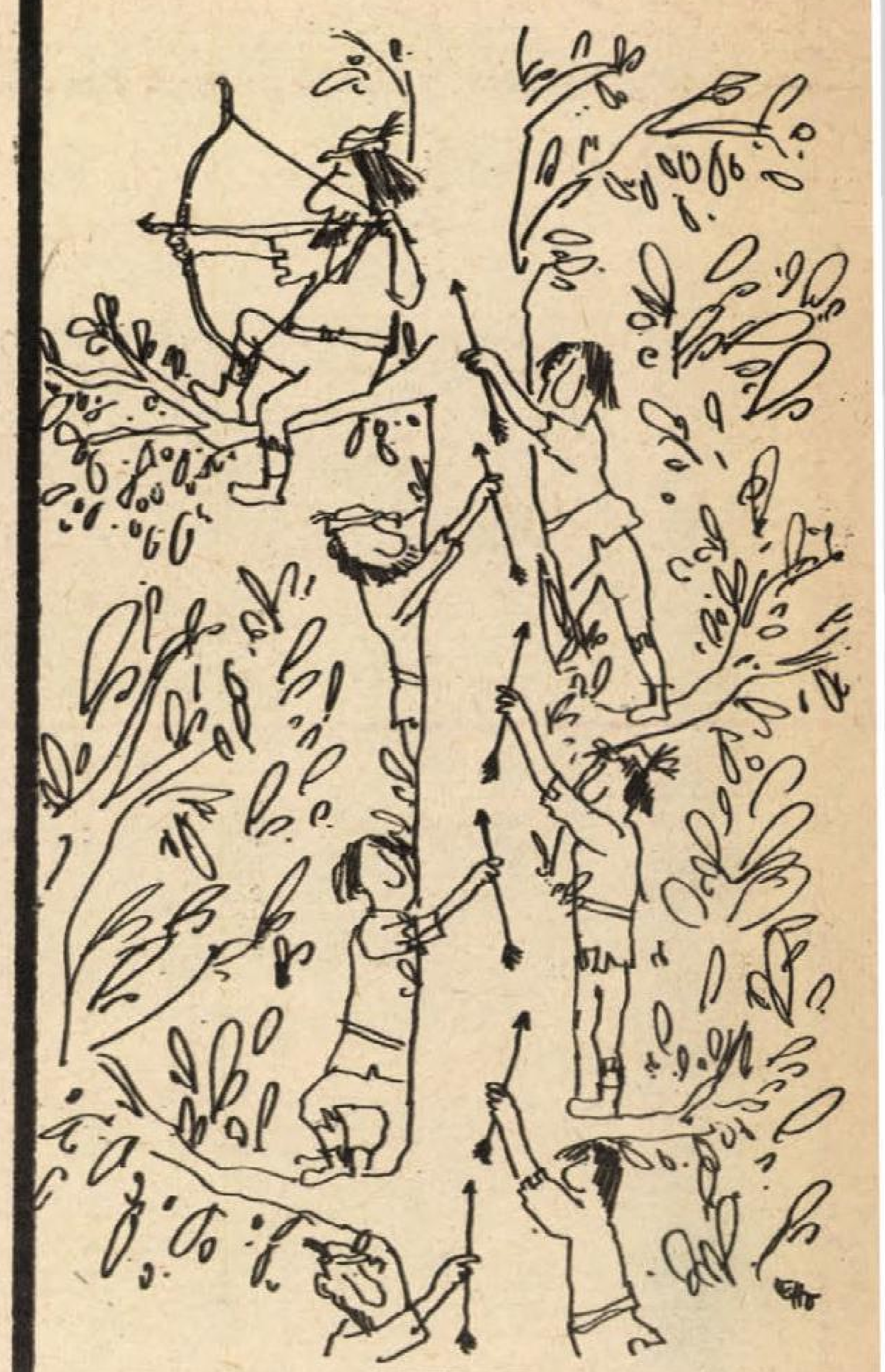

NYÍL

VÁRNAI, FÜLÖP, LEHOCZKI, HEGEDŰS, SAJDIK, DALLOS, BALÁZS-PIRI

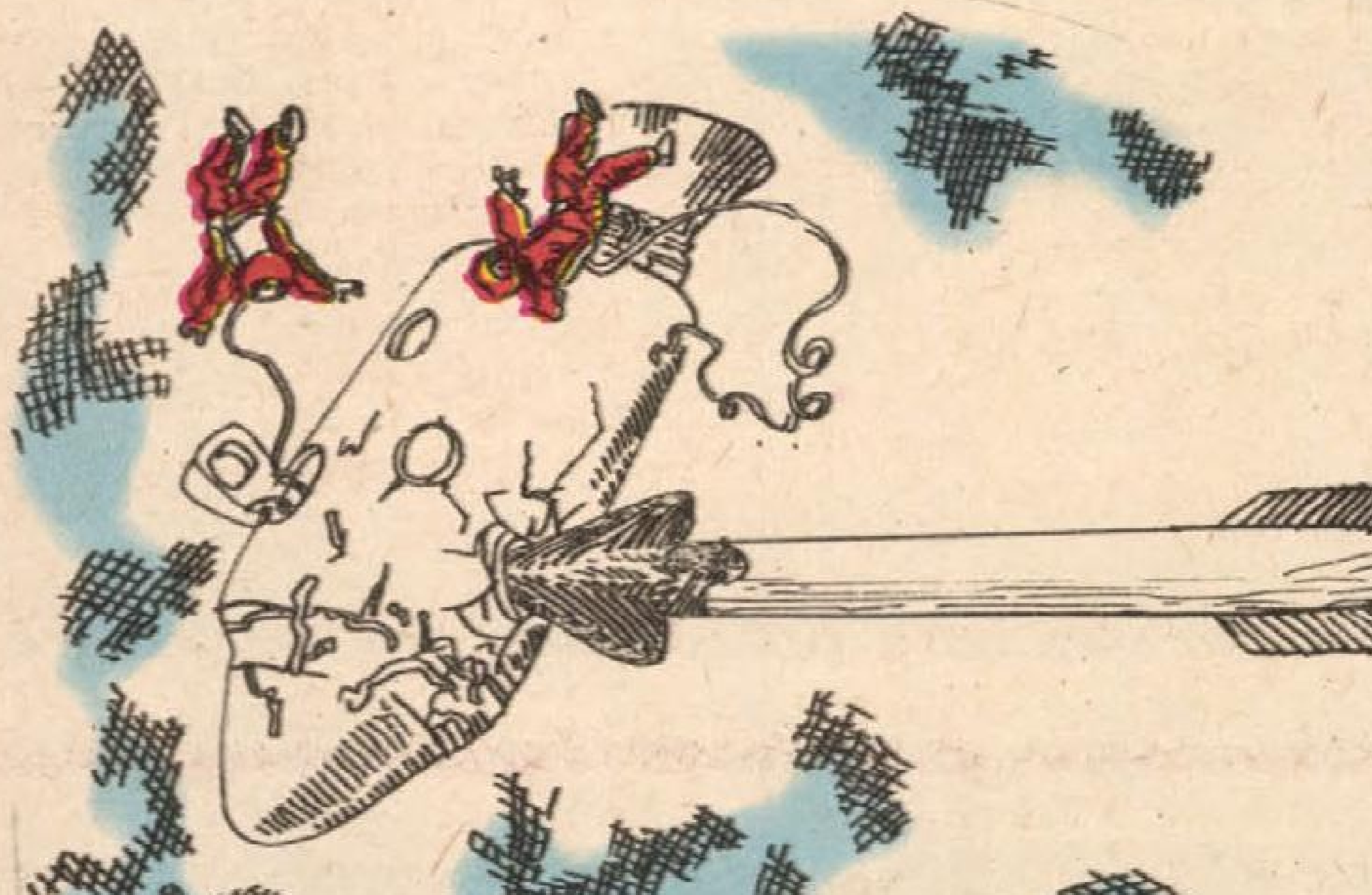

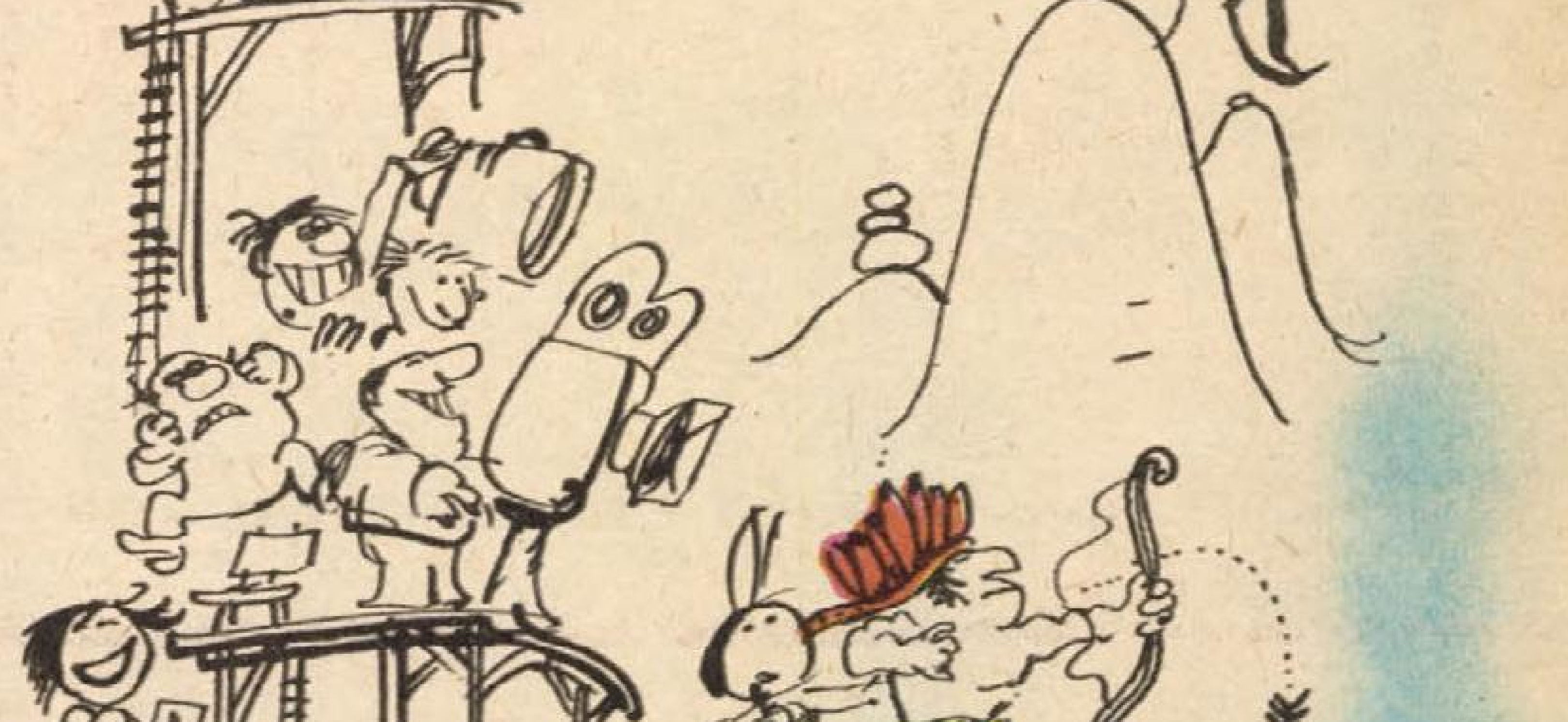

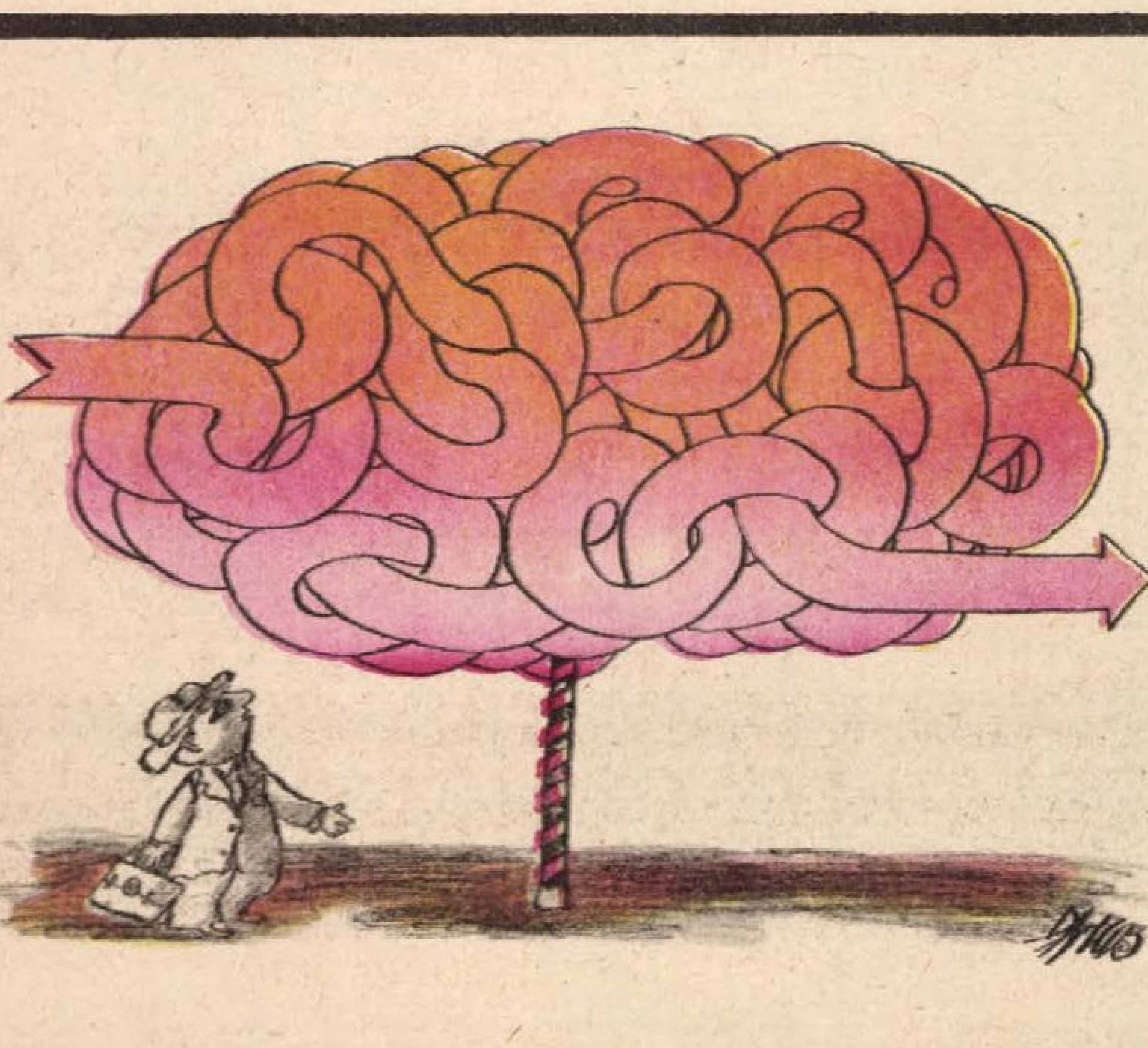

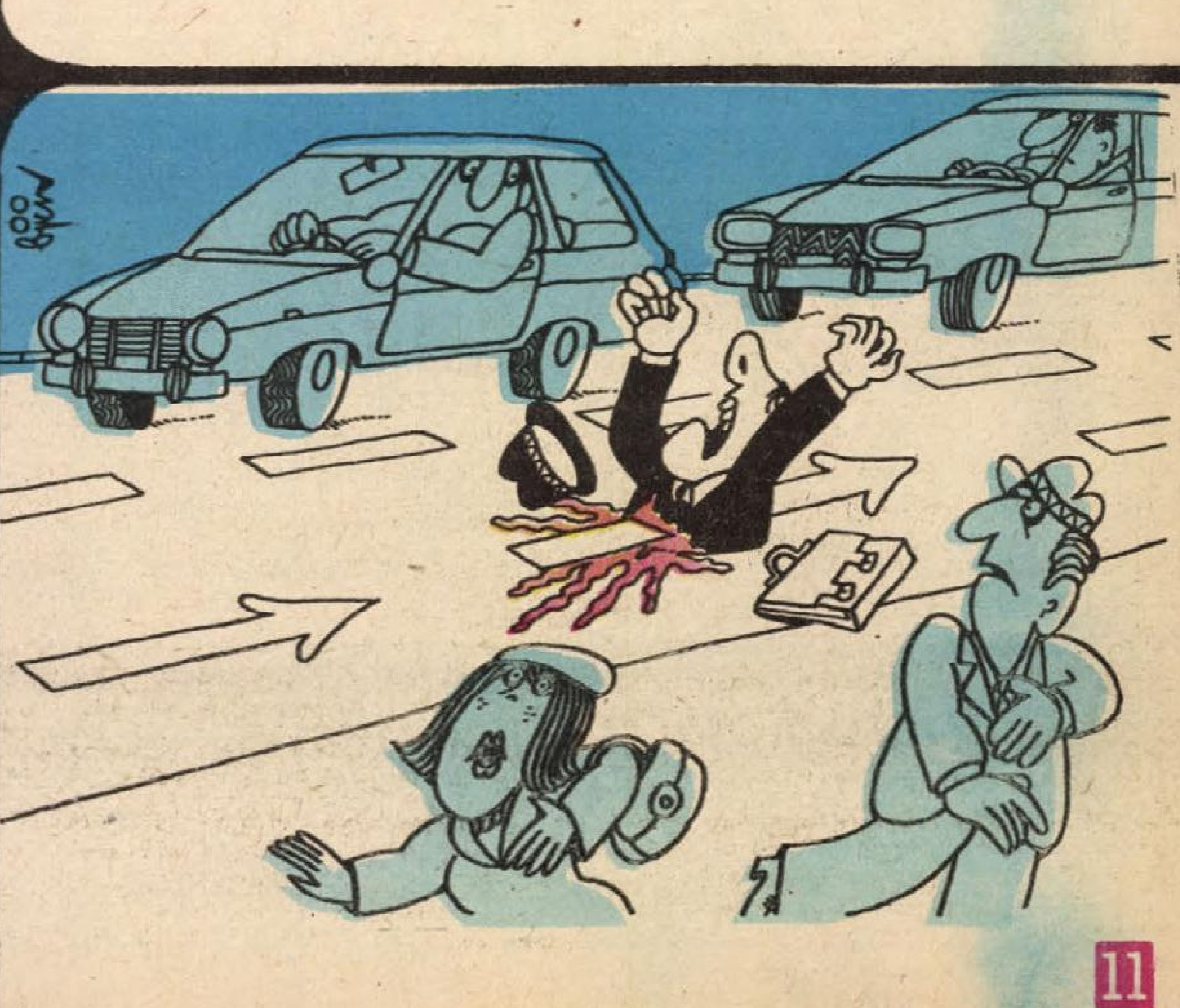

IMPORT HUMOR VARSÓBÓL

JERZY FLISAK RAJZAI

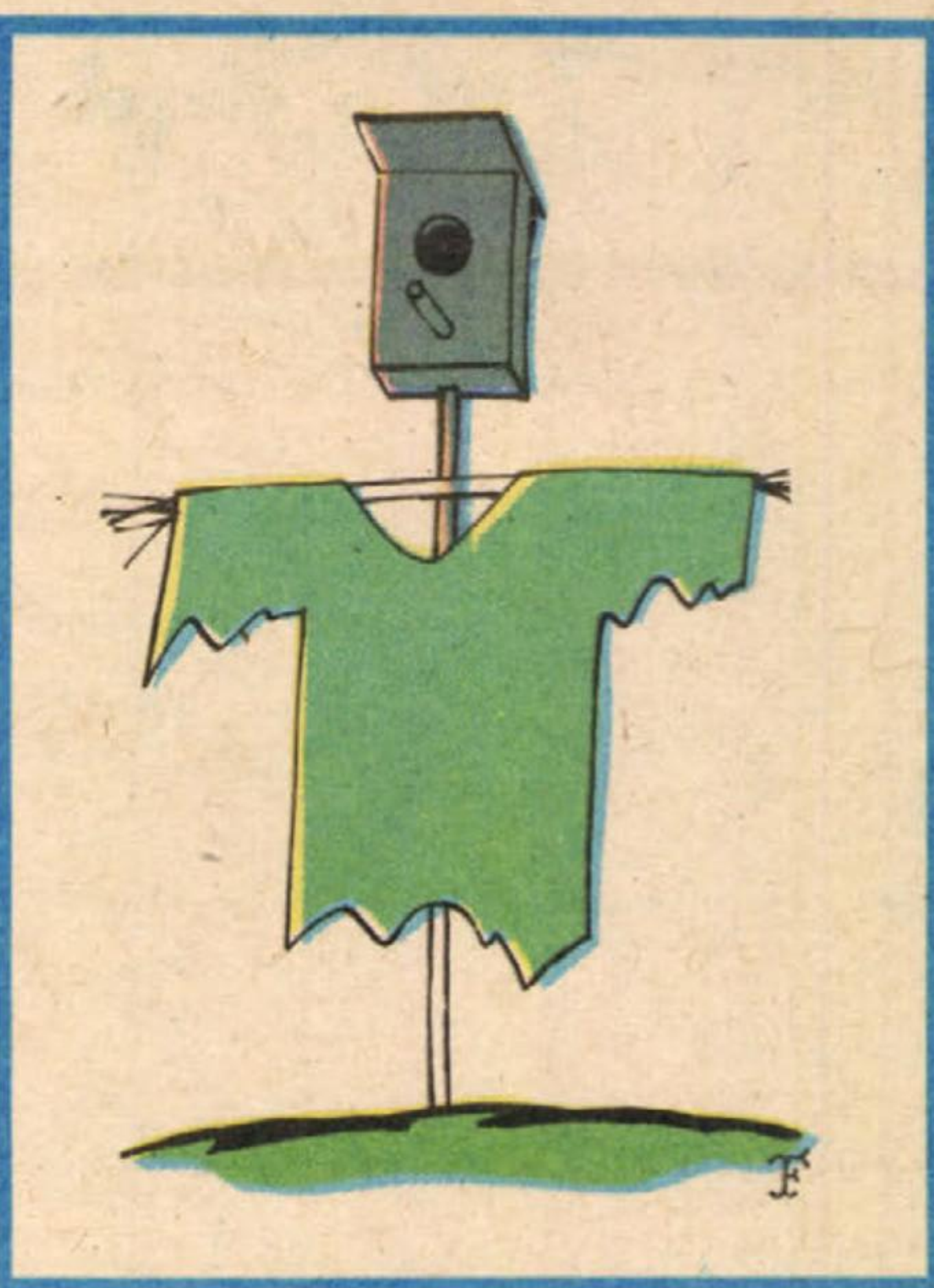

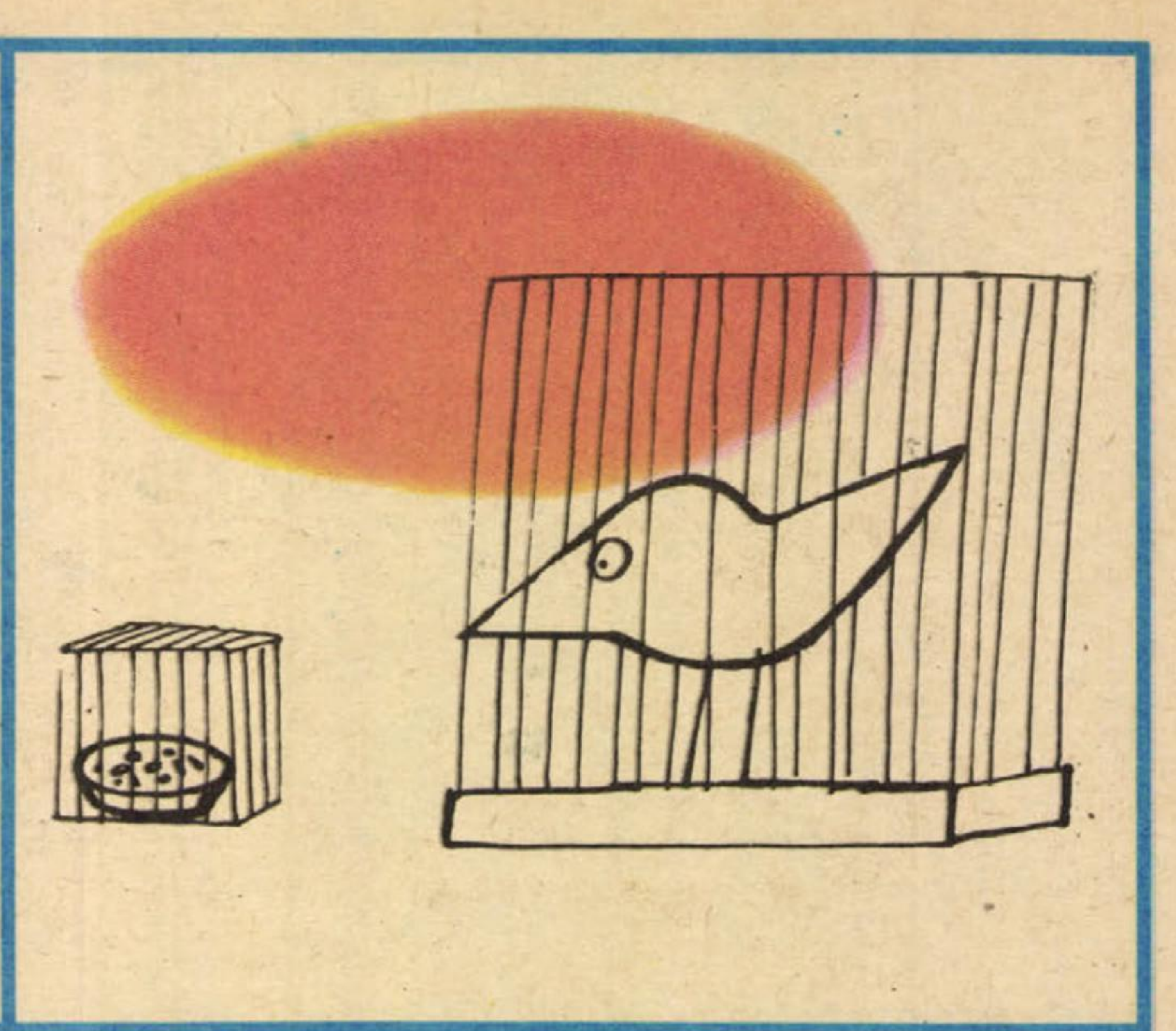

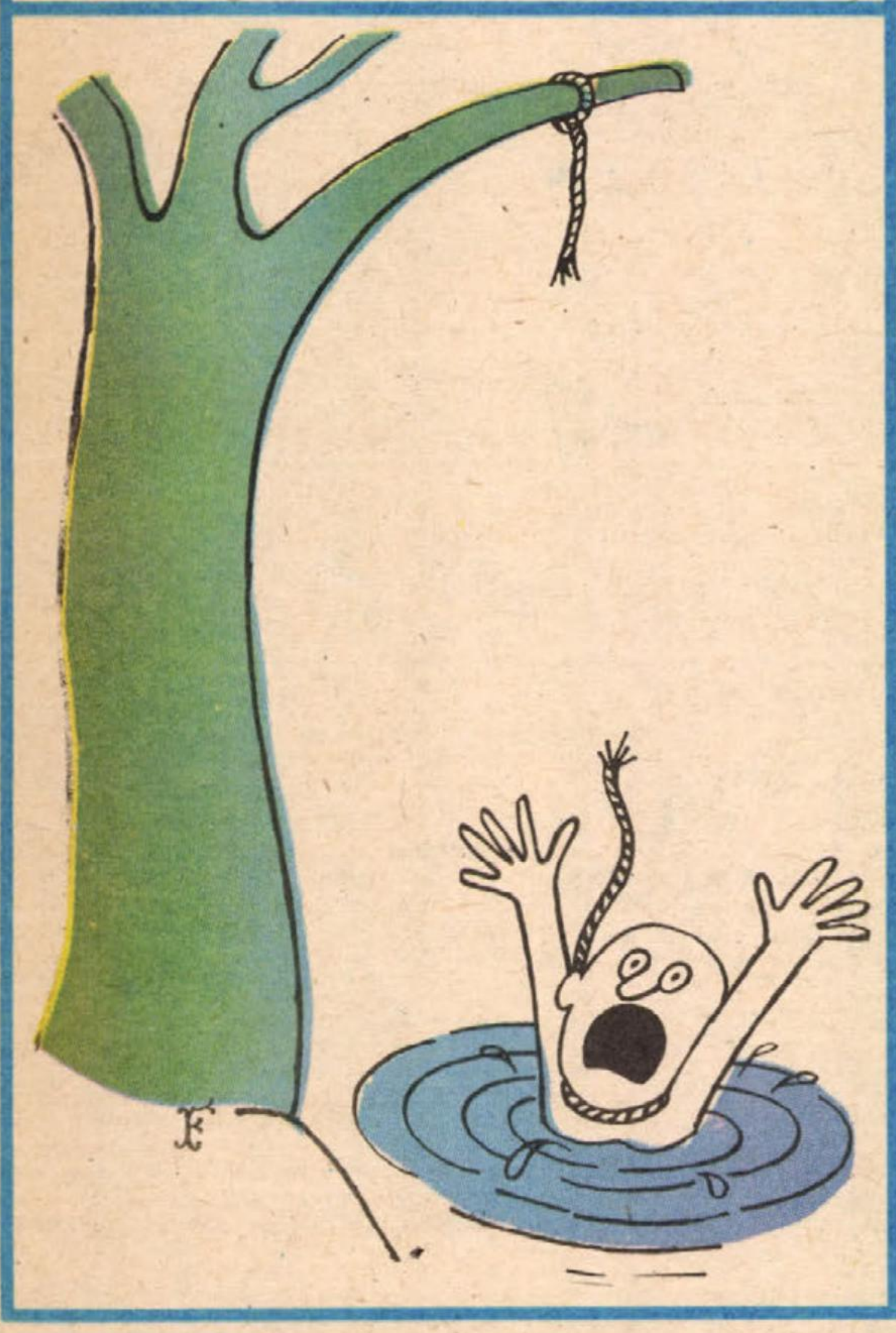

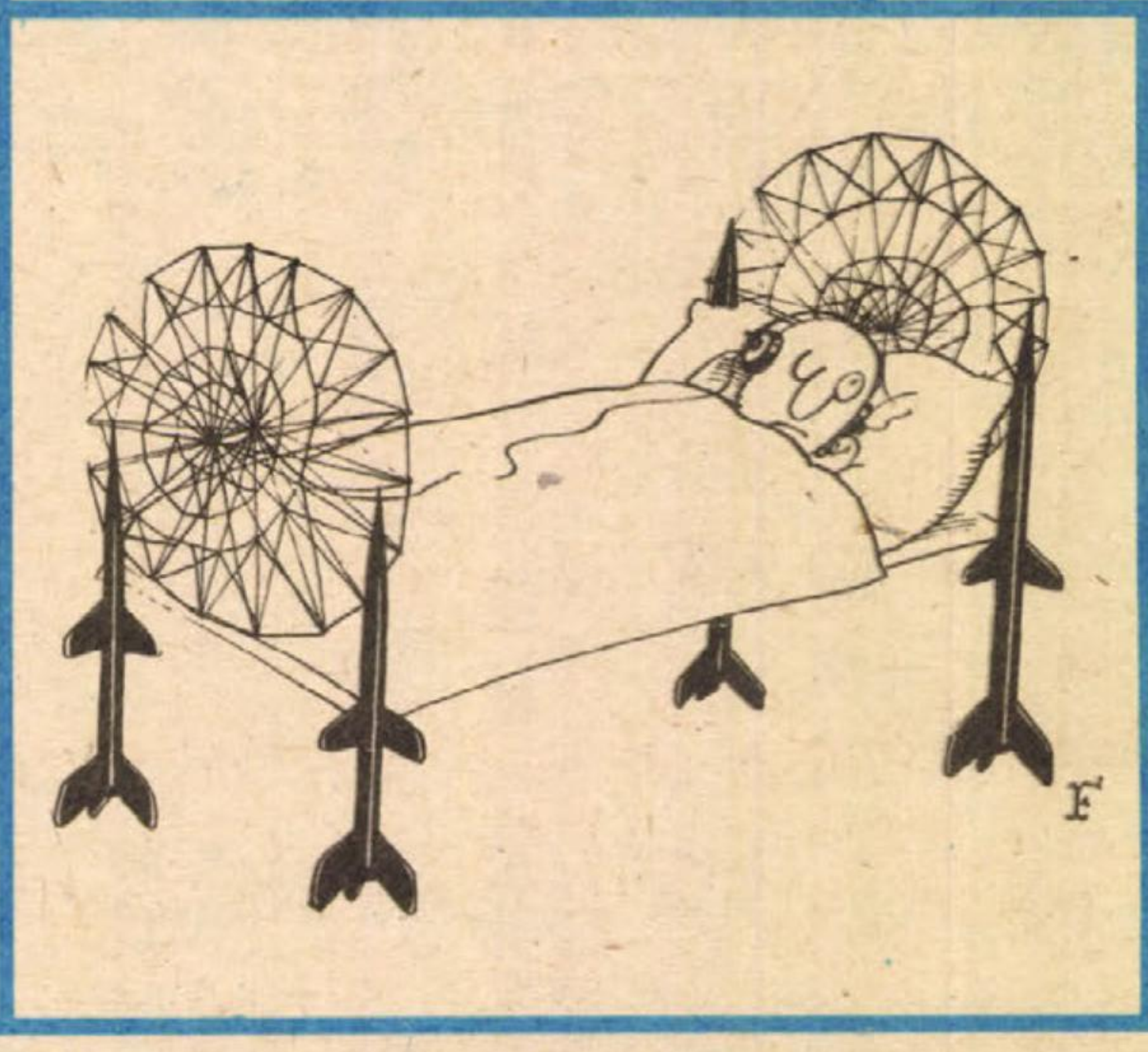

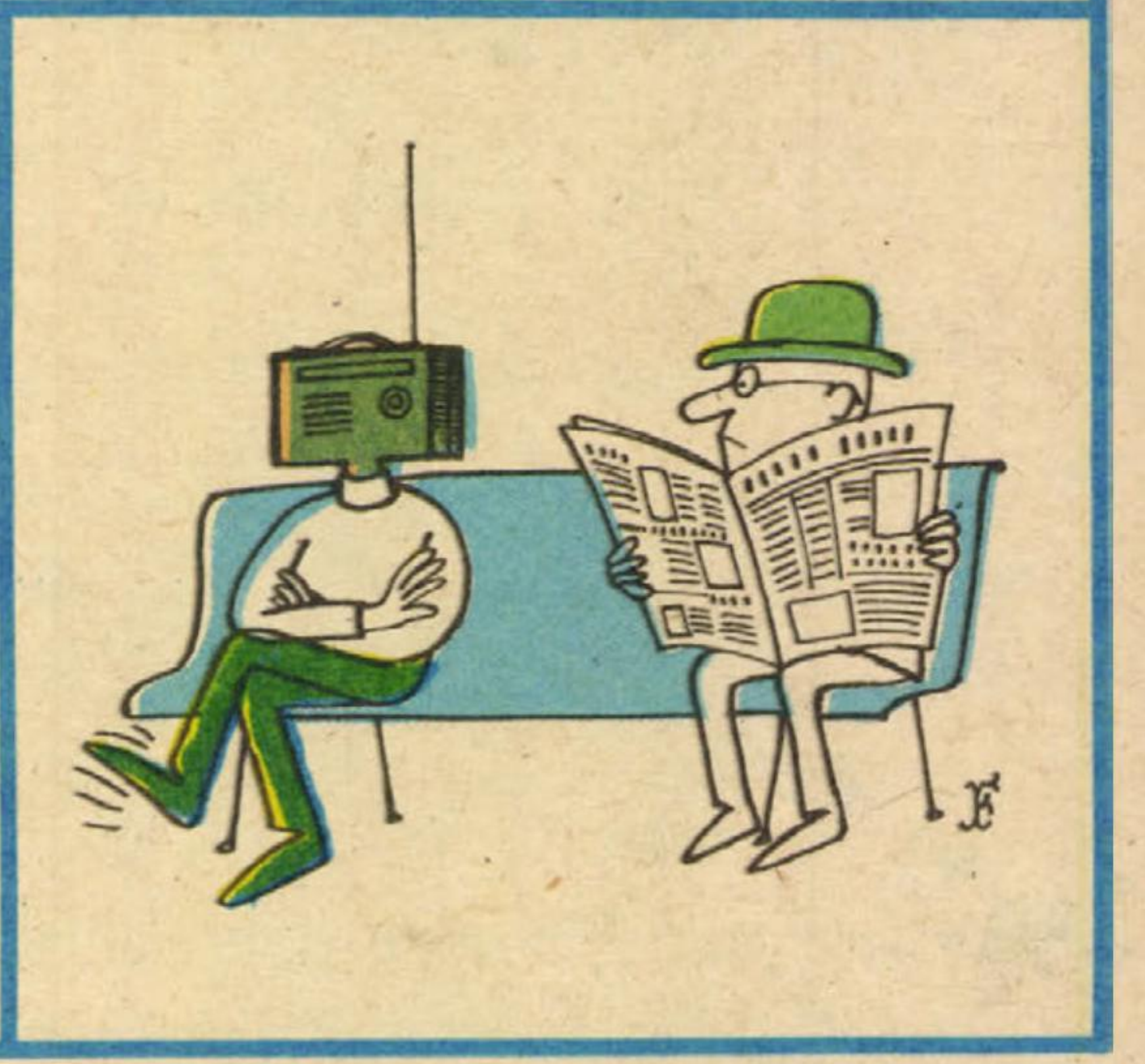

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

MINDIG FRISS
MARAD,
HA MÉHPEMPŐS MÉZET FOGYASZT!
FORGALOMBA HOZZA A
HUNGARONEKTÁR
MÉZ

KAPHATÓ AZ ÉLELMISZERBOLTOKBAN

CSAK NÁLUNK!

**EXKLUZÍV KIVITELŰ,
A LEGÚJABB DIVATNAK MEGFELELŐ VONALÚ,
PUHA BŐRBŐL KÉSZULT NŐI CIPŐK,
AZ ENDRŐDI CIPÉSZ SZÖVETKEZET MODELLJEI,**

CSAK A KÖVETKEZŐ SZAKUZLETEINKBEN KAPHATÓK:

**BUDAPEST V., KOSSUTH LAJOS U. 15.
V., VÁCI U. 8.
V., VÁCI U. 23.**

FŐVÁROSI CIPŐBOLT

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDUNK ÉS PANASZKODUNK

①

MÁV-MACERA

Az 1617. számú vonaton utaztam április 30-án, családommal együtt a rokonaimhoz. Pedagógusként félárú jeggyel utazhatom. Legalábbis így hittem mindaddig, amíg egy kövérkés, de korántsem kedélyes vasúti ellenőr ki nem ábrándított és el nem vette az igazolványomat. Tíz forintra és a hiányzó ötven százalékos jegyár megfizetésére ítélt, halmazati büntetésként pedig elkobozta a MÁV-igazolványomat. A bűncselekmény a következő volt: az ez évre érvényesítő 20 forintos bélyeg fél centiméterrel lejjebb van ragasztva a szabályosnál! Tessék mondani, nem ezt hívják macerának? (Bár a menetrendet tartaná be a MÁV olyan pontosan, mint ahogy az a bélyeg be van ragasztva!)

Kacziba Vilmosné
Csongrád, Felszabadulás u. 11—17. 6640

②

NINCS MEGÁLLÓ!

Több mint ezer dolgozó aláírásával, a Maglódi úti gyárnegyed dolgozói és a Maglódi úti iskolák pedagógusai kérték, hogy a piros jelzésű 85-ös busz részére a Maglódi út és a Kocka utca sarkán létesítsenek megállót. Ezek után a BKV a Maglódi utat az Örs vezér térrel összekötő 85/A járatot 1979. május elsejével megszüntette és a 85-ös járat útvonalát a Maglódi útról távolra térítette el. A piros jelzésű 85-ös továbbra sem áll meg a Maglódi úton. Nyolc éve, a metró megindulása óta az Örs vezér térről a Maglódi úti gyárnegyedhez közvetlen összeköttetés volt, ez most megszűnt. A nyolc perces eddigi menetidő most átszállással mintegy fél órára növekedett.

Losó György
Bp. Harmat u. 78. — 1104

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Gyöngéd figyelmesség

(Ludas, 12. sz.)

A Lenin krt. 8. sz. ház lakóbizottsága — ahol a Bástya mozi üzemel — kérte a FŐMO-t, hogy a lakók nyugalmának biztosítása érdekében igyekezzen minél hamarabb befejezni az éjszakai előadásokat. A főváros mozibajáró közönségének egy rétege ugyanakkor igényli és nagyon megszerette a város forgalmas pontján levő Bástya éjszakai előadásait. A fentiek figyelembevételével született meg az a kompromisszum, hogy a híradó és a kísérőműsor elhagyásával tartjuk meg a vetítéseket.

Deák Attila
FŐMO

*

A FŐMO válasza — természetesen — elfogadhatatlan. Legfeljebb akkor lenne megfontolásra érdemes, ha a kísérőműsor nélküli éjszakai előadásokat — leszállított helyárakon (a hiányzó híradóra s más kísérőfilmre jutó bizonyos százalékot levonva) adnák.

Vácott ...

(Ludas, 14. sz.)

A deákvári ABC élelmiszerüzletben felmérést végeztünk és megállapítottuk, hogy a jogszabályban meghatározott alapterületnél több helyet foglalt el az italáru. Ezért az üzlet vezetője ellen és a hálózati ellenőrök ellen fegyelmi eljárást kezdeményeztünk.

Niedermüller Ferencné dr.
Vác városi Tanács V.B.
Termelés- és Ellátásfelügyeleti oszt. vez.

Rácsot vagy védőhálót

(Ludas, 15. sz.)

A regölyi tornaterem ablakaira háló nem készült, mert a szellőztetést akadályozta volna ... Ellenőrzésünkön rendellenességeket tapasztaltunk, pl. betört ablak, szanaszét heverő sörösüvegek, cigarettacsikkek a műanyagpadlón. Felelősségre vonáskor a fiatalok vállalták az okozott kárt, de nem akadt senki, aki a betört ablakot megcsináltatta volna. Ezért átmenetileg — másfél hétig — a tornaterem használatát leállítottuk. Ezután a közösség érdeke úgy kívánta, hogy felelősségre vonják azt, aki szeszes italt vitt be és rövid időn belül az ablakot is megcsináltatták. Azóta a használattal nincs baj!

Ágoston Zoltánné
ált. isk. ig.
Regöly, Rákóczi u. 6. — 7193

Fantáziátlan fantázianevek

(Ludas, 16. sz.)

Kedves olvasójuk, Haas Márta neheztel ránk, hogy fantázianevekben importra szorulunk. Valószínűleg kevésbé lett volna feltűnő, ha például Márta nevet kapott volna termékünk, vagy Júlia, Timea, Saci, Dorottya ... sorolhatnám, ebben több a fantázia? Legújabb termékeink szintén „import névvel” felruházva kerülnek majd forgalomba Musztáng és Capri néven. A kereskedelmi tárgyalások szerint nagy fantázia lesz bennük. Ígérjük viszont, hogy ugyanezen névvel gépkocsit nem fogunk gyártani — ezt már tiltja a nemzetközi védjegy.

Paizs István
keresk. főoszt. vez.
Székesfehérvári Bútoripari V.

Ki mit keres?

... sikerült szereznem cseh gázfőző-fejet, ehhez viszont eddig nem tudtam kapni 3 kilogrammos cseh gázpalackot — akad valahol?

Hámori Károly
Bp., Dembinszky u. 22. — 1155

... hónapok óta hiába keresek kányhafényező port (vasport), Tatabányán nincs, másutt talán kapható?

Széll Ferenc
Tatabánya Alsó Állomás 3/1. — 2800

... Egy éve van szovjet kerékpárom, amelyen a küllők nagyon tönkrementek, egész Bács megyében nem kapok küllőt, hol található?

Dora János
Kiskunfélegyháza, Vöröshadsereg u. 72/a. — 6100

... a Buda környéki nőbizottságok kézimunka szakköreiben a szabad időt hasznos tevékenységgel töltik el, a többi közt kézimunkáznak, hímeznek. Bosszúságot okoz, hogy igen sokszor nem kapnak fonalat, vagy ha kapnak is, nem megfelelő színűt. Miért nincs megfelelő színválaszték fonalakban?

Padányi Lajos
Budakeszi, Erdő u. 64. — 2092

TÜCSÖK és BOGÁR

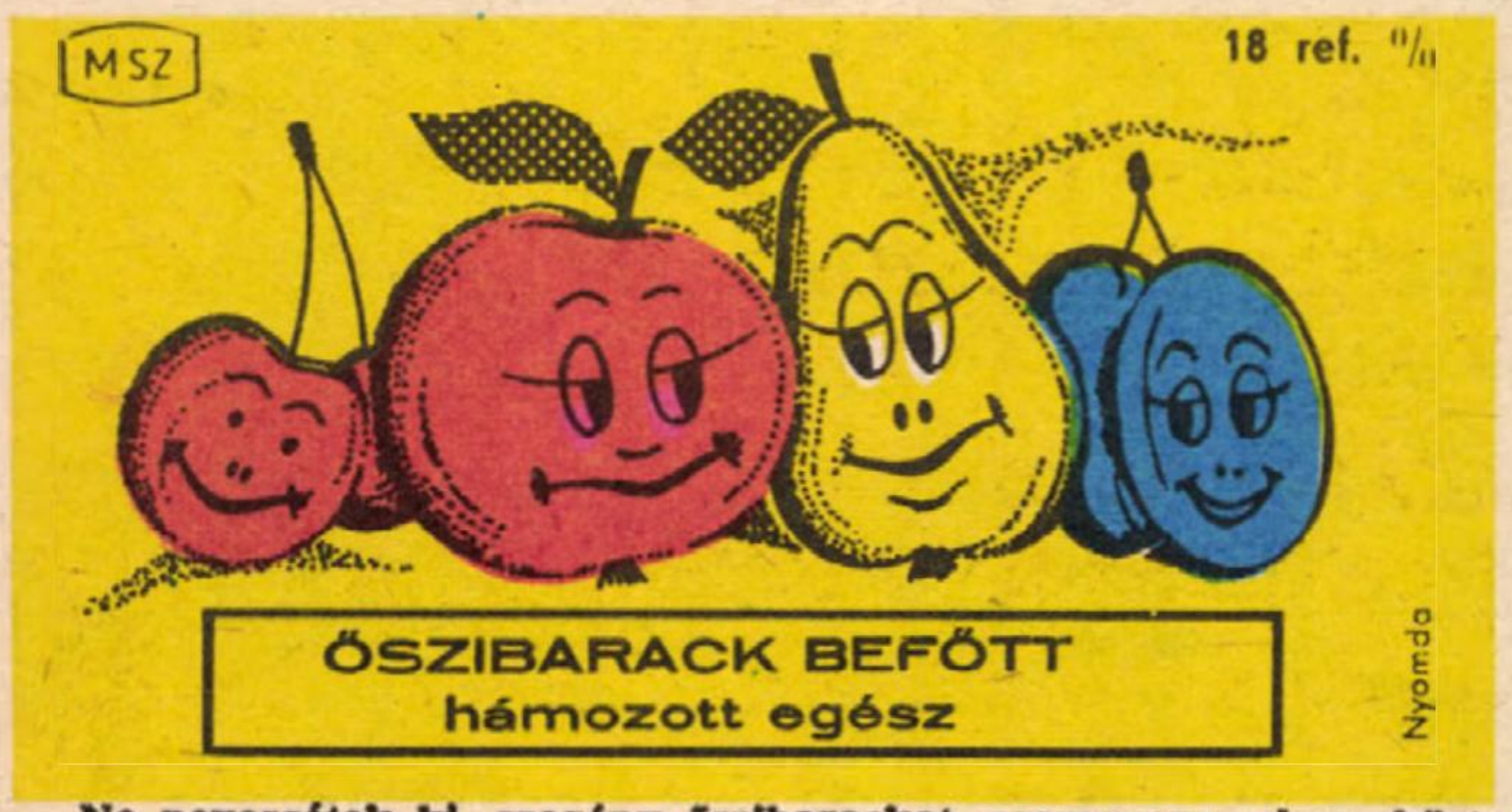

ŐSZIBARACK BEFŐTT
hámozott egész

Ne nevessétek ki, szegény őszibarackot, cseresznye, alma, körte és szilva. Nektek még dunsztotok sincs arról, milyen keserves dunsztosnak lenni!

(Beküldte Sütő Magdolna, egri olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

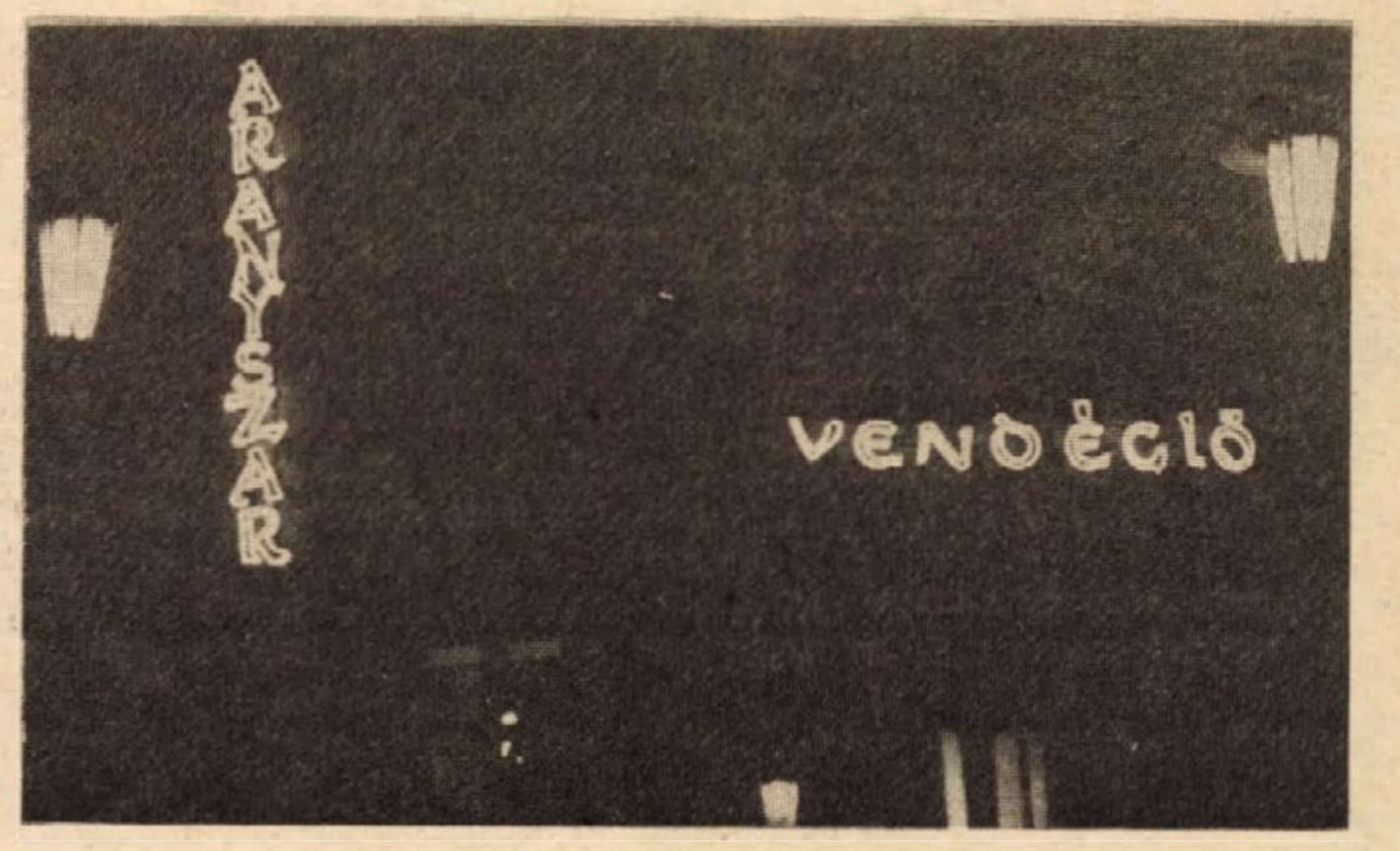

Jó étvágyat!

(Ugrin Orsolya, budapesti olvasónk felvétele)

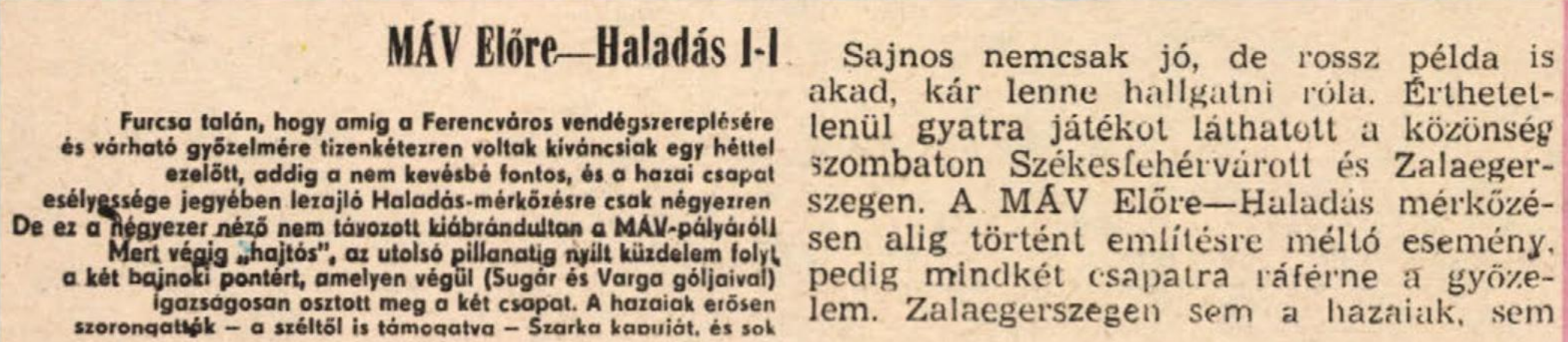

MÁV Előre—Haladás 1-1

Furcsa talán, hogy amig a Ferencváros vendégszereplésére és várható győzelmére tizenkétezren voltak kiváncsiak egy héttel ezelőtt, addig a nem kevésbé fontos, és a hazai csapat esélyessége jegyében lezajló Haladás-mérkőzésre csak négyezren De ez a négyezer néző nem távozott kiábrándultan a MÁV-pályáróll Mert végig „hajtós”, az utolsó pillanatig nyilt küzdelem folyt a két bajnoki pontért, amelyen végül (Sugár és Varga góljaival) igazságosan osztott meg a két csapat. A hazaiak erősen szorongatták — a széltől is támogatva — Szarka kapuját, és sok

Sajnos nemcsak jó, de rossz példa is akad, kár lenne hallgatni róla. Érthetetlenül gyatra játékot láthatott a közönség szombaton Székesfehérvárott és Zalaegerszegen. A MÁV Előre—Haladás mérkőzésen alig történt említésre méltó esemény, pedig mindkét csapatra ráférne a győzelem. Zalaegerszegen sem a hazaiak, sem

Nem beszéltek össze! Pedig összebeszélhettek volna ...
(A Képes Sport március 20. számának 7. és 11. oldalán észlelte Bérces László)

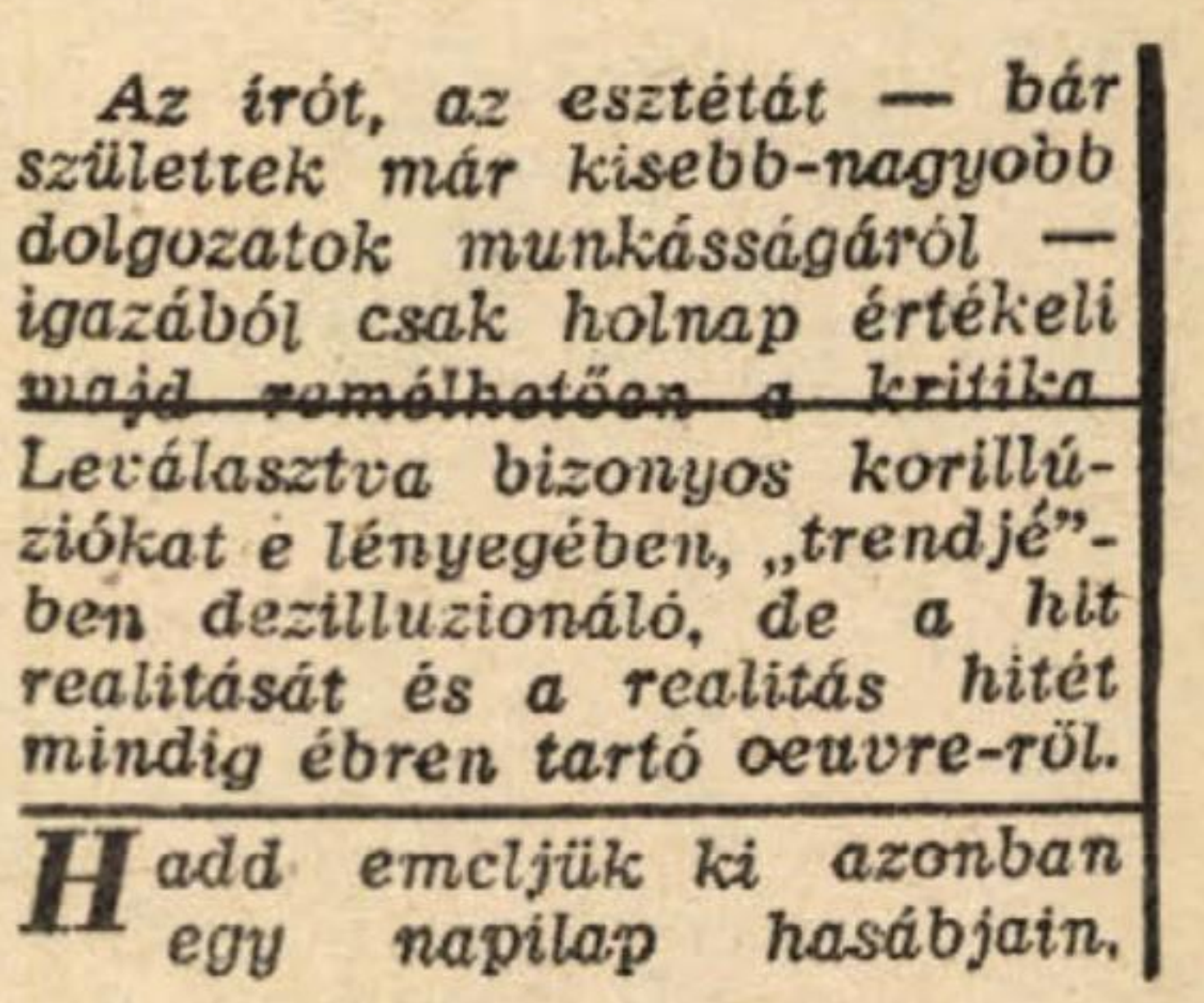

Az írót, az esztétát — bár születtek már kisebb-nagyobb dolgozatok munkásságáról — igazából csak holnap értékeli ~~majd reméllhetően a kritika~~

Leválasztva bizonyos korillúziókat e lényegében, „trendjé”-ben dezilluzionáló, de a hit realitását és a realitás hitét mindig ébren tartó oeuvre-ről.

Hadd emeljük ki azonban egy napilap hasábjain.

Az édes jó anyanyelvünk ne sirassa ...
(A Magyar Nemzetben lelte Tatai Irén, csornai olvasónk)

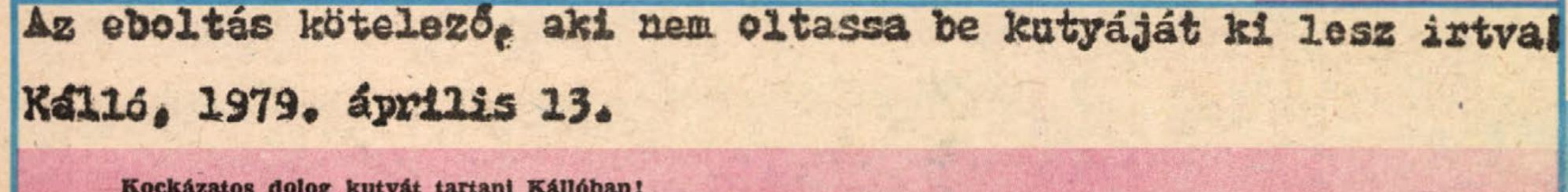

Az eboltás kötelező, aki nem oltassa be kutyáját ki lesz irtva!

Kálló, 1979. április 13.

Kockázatos dolog kutyát tartani Kállóban!
(Beküldte Radics László)

FUSIZZON HUMORT!

ÚJABB FORDULÓ

Adunk Önnek egy pár bokszkesztyűt!

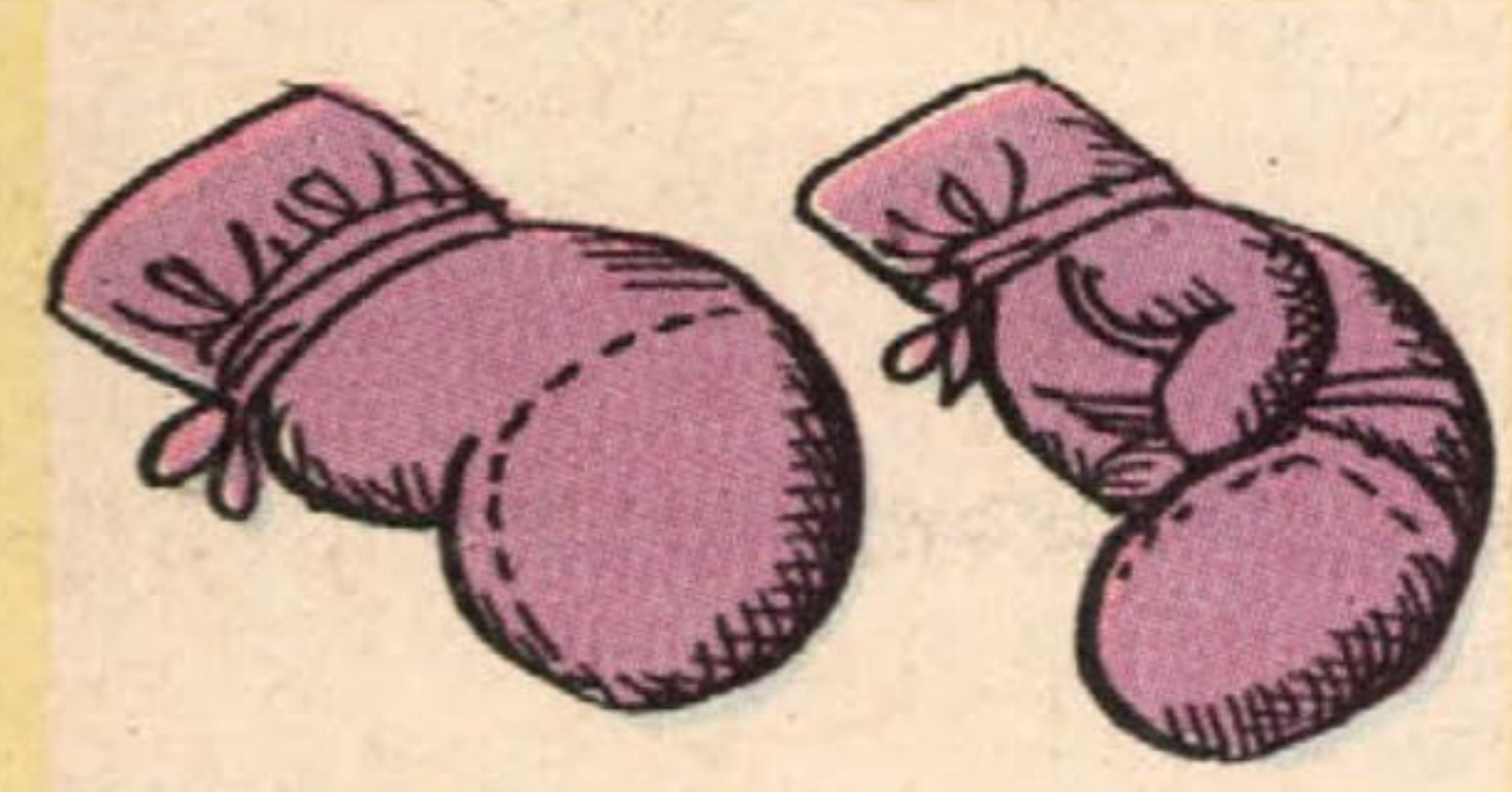

Kíváncsian várjuk, Mit kezd Ön a bokszkesztyűkkel?

(A tennivaló ismert: helyezze el a kesztyűket egy képben, vagy fotóban és a megfelelő szöveggel ellátva küldje be címünkre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A legötletesebb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmazzuk. A beküldés határideje: május 31. A borítékra — kérjük — írják rá: Fusizzon humort!)

*

Előző fordulónkban két útlevelet adtunk versenyzőinknek. Az itt közölt megoldások beküldői 200—200 forintot nyertek. A pénzt postán küldjük el címükre.

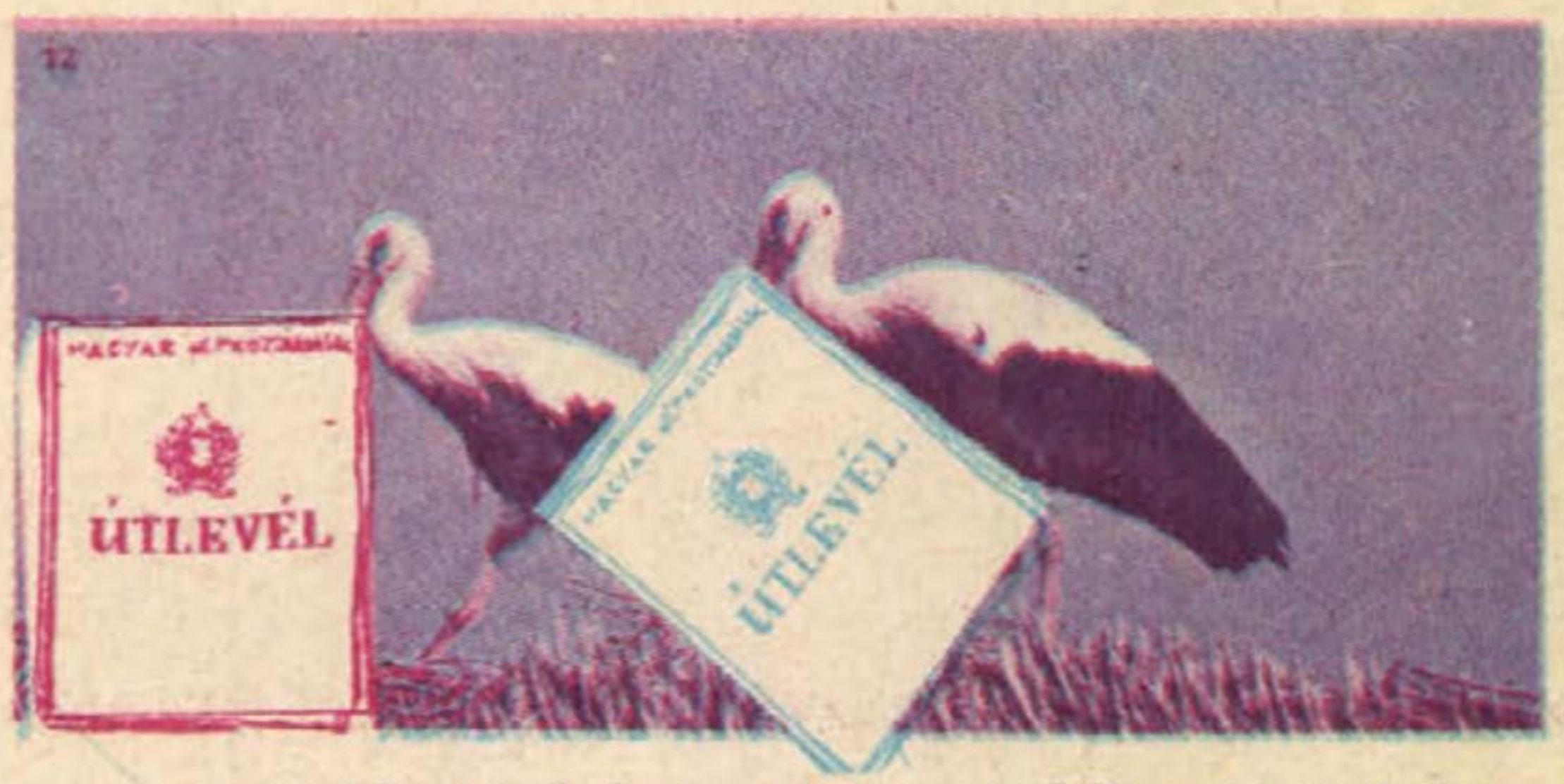
MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
ÚTLEVÉL
ÚTLEVÉL

— Az idén valahol a szomszédban telelek, mert tavaly voltam Afrikában...

(Dr. Pfitzner György, Veszprém 8201. Pf. 28.)

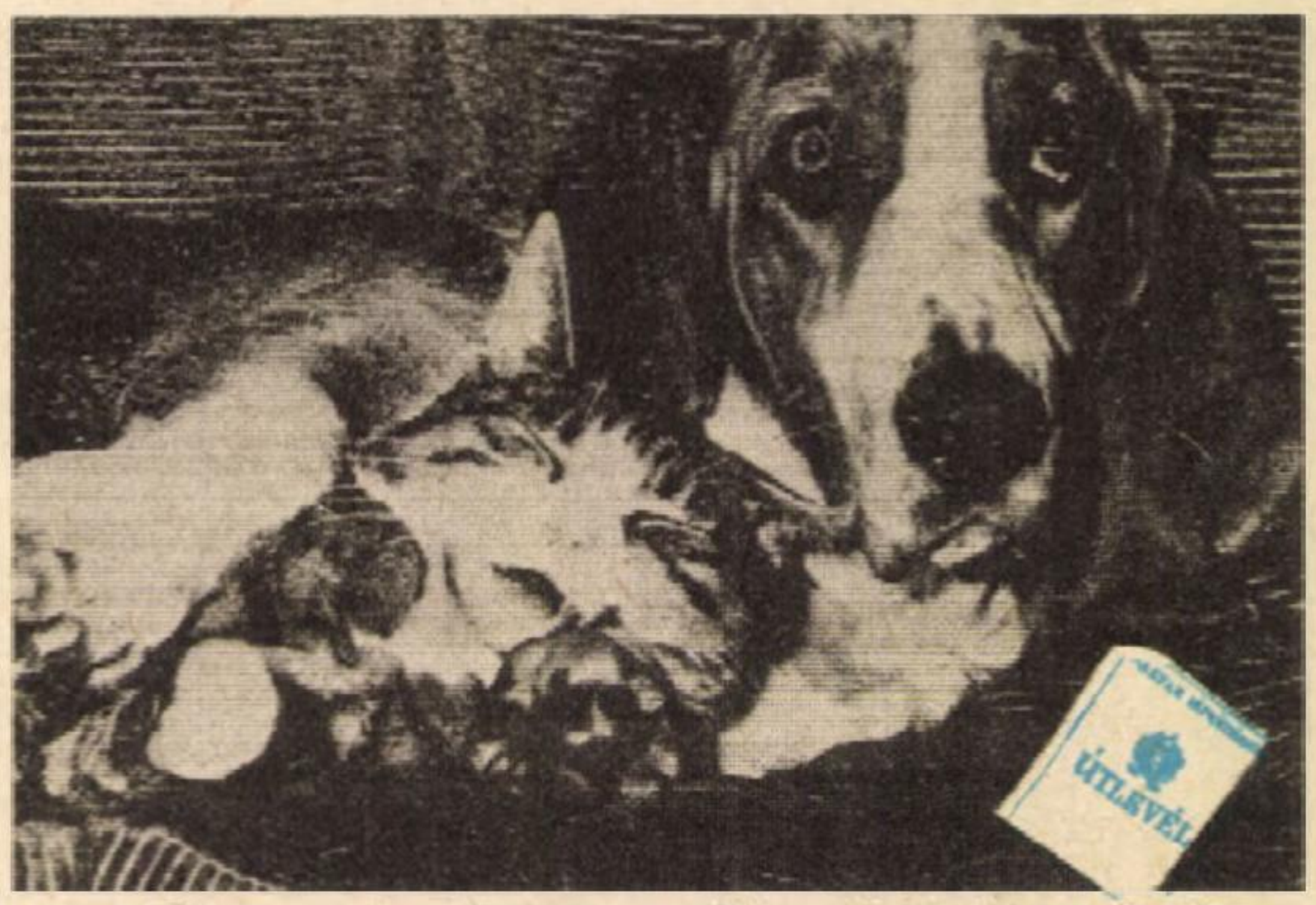

— Én megkaptam az útlevelet, de nélküle nem megyek!

(Bíró Zsuzsanna, Budapest, Váci út 97. 1139)

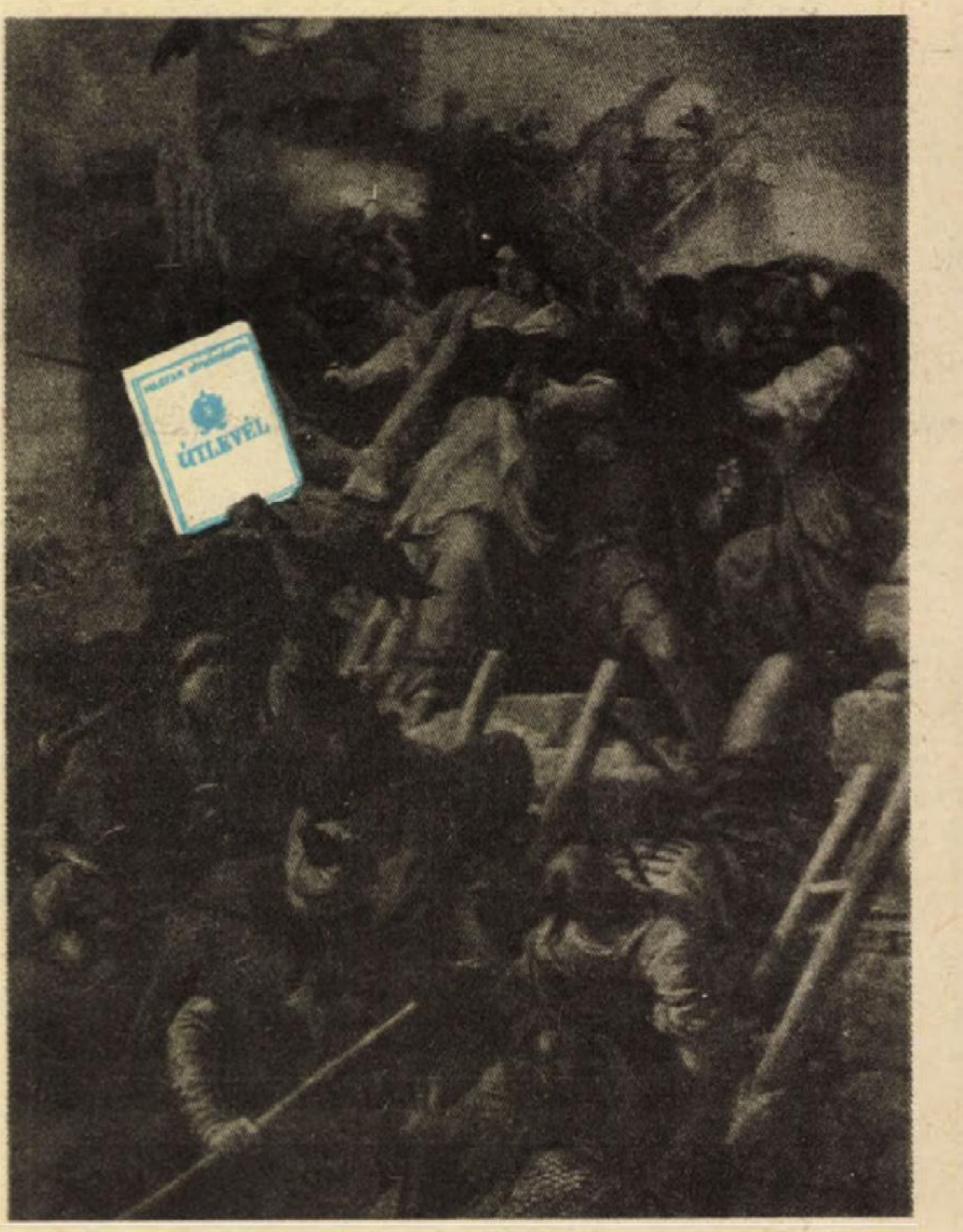

— Mit hadonásznak, asszonyok! Nekem szabályos útlevelem van!

(Németh Imréné, Budapest, Angyalföldi út 38. 1134)

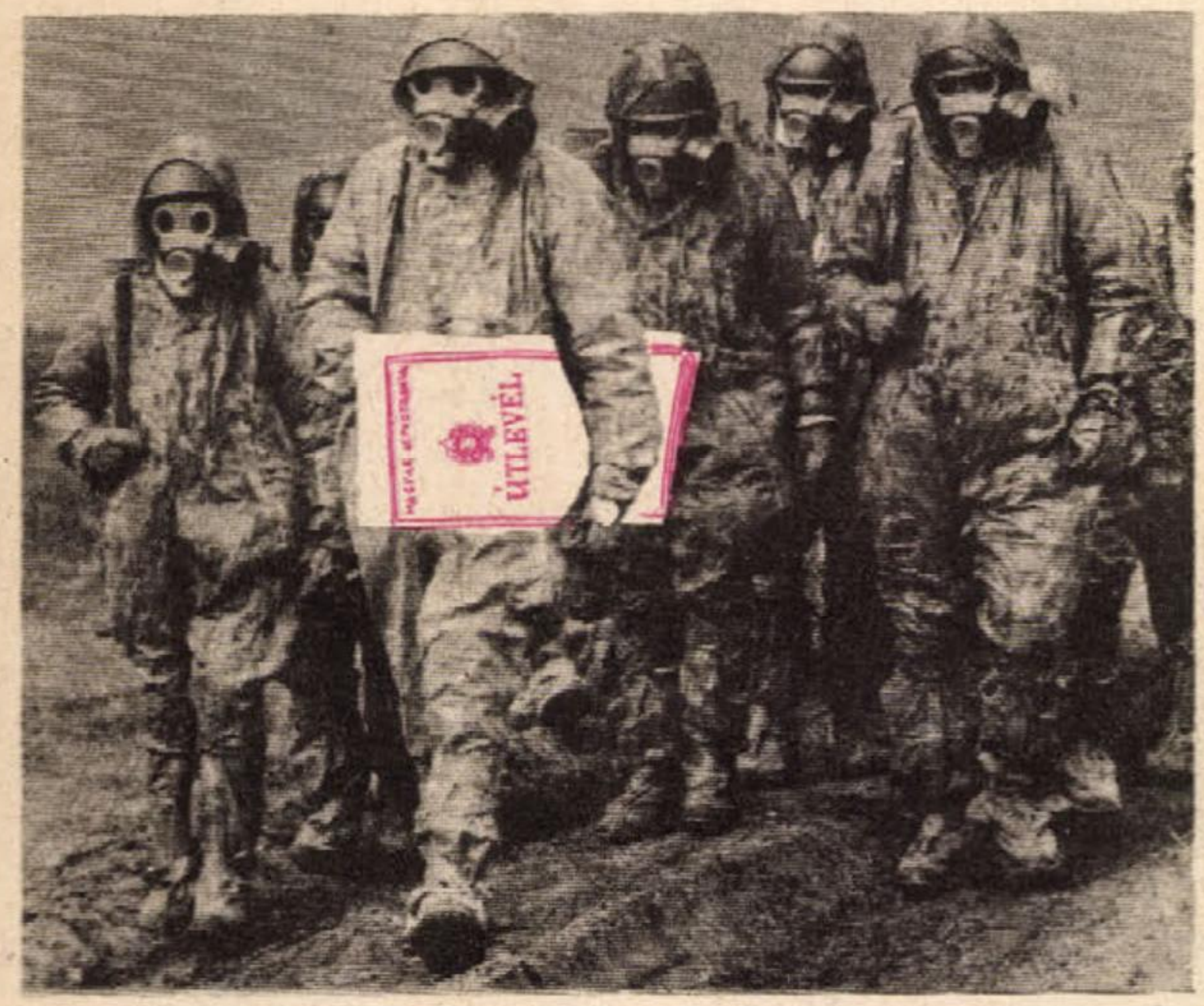

— Én megint a Marson vezetek csoportot, Kovácsot pedig már ötödször küldték Londonba...!

(Kulcsár Szabolcs, Szombathely, Bartók B. körút 33. 9700)

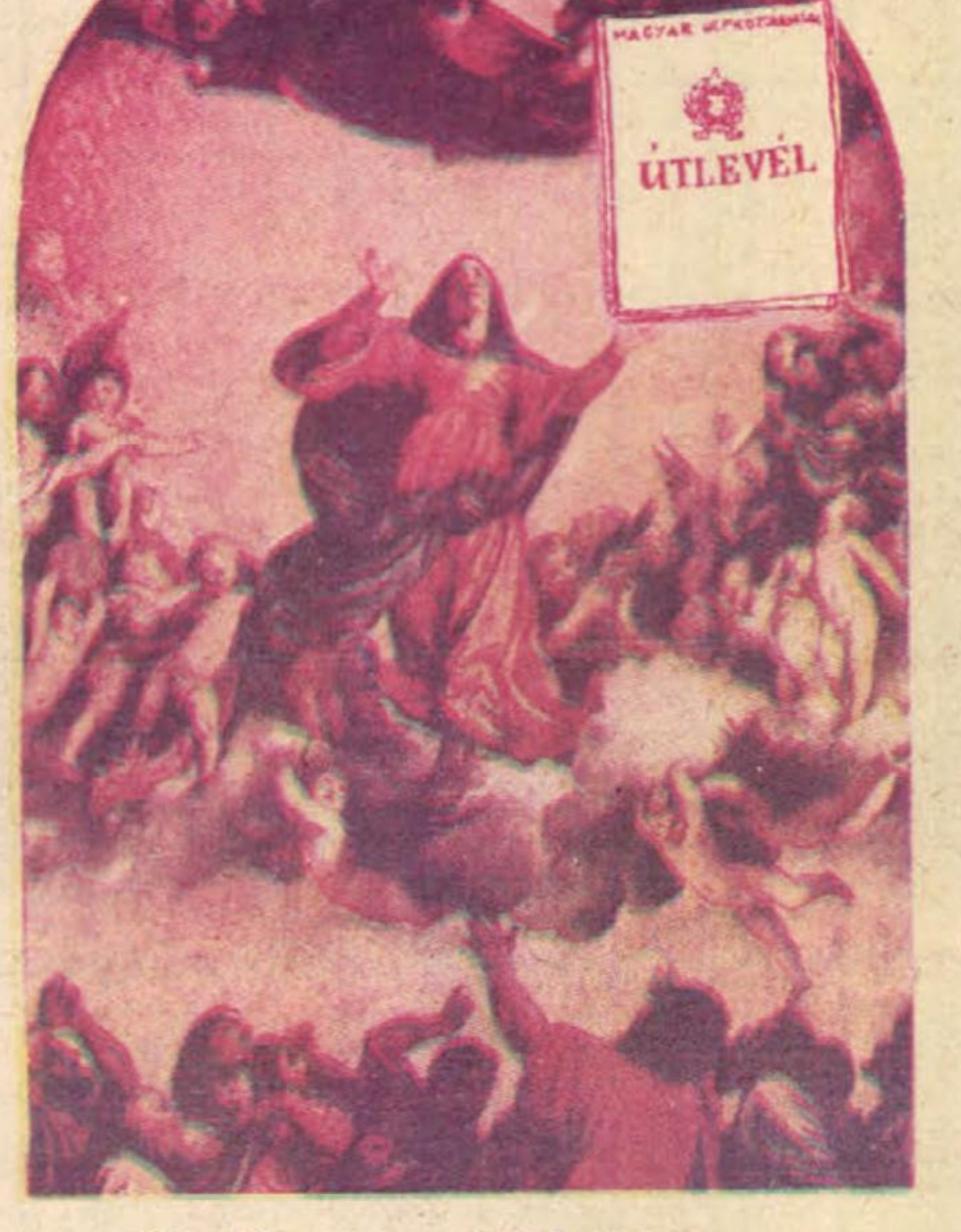
MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
ÚTLEVÉL

— Ez ide nem érvényes!

(Mátyás Elek, Budapest, Derkai u. 13. 1148)

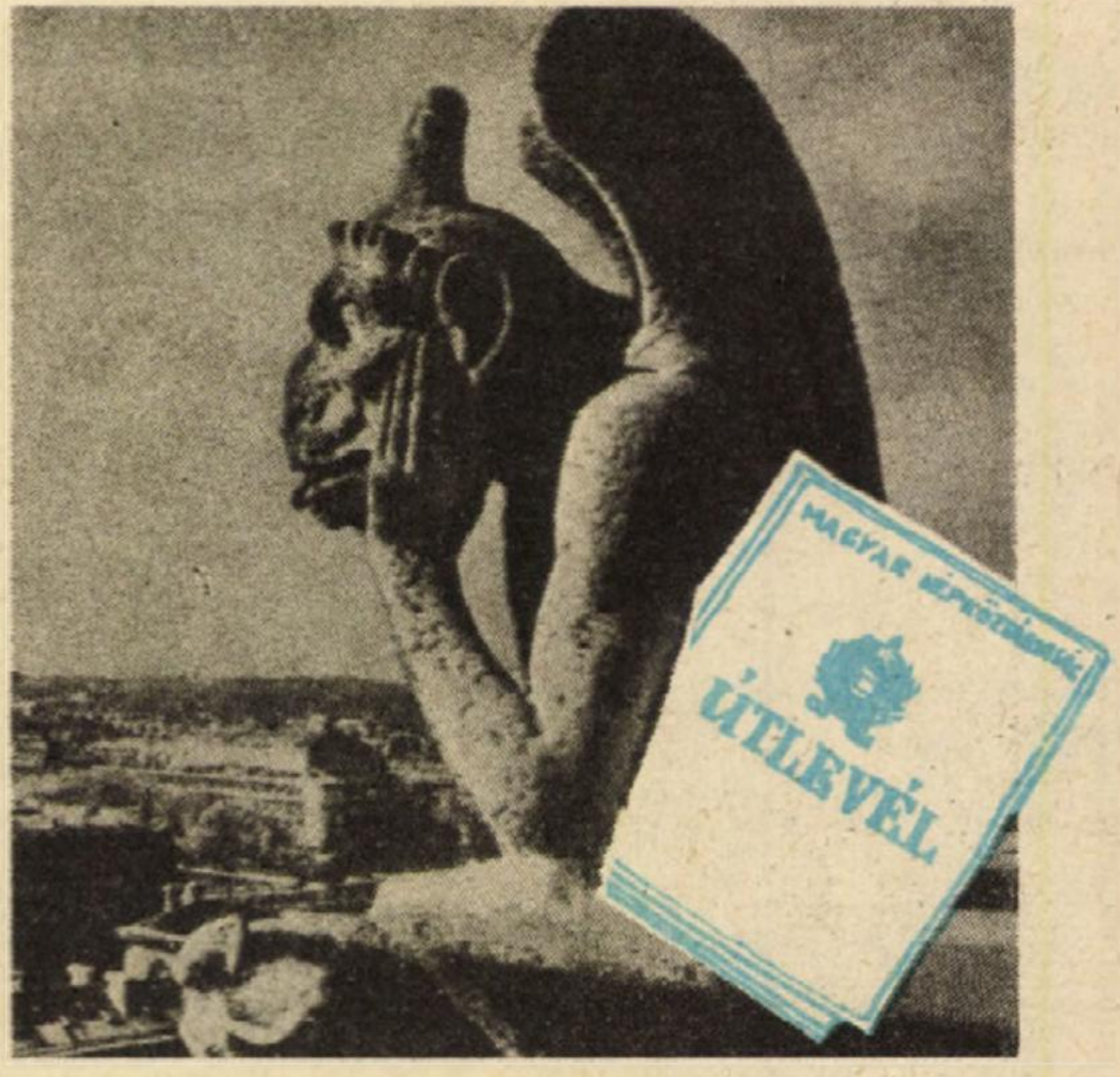
MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
ÚTLEVÉL

— Ó, Párizs, mennyi ablak! Az én útlevelemben meg egy sincs!

(Tóth Sándorné, Miskolc, Árpád u. 50. VIII/3. 3534)

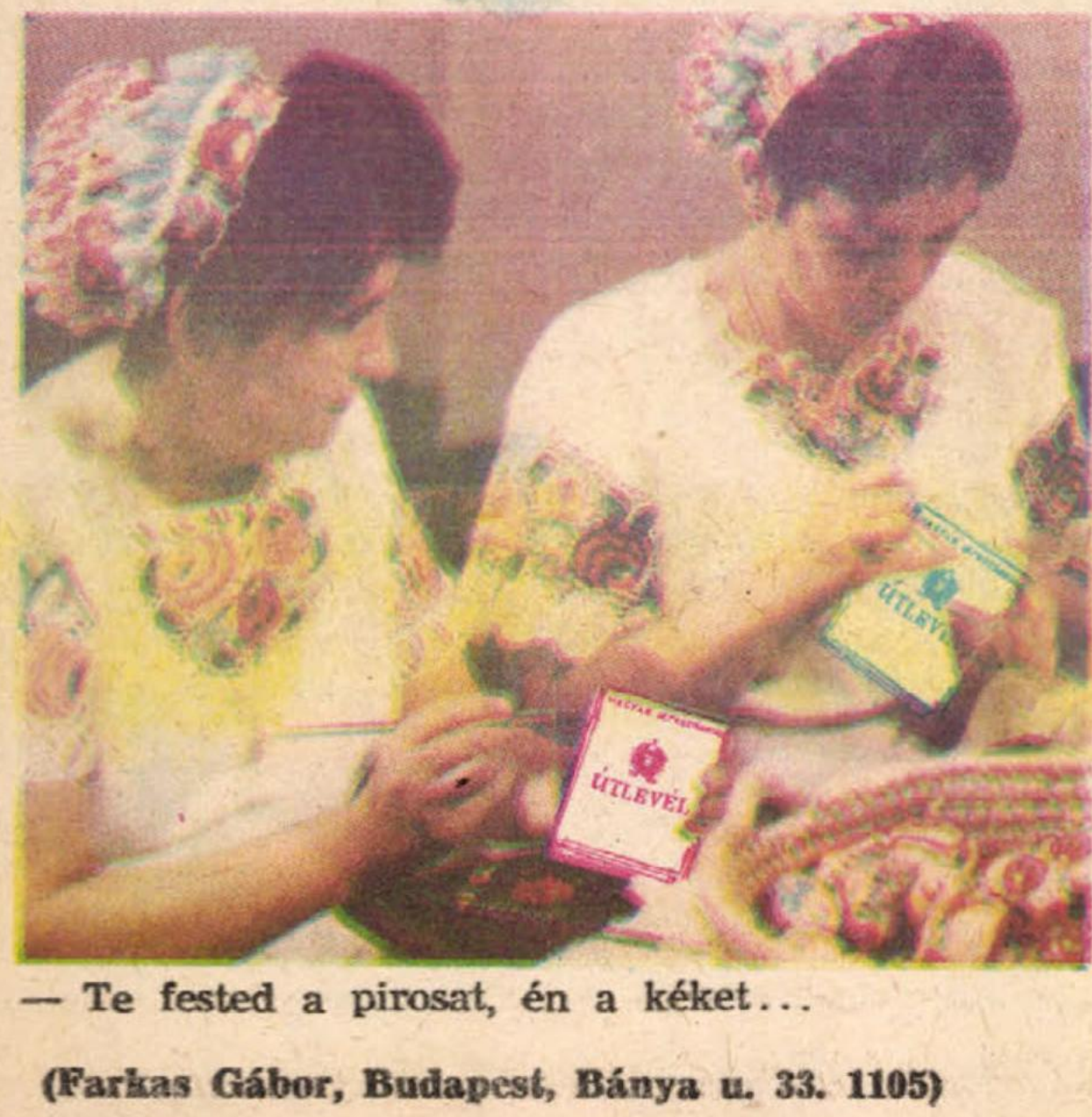
ÚTLEVÉL
ÚTLEVÉL

— Te fested a pirosat, én a kéket...

(Farkas Gábor, Budapest, Bánya u. 33. 1105)

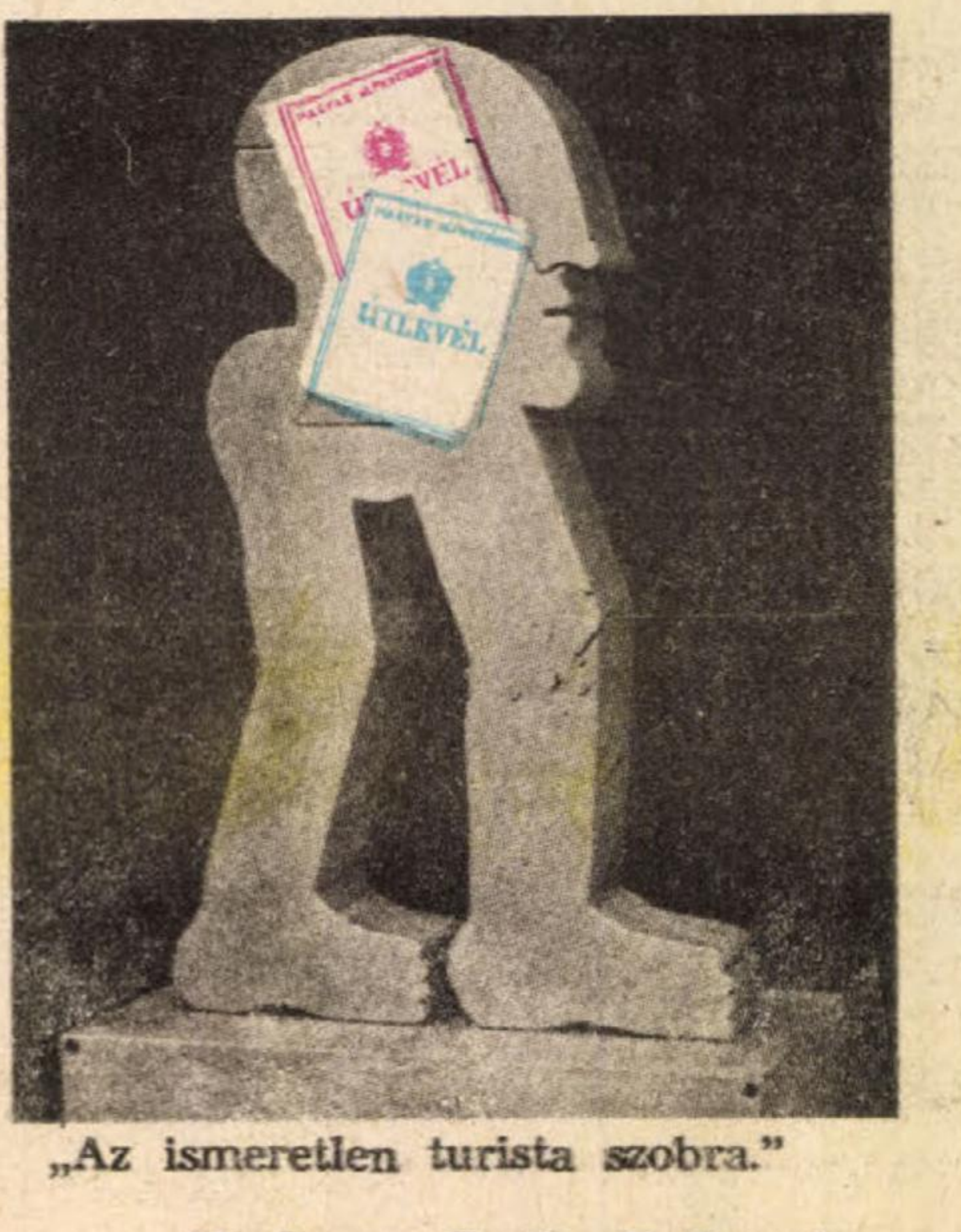
ÚTLEVÉL
ÚTLEVÉL

„Az ismeretlen turista szobra."

(Amberger Evelin, Budapest, Nyár u. 29. 1043)

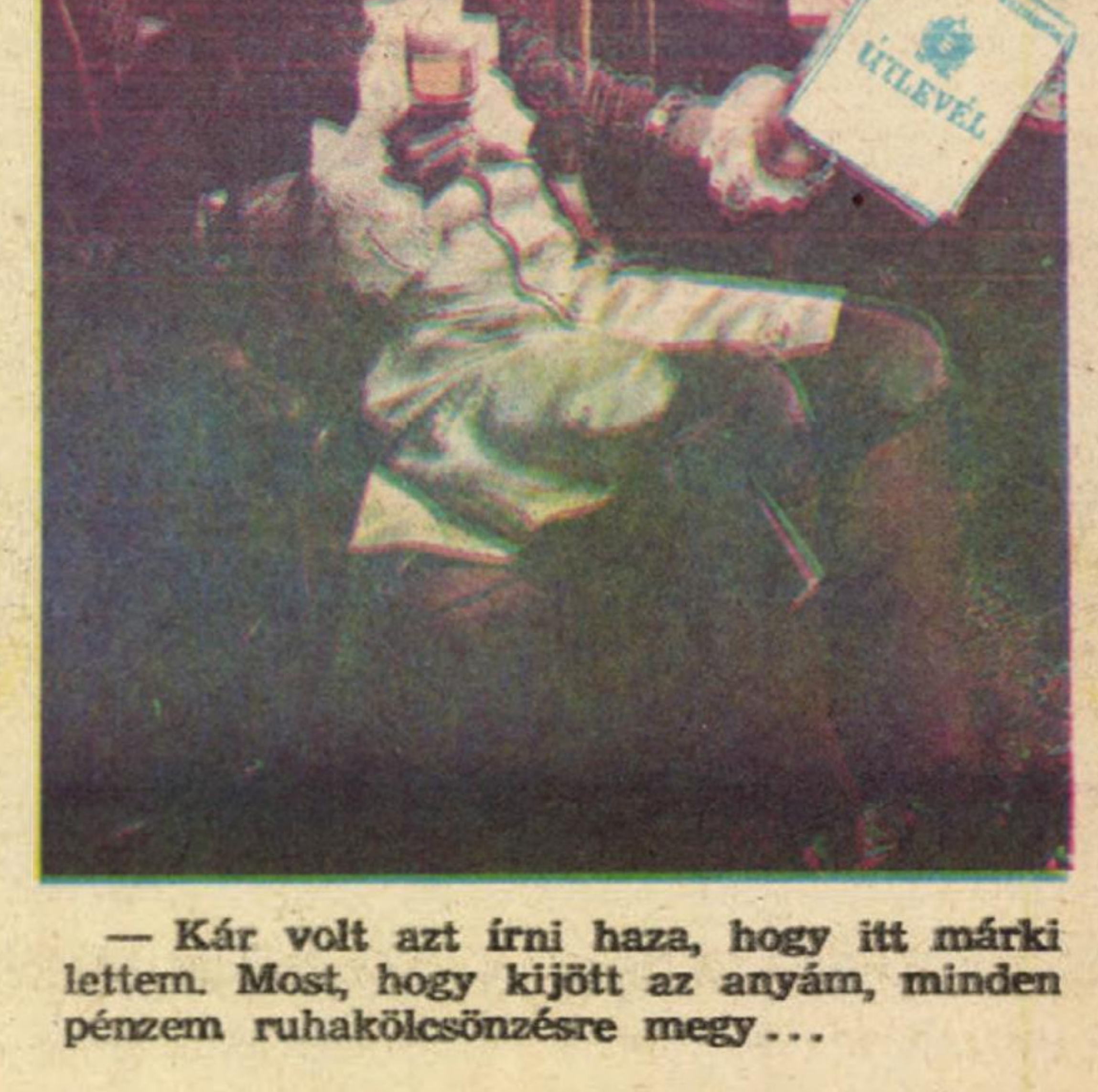

— Kár volt azt írni haza, hogy itt márki lettem. Most, hogy kijött az anyám, minden pénzem ruhakölcsönzésre megy...

(Dinnyés Károly, Kalocsa, Lenin u. 19. 6300)

LUDAS FÓRUM A HUMORFESZTIVÁLON

Június 11. és 17. között Vácrátóton és környékén rendezik meg az első humorfesztivált. A gazdag programban Ludas Fórum is szerepel: lapunk munkatársai a nyilvánosság előtt válaszolnak a közérdekű kérdésekre.

Ha Önnek is van kérdése, sürgősen vesse papírra, tegye borítékba és június 7-ig küldje el erre a címre: Ludas Matyi Budapest, 1977. A legérdekesebb kérdésekre a helyszínen és a rádiókabaréban válaszolunk majd.

ÜGYMENET

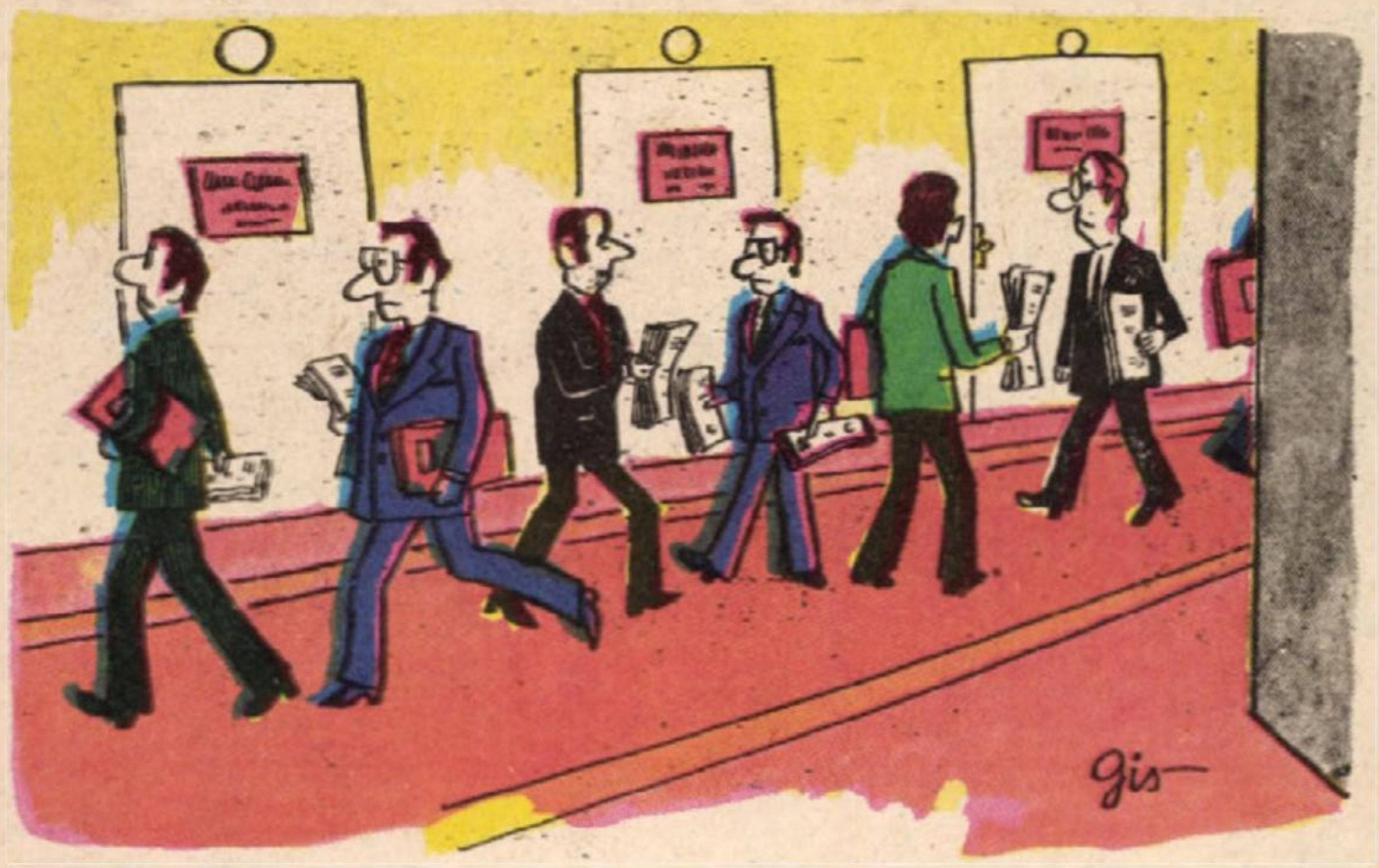

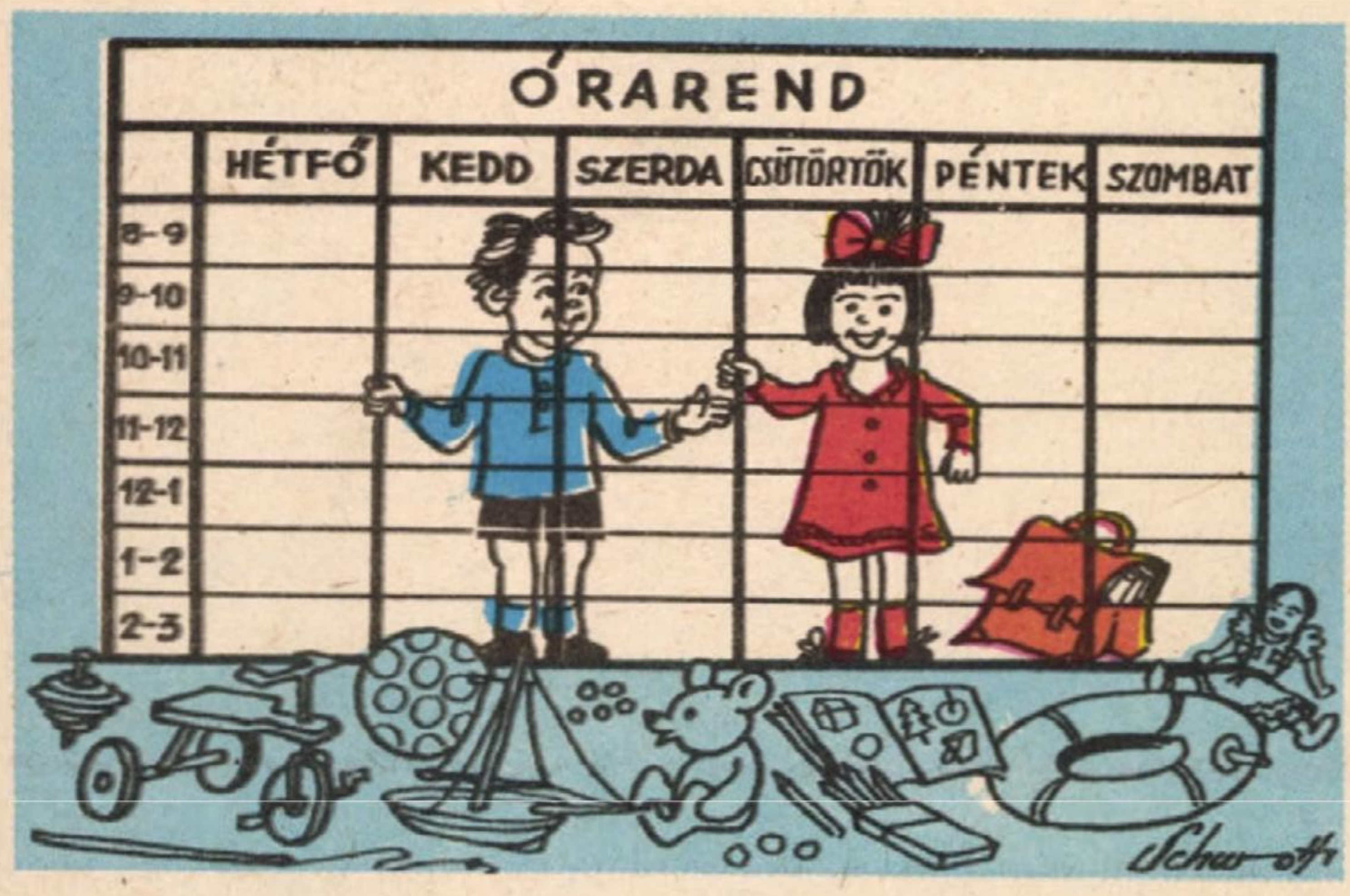

– Három hét múlva szabadulunk!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két színész beszélget:
— Tudod-e, kolléga, mi a különbség a múlt és a ma színháza között?
— Nos?
— A múltban, ha nem kezdődött meg pontosan az előadás, akkor a rendező azt mondta: A művésznő még nincs felöltözve!
— És ma mit mond a rendező?
— A művésznő még nincs levetkőzve!

SKÓT VICC

Az egyik skót apa panaszkodik a másiknak: — Akárhányszor megyek este haza, a lányomat egy fiatalember ölében ülve találom a sötét szobában. — Irigyellek... — feleli a másik és így folytatja: — Vízszintes 1.—függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 28-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Magyar író és humorista (Gusztáv, 1818—1902)
15. Ünnepélyes fejfedő
16. Az emberről szokták mondani (az állattal ellentétben)
17. Csüng
18. Az alagút egyik fele
19. ...lonna
20. Híres vonósnégyesünk
21. Sertéstakarmány
24. Valamihez hasonló mennyiségű
25. L. D. O.
27. A bibliai próféták egyike
28. Babból készült étel
30. Az 1848-as szabadságharc egyik kiemelkedő alakja
32. Kárpitosok tömítőanyaga
33. Azonos betűk
34. Emlékezetes mesefilm
35. H. T.
36. Konyhakerti növény
37. Római természettudós, aki a Vezuv kitörésekor halt meg
40. Japán szellemi sport
42. Aki a jég hátán is megél
45. A családfő beceneve
47. Reggel a nap
48. Gyulladásos kelés
50. Táncos mulatság
53. A kék-fehér futballcsapat régebbi neve
54. C. S. Z.
55. Erősen óhajt
57. Az összeadás jele
59. Alaptalan szóbeszéd
63. Kettős mássalhangzó
64. ... figura docet

FÜGGŐLEGES

2. Valaminek az önkéntelen kikottyantása
3. Olasz származású francia államférfi (1602—1661)
4. Fullad
5. Minden rendben!
6. Körfolyosó
7. Az aktinium vegyjele
8. Nagyon gyenge minőségű
9. Külföldi pénz
10. Egy ragadozó félelmetes fegyvere
11. Az ón vegyjele
12. Arra a helyre való
13. Főzelék
20. T. N.
22. Dohány is, hús is van ilyen
23. Mezopotámiai eredetű afrikai néptörzs
24. Levéltár, régi iratok gyűjtőhelye
26. Súlyegység
29. Fonógép alkotórésze
31. Skót és angol uralkodócsalád
32. Az arzén jele
37. A régi magyaroknál használatos keresztnév volt
38. Élesít, de fordítva
39. Egy szippantás a cigarettából
41. Például: a tornádó
43. Kanalazható
44. Fémes elem
45. Helység, mely a Habsburg főhercegek magyarországi birtoka volt
46. Nagy síkság
49. Cserépedény
51. Mint az 55 vízsz.
52. Élet — angolul
56. Régészeti leleteiről nevezetes Fejér megyei helység
58. Kiváló magyar koreográfus
60. Á. E.
61. A ragály kezdete és vége
62. Német kettős magánhangzó

1 N	2 E	3 M	4 F	5 O	6 G	Y	7 A	8 S	9 Z	10 T	11 S	12 O	13 K	Á
■	14 L	A	U	K	A	■	15 C	I	L	I	N	D	E	R
16 É	S	Z	L	É	N	Y	■	17 L	O	G	■	18 A	L	A
19 S	Z	A	■	■	G	■	20 T	Á	T	R	A	I	■	M
21 K	Ó	R	22 P	23 A	■	24 A	N	N	Y	I	■	25 L	26 D	O
27 É	L	I	Á	S	■	R	■	Y	■	28 S	29 O	L	E	T
30 T	A	N	C	S	I	C	31 S	■	32 A	F	R	I	K	■
33 S	S	■	34 O	Z	■	35 H	T	■	36 S	O	S	K	A	■
Z	■	37 P	L	I	38 N	I	U	39 S	■	40 G	Ó	■	■	41 P
42 É	43 L	E	T	R	E	V	A	L	44 Ó	■	■	45 A	46 P	U
47 K	É	L	■	■	48 F	U	R	U	N	49 K	U	L	U	S
H	■	50 B	51 Á	52 L	■	53 M	T	K	■	O	■	54 C	S	Z
E	■	55 Á	H	I	56 T	■	■	57 K	58 E	R	E	S	Z	T
59 L	60 A	R	I	F	Á	61 R	62 I	■	63 C	S	■	64 U	T	I
Y	E	T	T	E	G	Y	E	T	K	O	P	T	A	T

AZ OPTIMISTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Gondoltam, hogy azóta esetleg már haladt valamit a tudomány.

200—200 forintot nyert:

Zöldi István, Monor, Felsőtanya 20. 2200
Mezei Mátyás, Baja, Petőfi S. u. 15. 6500
Raffai Lászlóné, Budapest, Dagály u. 4. 1138

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

EGY KIS KÜLPOLITIKA

ENERGETIKAI KUTATÓ

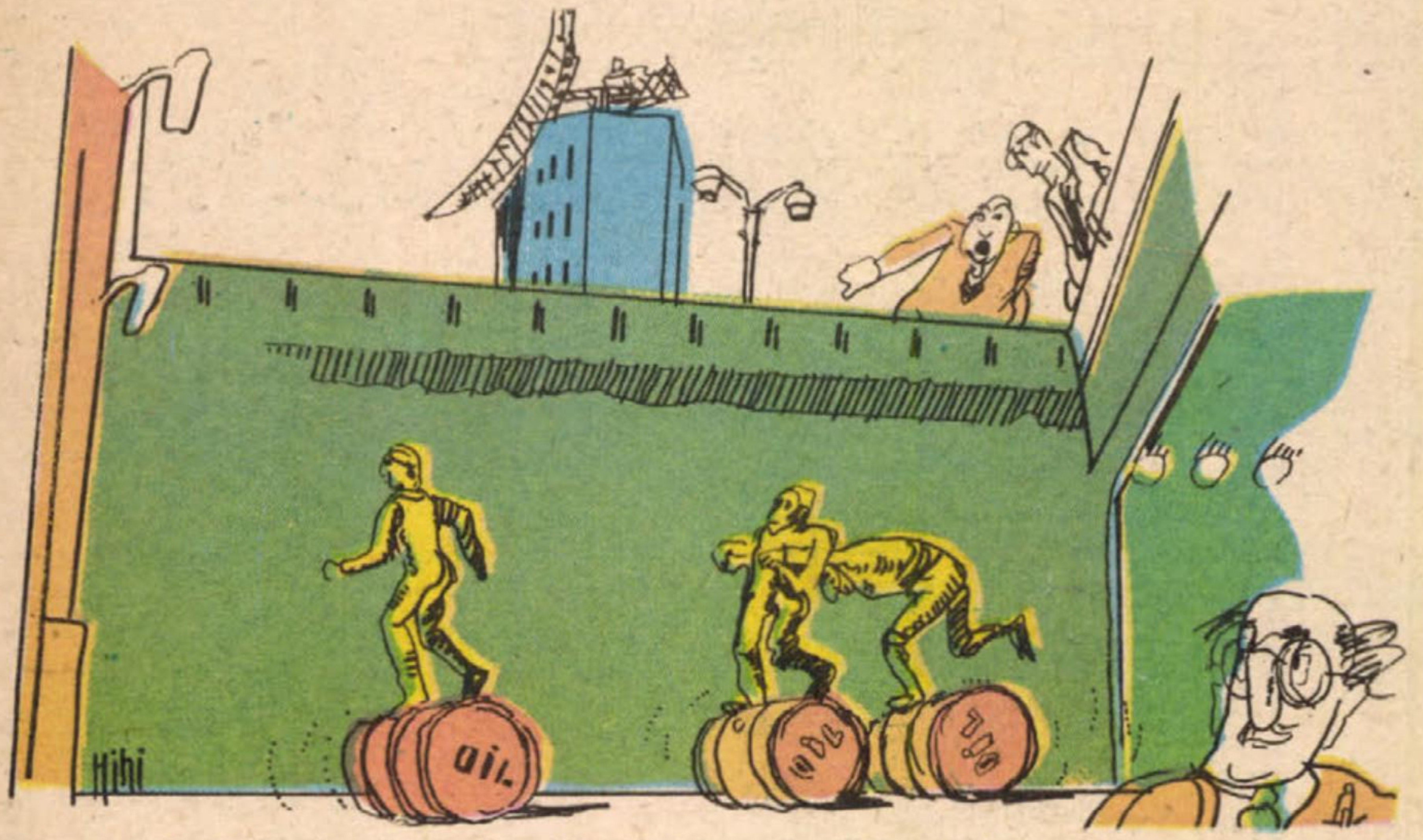
OIL
OIL
OIL
Hihi

– Itt folynak a legtitkosabb kísérleteink. Ehhez például egy szemernyi olaj sem szükséges...

A MINDENHATÓ

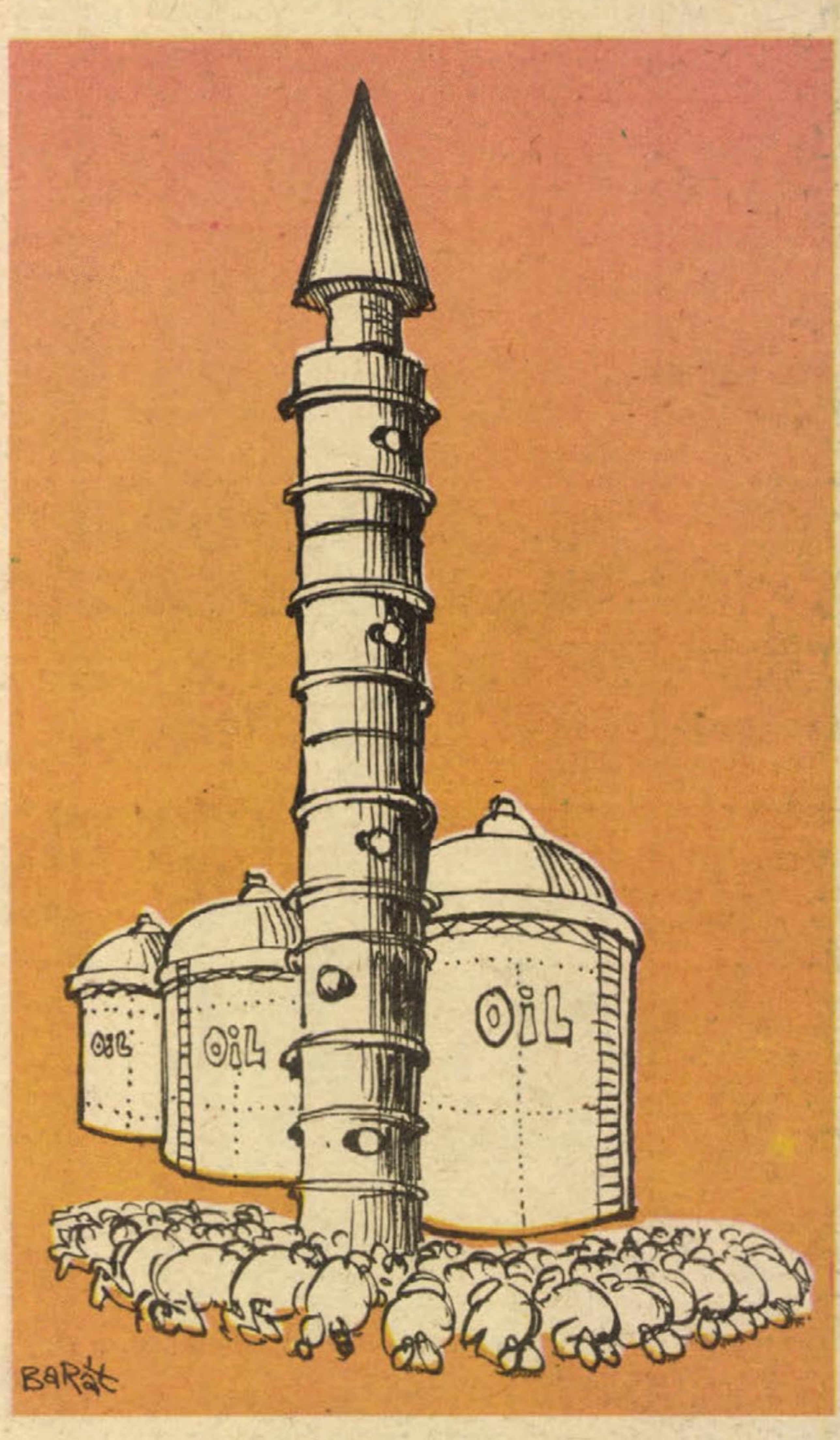
OIL
OIL
OIL
BARÁT

A NAGY KÉRDŐJEL

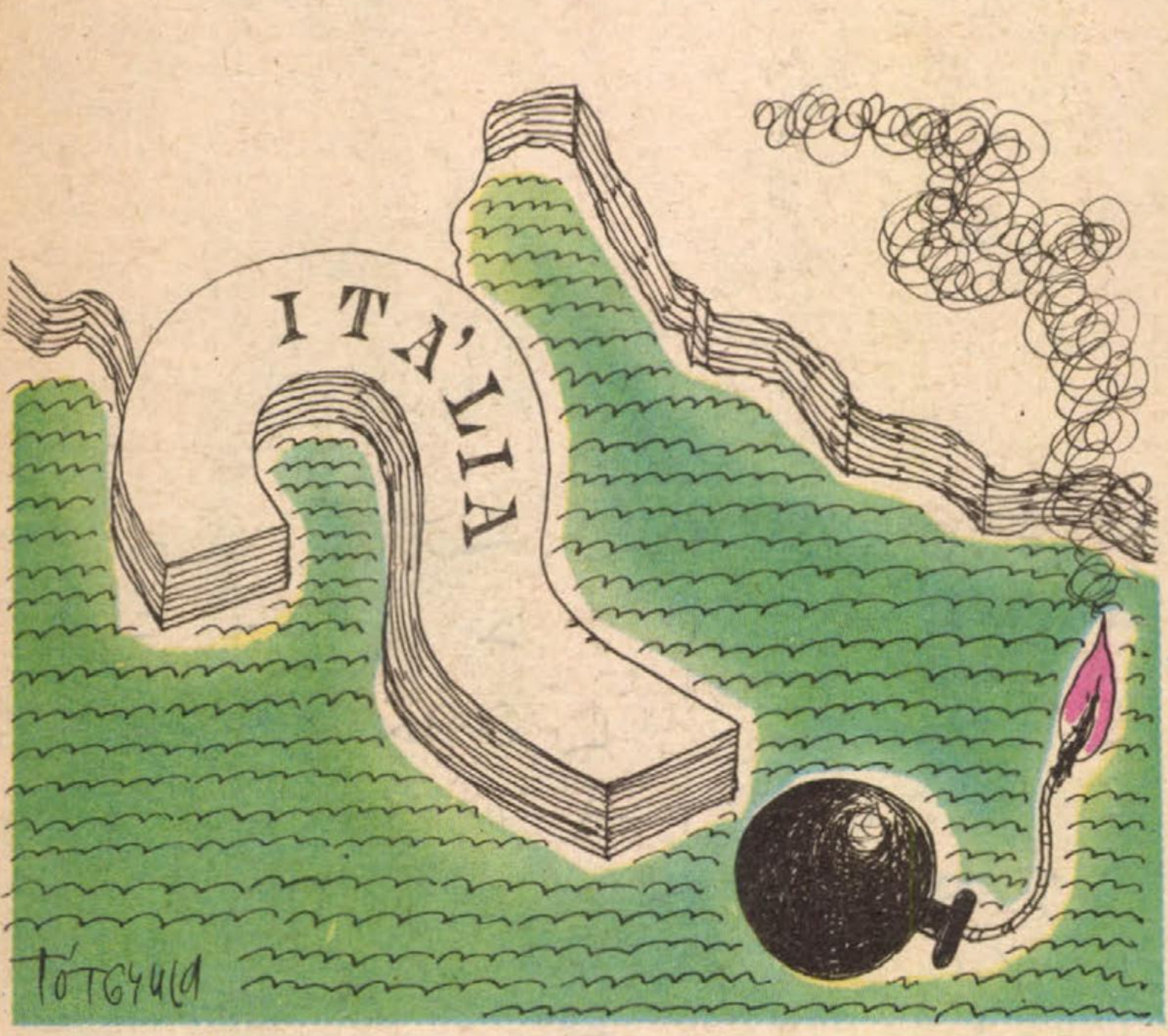
ITÁLIA
TÓTGYULA

OLAJTARTALÉK

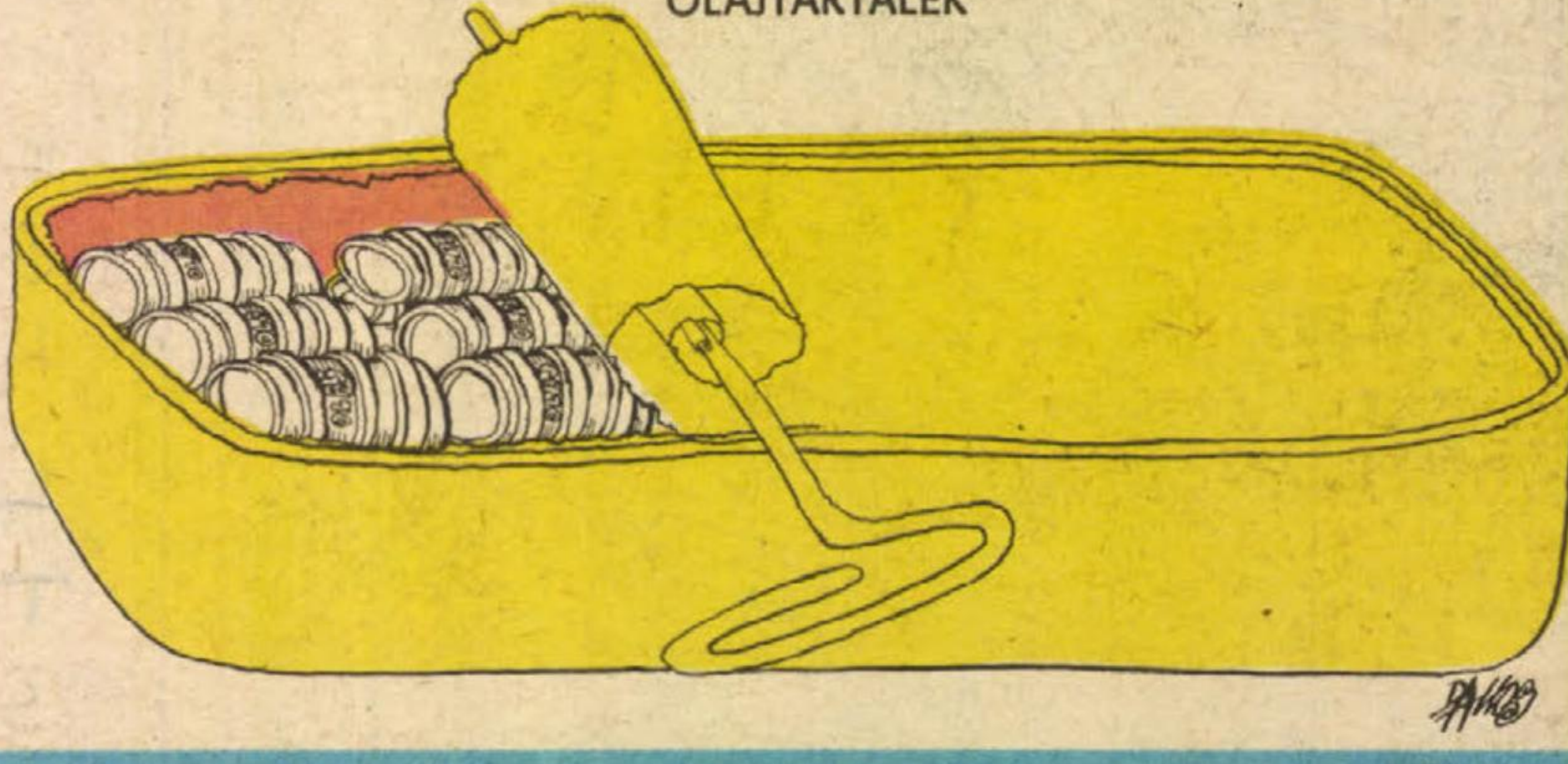

A BRIT OROSZLÁN KÉTSZER

ÚJ LAKÓ A DOWNING STREET 10-BEN

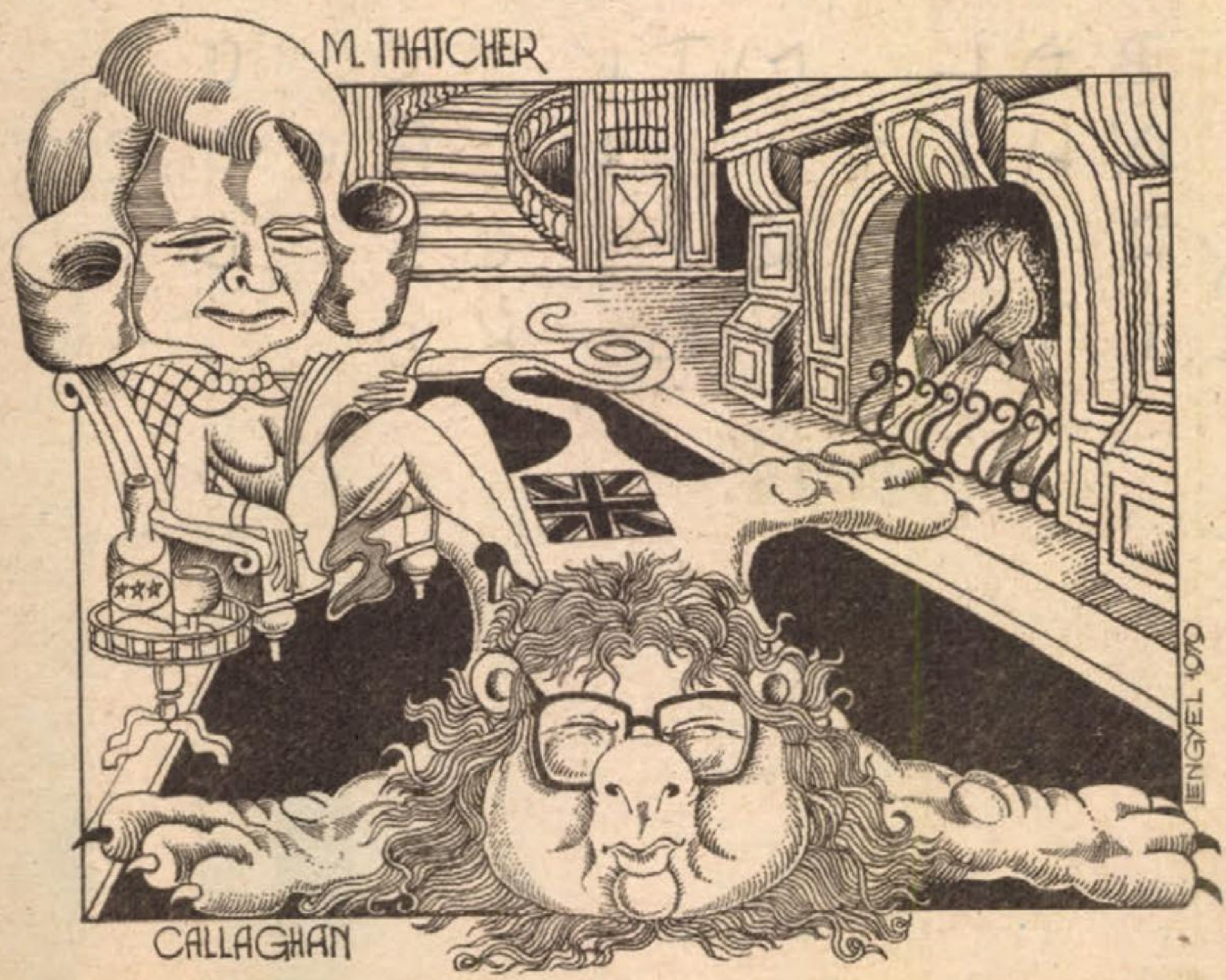
M. THATCHER
CALLAGHAN
LENGYEL 1979

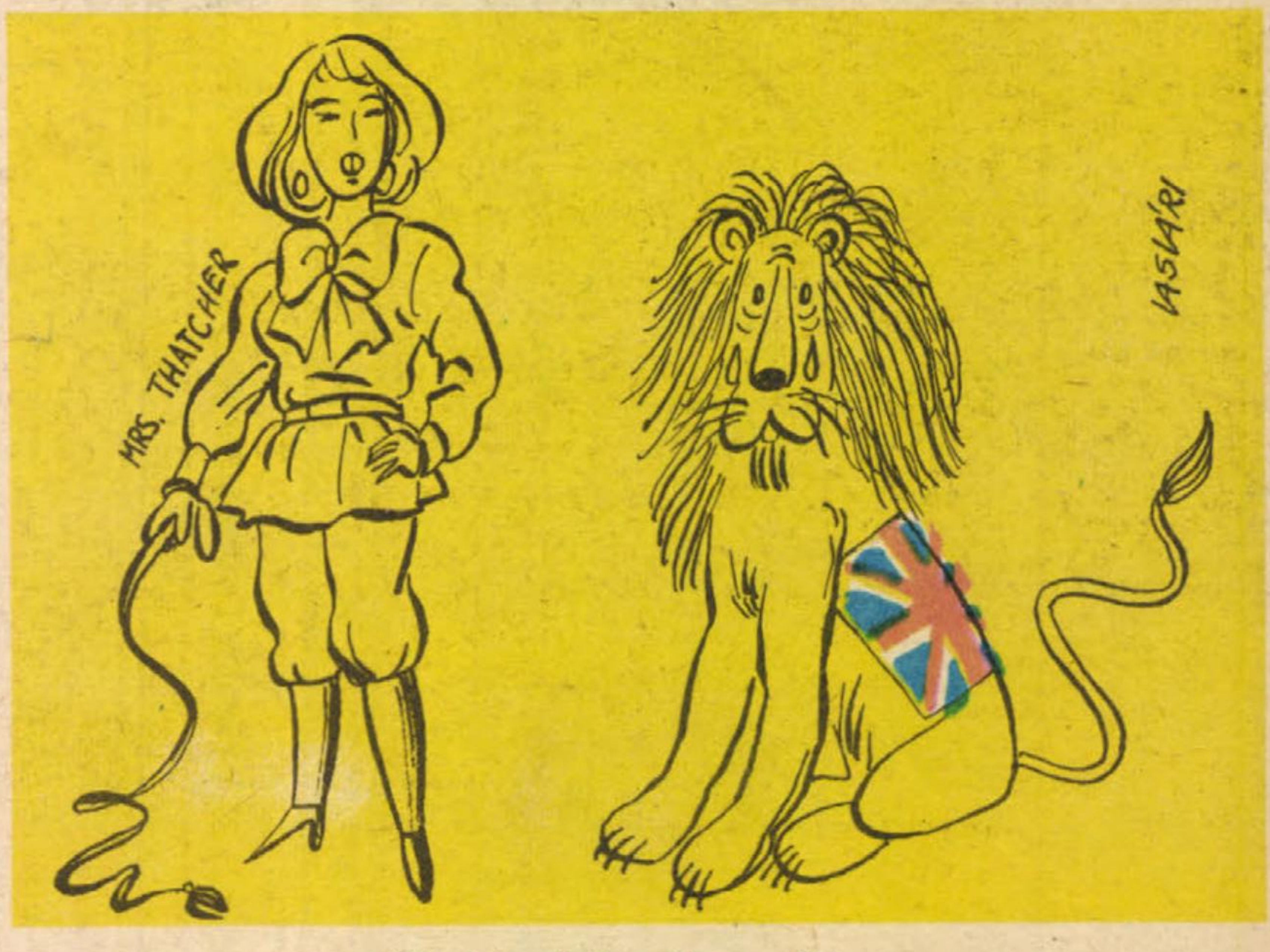
MRS. THATCHER
LASLÁRI

– Mit bőgsz? Te választottál!